

ANNUNISA

*„Cea dintâi Casă [de închinare] ridicată pentru oameni este
aceea din Bakka, cea binecuvântată și călăuzire pentru toate
lumile.”*

(Sura Al-Imran, 3:96)

Cuprins

Scrisoarea redactorului

Pagina..... 5

Istoria Hajj-ului - trecut și prezent

Pagina..... 6

Reguli pentru femeia musulmană, la Hajj

Pagina.....16

Comportamentul femeii musulmane în pelerinaj - Hajj

Pagina..... 20

Minuni văzute de Profet, salla Allahu aleihi wa sallam

Pagina..... 24

Înălțarea luminoasă a Sfintei Ka'aba

Pagina..... 29

Noaptea ascensiunii - Al-'Isra'

Pagina..... 32

Hajj-ul, în viziunea Khadijei

Pagina..... 50

Tăfsir Sura Al-Kafirun

Pagina..... 55

Kiswa - îmbrăcămintea Sfintei Ka'aba

Pagina..... 58

<i>Promisiunile lui Allah subhana wa ta'ala</i>	
<i>Pagina.....</i>	<i>61</i>
<i>Tashahud</i>	
<i>Pagina.....</i>	<i>67</i>
<i>Prima lună Ramadan pentru Kerim și Yasmin</i>	
<i>Pagina.....</i>	<i>69</i>
<i>Poezie - Hajj</i>	
<i>Pagina.....</i>	<i>72</i>
<i>Povestea lui Abel și Cain</i>	
<i>Pagina</i>	<i>73</i>
<i>Parabolă - De ce ne este frică de moarte?</i>	
<i>Pagina.....</i>	<i>77</i>
<i>Istoria mirifică a apei Zam Zam</i>	
<i>Pagina.....</i>	<i>83</i>
<i>Împietrirea inimii</i>	
<i>Pagina.....</i>	<i>86</i>
<i>Ziua de Arafat</i>	
<i>Pagina.....</i>	<i>88</i>
<i>Sănătatea pelerinilor este importantă</i>	
<i>Pagina.....</i>	<i>91</i>
<i>Rețete rapide pentru Aid Al-Adha</i>	
<i>Pagina</i>	<i>94</i>
<i>Dicționar explicativ al termenilor islamici</i>	
<i>Pagina.....</i>	<i>99</i>

Redacția Revistei ANNISAA

REDACTOR – ȘEF, Gabriela Guettat

REDACTOR, Yasmin Dorina

REDACTOR, Umm Omar

REDACTOR, Gabriela Gharabli

GRAPHIC DESIGNER, Nadia Sayeh

CORECTOR, Ionela Noour

~ ~ ~

COLABORATOR, Khadija Georgiana

COLABORATOR, Manar Manar

COLABORATOR, Diana Manal

Informații de contact

Adresa blogului unde ne puteți găsi:

<http://revistaannisaa.blogspot.com>

Pentru a vă abona, copiați adresa...

revista_annisaa@yahoo.com

***în e-mailul dumneavoastră și ni-l
trimiteți, cu specificarea „Abonare”.***

22. Sura Al-Hajj

(Medinită [103]; 78 versete)

**În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător**

**27. Și cheamă-i pe oameni la Pelerinaj și
ei se vor îndrepta către tine
pe jos și pe cămile slabe, sprintene, venind
pe toate drumurile din depărtări,**

**Luna mult dorită, luna mult așteptată,
bate la ușa musulmanilor mumini.**

**Allah Preaînaltul îi va chema pe robii Săi,
iar ei vor răspunde toți într-un singur glas.**

**Noi - celor cărora nu ne-a sosit încă
chemarea - , le urăm din inimile noastre ca
Allah subhana wa ta'ala să primească
Pelerinajul lor.**

Hajj Mabrrur!

Gabriela Guettat

Redactor-Şef

Hajj-ul este pelerinajul milioaneilor de musulmani credincioși, care merg la Mecca.

Mecca este orașul sfânt al Islamului, iar musulmanii vin aici cu intenția efectuării pelerinajului, ritual religios cerut de Allah subhana wa ta'ala și regăsit și evidențiat în Sunnah Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Se efectuează o dată pe an, fiind numit și Pelerinajul Vieții, deoarece un musulman, odată ce îndeplinește condițiile necesare, îl va face cel puțin o dată în viața sa.

Istoria Hajj-ului începe de pe vremea Profetului Ibrahim, *aleihi sallam*, când Allah subhana wa ta'ala i-a poruncit ca, împreună cu fiul său, Ismail (Ismael), *aleihi sallam*, să construiască Ka'aba, Casa lui Allah Preaînaltul.

«[Și adu-ți aminte] când Noi i-am arătat lui Avraam locul

casei [Al-Ka'aba], [zicându-i]: „Nu-Mi face Mie nimic ca asociat și curățește Casa Mea pentru aceia care o înconjoară și pentru aceia care stau în picioare [rugându-se] și pentru cei ce se închină sau se prosternează!”»

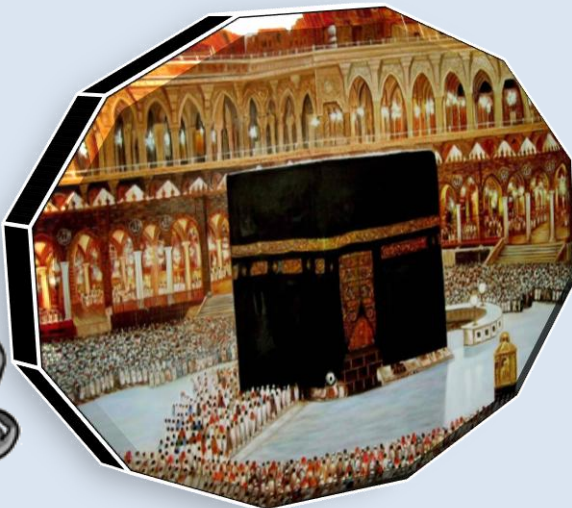
(Sura Al-Hajj, 22:26)

După construirea Ka'abei, Profetul Ibrahim, *aleihi sallam*, a mers în fiecare an la Mecca, pentru a efectua Hajj-ul, iar după moartea sa, fiul său, Ismail, *aleihi sallam*, a continuat această practică.

Cu trecerea timpului, atât forma, cât și scopul ritualurilor Hajj-ului s-au schimbat. În Arabia Saudită s-a răspândit o întreagă idolatrie. Ka'aba și-a pierdut puritatea și în interiorul acesteia au fost plasate mai bine de 360 de statui, pereții ei fiind acoperiți cu poeme și picturi.

În timpul perioadei de „Hajj”, atmosfera din jurul Ka'abei era mai degrabă una de circ, lipsind orice sentiment de credință în Allah subhana wa ta'ala.

Chiar „Talbya” a fost schimbată de către aceștia cu următoarele completări: „*Nimeni nu este Partenerul Tău, cu excepția celui care-i permiți. Tu ești Maestrul a ceea ce ai Tu.*”

Astfel, oamenii au abandonat, cu timpul, învățăturile Profetului Ibrahim, aleihi sallam, și Casa lui Allah Preaînaltul - Ka'aba - a fost profanată în totalitate de către păgâni, ritualurile stabilite de Profetul Ibrahim, aleihi sallam, fiind, astfel, distorsionate în totalitate.

Această stare tristă a durat mai bine de 2500 de ani, iar după această perioadă lungă, a venit și răspunsul la implorarea Profetului Ibrahim, aleihi sallam:

„Doamne, trimite-le lor un Trimis dintre ei, care să le recite versetele Tale și să îi învețe Cartea și Înțelepciunea și să îi curățească pre ei. Doară Tu ești Atotputernic, Înțelept [Al-'Aziz, Al-Hakim]!”

(Sura Al-Baqara, 2:129)

Un băiețel cu numele de Mohammed ibn Abdullah, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a născut în orașul Mecca, oraș sfânt încă de pe timpul Profetului Ibrahim, aleihi sallam. Timp de douăzeci și trei de ani (perioadă în care a fost pogorât Sfântul Coran), Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a răspândit mesajul

lui Allah Preaînaltul, Unicitatea Sa (Tawhid), adevăratul monoteism - același mesaj pe care Profetul Ibrahim, aleihi sallam, și ceilalți Profeti, aleihum sallam, care au venit după el, l-au transmis.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a adus odată cu venirea sa și zdrobirea idolilor din interiorul Ka'abei, aceasta redevenind Centrul Universal pentru robii lui Allah subhana wa ta'ala. El, salla Allahu aleihi wa sallam, a curățat Ka'aba de toate impuritățile, readucând ritualurile de Hajj stabilite de Allah Preaînaltul încă de pe timpul Profetului Ibrahim, aleihi sallam.

Odată cu revelațiile Coranice, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a eliminat toate ritualurile false, din perioada pre-islamică, toate actele rușinoase și indecente, care au fost interzise de Allah subhana wa ta'ala.

„Pelerinajul are loc în lunile cunoscute. Aceluia care s-a decis să facă Pelerinajul în aceste luni îi sunt oprite în timpul Pelerinajului împreunarea cu muierea, nesupunerea și cearta.....”

(Sura Al-Baqara, 2:197)

De asemenea, concursurile dintre poeți și alte concursuri care se desfășurau în preajma Ka'abei au fost oprite și interzise. Allah Preaînaltul a grăit:

„Și dacă ați împlinit rânduielele voastre, pomeniți-L slăvindu-L [pe Allah], așa cum îi pomeniți pe părinții voștri, ba chiar cu și mai mare râvnă să-L pomeniți...”

(Sura Al-Baqara, 2:200)

Desigur, hrănirea pelerinilor săraci a fost încurajată în continuare, fiind făcută încă de pe timpul Profetului Ibrahim, aleihi sallam.

Dar Allah subhana wa ta'ala a poruncit, în revelațiile Coranice, ca sacrificarea animalelor să fie făcută numai de dragul lui Allah Preaînaltul, și nu pentru faima și lăudăroșenia oamenilor.

„Și [sacrificarea] câmilelor grase am hotărât-o Noi pentru a fi dintre rânduielele lui Allah. În ele se află bine pentru voi. Pomeniți numele lui Allah asupra lor, când ele se află cu piciorul legat [pregătite pentru a fi înjunghiate]. Apoi, când ele cad pe o parte, mâncați din ele și dați să mănânce și celui nevoiaș [care nu cere] și celui care cere cu umilință. Astfel vi le-am supus Noi, pentru ca să fiți voi mulțumitori.”

(Sura Al-Hajj, 22:36)

Practica deplorabilă de a stropi cu sângele animalului sacrificat pereții Ka'abei și atârnarea cârnii pe

stâlpii Ka'abei a fost interzisă în mod clar de Allah subhana wa ta'ala, atunci când El a spus:

„Nu vor ajunge la Allah carnea și sângele lor, ci va ajunge la El evlavia voastră. Astfel vi le-am supus vouă, pentru ca voi să-L preamăriți pe Allah, pentru că v-a călăuzit pe voi. Și binevestește celor care săvârșesc fapte bune!”

(Sura Al-Hajj, 22:37)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, prin revelațiile Coranice, interzice, de asemenea, înconjurarea Ka'abei în pielea goală, lucru practicat de păgânii din Arabia pre-islamică. Allah Preaînaltul a spus:

«Spune: „Cine a oprit podoaba orânduită de Allah, pe care El a făcut-o pentru robii Săi și bunătățile cele trebuincioase pentru viață?” Spune: „Ele sunt pentru aceia care cred, în viața lumească, și numai pentru ei în Ziua Învierii. Astfel facem Noi versetele Noastre limpezi pentru niște oameni care știu.”»

(Sura Al-A'Raf, 7:32)

De asemenea, o altă practică, în perioada pre-islamică, a fost aceea că oamenii mergeau la Mecca, fără să aibă condițiile necesare pentru

călătorie, ei cerșind, de cele mai multe ori, pe drum. Unele persoane, care pretindeau că sunt mutawakilun متوكل (cu încredere în Allah subhana wa ta'ala), porneau la drum, spre Mecca, fără nici o provizie, considerând acest lucru un semn de evlavie și pioșenie, crezând că, astfel, demonstrau încrederea lor totală în Allah Preaînaltul. Însă Allah subhana wa ta'ala a spus în Sfântul Coran:

„Luați cu voi provizie; dar cea mai bună provizie este evlavia! Și să fiți cu frică de Mine, voi cei care aveți minte!”

(Sura Al-Baqara, 2:197)

Astfel, toate practicile preislamice care s-au bazat pe ignoranță au fost desființate și Hajj-ul a redevenit un model de evlavie, modestie, puritate și frică de Allah subhana wa ta'ala.

Acum, pomenirea lui Allah Preaînaltul se face la fiecare pas, și fiecare acțiune și sacrificare sunt dedicate Lui.

Condițiile împlinirii Hajj-ului (pelerinajului) la Ka'aba

Există patru condiții majore pentru împlinirea Hajj-ului:

- Pelerinul să fie musulman/ă și să aibă intenția pură, venită din inimă, ceea ce-i va valida toate acțiunile;
- Să fie în deplinătatea facultăților mintale;

- Să fie trecut de vârsta pubertății, indiferent de sex;
- Să dispună de mijloacele necesare, atât din punct de vedere financiar, cât și din punct de vedere fizic.

Pilonii Pelerinajului

Există patru piloni, în efectuarea corectă a pelerinajului:

1. Intenția de Ihram

Acest pilon este foarte important în efectuarea pelerinajului, pentru că este pur și doar pentru Allah subhana wa ta'ala. Apare în locuri foarte bine precizate din punct de vedere al poziționării geografice. Îmbrăcând ihramul, se intră în starea de puritate, încă din locurile numite **miqat**.

Există cinci locuri, la o distanță bine stabilită de orașul sfânt, Mecca, de care pelerinii nu trebuie să treacă înainte de a purta Ihramul, în cazul în care inten-

ționează să intre în Masjid Al-Haram, pentru Umrah sau Hajj. Aceste locuri sunt numite și pași - Mikati.

Dhu'l-Hulayfah - Miqat este la aproximativ 9 kilometri din-spre Medina și la aproximativ 250 de kilometri dinspre Mecca, aceste distanțe fiind pentru cei care vin din aceste direcții.

Juhfah - Miqat este de aproximativ 180 de kilometri nord-vest de Mecca, pentru persoanele care vin din direcția Siria.

Al Qarn-Manazil - Miqat, o zonă deluroasă, la aproximativ 50 de kilometri est de Mecca, pentru persoanele care trăiesc în Najd sau pentru cei care vin din această direcție.

Dhat Irq - Miqat este de aproximativ 80 de kilometri nord-est de Mecca, pentru popoarele din Iran, Irak și toți cei care vin din această direcție.

Yalamlam Miqat, și ea fiind o zonă deluroasă, la aproximativ 60 de kilometri sud-est de Mecca, pentru oamenii din Yemen și cei care provin din această direcție. Această Miqat este și pentru pelerinii din China, Japonia, India și Pakistan, care vin cu vaporul.

Se va spune Talbya:

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ

لَكَ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ لَا شَرِيكَ

**„Labbayka allahumma
labbayka la sharikalaka,
labbbayka, inn alhamda
uaalnaamata laka**

**ua almulka la
sharika laka.”**

„Iată-mă Allah, iată-mă, eu sunt aici. Tu nu ai nici un asociat. Iată-mă! Laudă lui Allah Cel Glorios, suveranitatea este numai a Ta, Tu nu ai nici un asociat.”

Aceste cuvinte se rostesc pe tot parcursul pelerinajului.

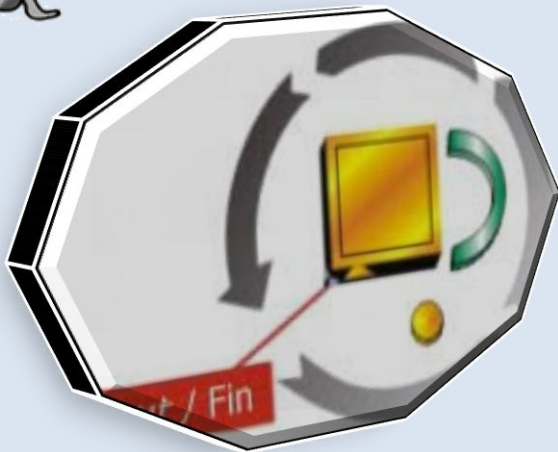
În ceea ce privește ținuta pelerinilor, Ibn Omar a relatat: «Un om l-a întrebat pe Profet: „Ce haine ar trebui să poarte un Muhrim?” Profetul a răspuns: „El nu

trebuie să poarte tricou, turban, să nu aibă capul acoperit sau îmbrăcăminte parfumată cu șofran sau Wars (tipuri de parfum). Și dacă nu are papuci, poate folosi șosete de piele; dar șosetele trebuie să fie scurte, astfel încât gleznele să nu-i fie acoperite.”» (relatat de Bukhari)

2. Tawaful

Este foarte important, înainte de a începe Tawaful, expri-

marea intenției de a-l efectua în stare de puritate, atât a corpului cât și a îmbrăcămintei.

Efectuarea celor șapte ture de tawaf va începe de la piatra neagră și se va termina tot la piatra neagră. Rotația în jurul Ka'abei se face în sensul invers al acelor de ceasornic.

Tawaful trebuie făcut fără întrerupere, exceptând situațiile grave care, într-adevăr, necesită întreruperea lui.

3. Drumul între Safa și Marwa (sa'y)

Allah Preaînaltul a spus:

„*As-Safa și Al-Marwa sunt dintre rânduielile lui Allah, iar cel care face pelerinajul la Casă sau Pelerinajul mic nu comite nici un păcat dacă le înconjoară. Iar acela care de bunăvoie face bine, [să știe că] Allah este Mulțumitor [și] Atoateștiutor [Shaker, 'Alim].*”

(Sura Al-Baqara, 2:158)

Legăturile acestui pilon al Hajj-ului:

- Intenționarea, înainte de a începe, și fina-

lizarea parcursului între Safa și Marwa;

- Efectuarea acestui parcurs după tawaf. Lungimea drumului între Safa și Marwa este de 420 de metri, acesta fiind considerat 1-dus, 2-întors, și așa mai departe. Acest drum se efectuează de șapte ori. Dacă se începe la Marwa, se va termina la Safa, și invers.

4. Oprirea pe Arafat

Ultimul pilon în efectuarea pelerinajului este de a merge și a staționa pe muntele Arafat, acest lucru efectuându-se în după-amiaza de 9 Dhul Al Hajj.

Aici, există anumite lucruri obligatorii, care trebuie efectuate în cursul acestei șederi atât de scurte:

- De a sta pe Arafat pentru un moment, începând cu după-amiaza de 9 Dhul Al Hajj, până la apusul soarelui;
- Plecând de pe Arafat, se va petrece noaptea de 10 la Muzdalifa;

- Se aruncă pietre – *jamarat* - în Aqaba (zi de sacrificiu);

- Se rade și se taie părul, după ce s-au aruncat pietrele;

- Se petrec cele 3 nopți - de 11, 12, 13 Dhul Al Hajj - în Mina;

- Se aruncă succesiv pietricelele, în după-amiezile de Tashirq.

Etapele pelerinajului la Mecca

Prima zi, 8 Dhul Al Hajj:

Declararea intenției (Niya) de a face pelerinajul, repetând de 3 ori Talbya;

Ihram - a intra în starea de Ihram;

Efectuarea tawafului (cele șapte ture în jurul Ka'abei), încercând să se sărute piatra neagră (Mataf);

Efectuarea drumului între Safa și Marwa, de șapte ori;

În comemorarea lui Hajjar, radhi Allahu anha, există, pe parcursul drumului între Safa și Marwa, o porțiune unde femeile merg mai încet, iar bărbații sunt obligați să alerge. Această porțiune reprezintă alergarea lui Hajjar, radhi Allahu

anha, atunci când ea căuta apă pentru fiul ei, Ismail, aleihi sallam; Mersul la Mina (care se află la o depărtare de 4 kilometri de Mecca), pentru a efectua rugăciunea de după-amiază (Asr), rugăcinile de seară (Maghrib și Isha) și cea de dimineață (Fajr).

A doua zi, 9 Dhul Al Hajj

Când răsare soarele, se merge spre muntele Arafat (care este la 20 kilometri de Mina), pentru a efectua rugăciunea de amiază (Dhuhr) și cea de după-amiază (Asr), asigurându-se că sunt în interiorul zonei de Arafat și trebuind să rămână în această zonă până la apusul soarelui (Maghrib).

Pe muntele Arafat, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a ținut discursul de adio (de aceea se stă în picioare).

După apusul soarelui, se merge la Muzdalifa, rămânând acolo până noaptea târziu. Pelerinul adună acum cele 63 de pietricele.

A treia zi, 10 Dhul Al Hajj

După rugăciunea de Fajr, pelerinii revin la Mina, aceasta fiind prima zi

de sărbătoare a Sacrificiului, Aid Al-Adha. Pelerinii parcurg cei 300 de metri, care îi separă de locul unde Ibrahim, aleihi sallam, l-a luat pe fiul său, Ismail, aleihi sallam, să-l sacrifice.

Pe parcursul acestui drum, pelerinii întâlnesc 3 piloni, ce simbolizează cele 3 locuri în care Iblis, audhu billeh, a încercat să-i oprească.

Pelerinul va arunca în primul pilon 7 pietre, la fel făcând și în al doilea și al treilea pilon.

Între timp, trebuie sacrificat animalul (berbecul) care a fost sacrificat în locul lui Ismail, aleihi sallam.

Câteva reguli de sacrificare:

Animalul care urmează să fie sacrificat va fi îndreptat spre Qibla.

Sunna ne învață, conform unui hadith relatat de Anas, radhi Allahu anhu, că: „Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a sacrificat cu propriile sale mâini doi berbeci cu coarne, care au fost albi cu pete negre, recitând «Bismilleh, Allahu Akbar.»” (relatat de Muslim)

Pentru persoanele care intenționează să sacrifice (să taie) în primele 10 zile de Dhul Al Hajj, este obligatoriu ca acestea să nu se tundă, să nu-și taie unghiile până la sacrificarea animalului, deoarece acesta va fi sacrificat prost.

Umm Salma a relatat: „Prophetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Atunci când cineva dintre voi intenționează să sacrifice un animal, când intră în luna Dhul Al Hajj să nu-și taie părul și unghiile.»” (relatat de Muslim)

Animalul de sacrificiu, dacă este o cămilă sau o vacă, acesta este pentru 7 persoane. Dacă este oaie, berbec sau capră, este pentru o persoană.

Conform cuvintelor lui Allah subhana wa ta'ala:

„Și pentru fiecare comunitate am rânduit Noi o ofrandă, pentru ca ei să pomenească numele lui Allah asupra vitei cu care i-a înzestrat. Și Domnul vostru este un Domn Unic. Deci supuneți-vă Lui! Și binevestește aceleora care se umilesc.”

(Sura Al-Hajj, 22:34)

Condiția ca animalul să fie bun de sacrificat este ca acesta să fie fără nici un defect, în conformitate cu spusele Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam: „Sunt

patru lucruri inacceptabile pentru sacrificiu: un animal cu un singur ochi, al cărui defect este evident, un animal bolnav, a cărui boală este evidentă, un animal olog, a cărui defect este evident și un animal slab.” (Sahih Al-Jaami’)

De asemenea, animalul trebuie să depășească o anumită vârstă: 5 ani la cămile, 2 ani la vacă, 1 an la capră, și să aibă cel puțin 6 luni - pentru oaie și berbec.

Cel mai bun moment pentru a sacrifica animalul este imediat după rugăciunea de Aid, așa cum spune Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*: „**Oricine sacrifică înainte de rugăciunea de Aid, a sacrificat pentru el însuși; și oricine sacrifică după rugăciune, sacrificiul său este perfect, și a împlinit Sunna.**” (relatat de Bukhari și Muslim)

Este permisă sacrificarea animalului și în următoarele 3 zile de Aid. La sacrificare se spune: „Bismilleh, Allahu Akbar, Aceasta este partea lui...” (și pelerinul se numește pe sine, sau pe cei care ofe-

ră acest sacrifi-
ciu).

Abu Dawud a relatat: «M-am rugat de Aid Al-Adha cu Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam* și, după rugăciune, a adus doi berbeci și i-a sacrificat. El a spus: „Bismilleh, Allahu Akbar! Acesta este partea mea, precum și a celor din comunitatea mea, care nu au oferit sacrificiu.”» (relatat de Tirmidhi)

Este recomandat acelor care nu știu să sacrifice, să asiste la sacrificiul animalului.

Repartiția cărnii de sacrificiu

Este sunna ca persoanele care au sacrificat, să mănânce o parte din carnea sacrificată. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, mânca în ziua de Aid, mai întâi, o bucată din ficatul berbecului.

Cel mai indicat este să se păstreze o treime pentru cel care sacrifică, o treime să se împartă celor apropiați, și o treime să se împartă celor săraci, cu multă caritate.

«**Pentru a vedea unele avantaje ale lor și pentru a pomeni numele lui Allah în zile hotărâte asupra vitelor cu care El i-a înzestrat. „Mâncăți din ele și dați să mănânce și celui nefericit și sărac!”»**

(Sura Al-Hajj, 22:28)

Pelerinii au posibilitatea să plătească o sumă de bani, pe care o vor depune în băncile autorităților locale, în locul animalului sacrificat. După aceasta, se vor repeta ritualurile de la punctele 2 și 3, numite Ihram de retur.

Ziua a patra și a cincea - 11, 12 Dhul Al Hajj

Pelerinul, în fiecare zi (tash-riq) din aceste două zile, aruncă pietre la pilonul mic de la Mina, apoi la cel mijlociu și la cel mare, care este la Aqaba. Fiecare aruncă șapte pietricele, spunând: „Allahu Akbar!”

Între un stâlp și altul se face dua (invo-cații), îndreptându-se spre Ka'aba.

Se efectuează Ihramul de adio (pelerinii se îmbracă), bărbații se vor tunde (raderea capului), femeile își vor scurta părul, urmând, apoi, o vizită la Medina, la mormântul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și al companionilor, *radhi Allahu anhum*.

Un astfel de pelerinaj, *inshaAllah*, merită să fie răsplătit cu Raiul, așa cum Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Răsplata unui Hajj acceptat este Raiul.” (relatat de Bukhari)

Allahu Alam.

Nu putem să vorbim despre pelerinaj, fără a aduce aminte femeilor de lucrurile importante, pe care multe dintre ele nu știu să le facă și intră în panică.

Savanții (Ulemma) au decis de comun acord, și pentru orice caz există o fatwa, alhamdulillah.

Sperăm, inshaAllah, ca tot ceea ce scriem în acest subiect, să cuprindă necesitățile fiecărei musulmane.

În timpul pelerinajului, pe parcursul acestor zile petrecute la Mecca, unele femei intră în perioada lunară (ciclu menstrual), acest lucru făcând ca multe dintre ele să intre în panică, neștiind cum să acționeze.

Savanții în Islam ne spun că femeii care este în perioada de menstruație nu îi este permis să rămână în moscheea Sacră din Mecca, sau în

orice altă moschee.

Ea are, însă, dreptul să meargă să recupereze ceva uitat (un obiect care este proprietatea sa), acest lucru fiind confirmat într-un hadith, când Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, atunci când l-a întrebat soția sa, Aisha, radhi Allahu anha, dacă poate intra în interiorul moscheii pentru a-și aduce covorașul de rugăciune (sejeda), având în vedere faptul că era în perioada ciclului menstrual, a răspuns: „*Menstruația ta nu este în mâinile tale!*”

Prin urmare, femeia poate traversa moscheea, sau poate recupera proprietatea uitată, însă **fără a se așeza.**

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a cerut tuturor femeilor și fetelor care erau în perioada lunară să își părăsească locuințele, pentru a participa la rugăciunea de Aid în aer liber, astfel ele evitând locul de rugăciune. Pentru a înțelege mai bine, vom enumera câteva lucruri la care sunt expuse femeile, în această perioadă a Hajj-ului.

Ar trebui să se știe că perfecțiunea ritualului sacru nu are nevoie de rugăciune, deoarece nu există nici o referire care să ateste că Profetul Mohammed,

salla Allahu aleihi
wa sallam, a stabilit rugăciu-
nea pentru comunitatea sa care
se pregătește de Ihram.

Femeia care, înainte de a
merge în Ihram, intră în perioa-
da lunară, poate pleca spre Mec-
ca.

Profetul, salla Allahu aleihi
wa sallam, a ordonat lui Asma,
radhi Allahu anha (fata lui Abu
Bakr Sadik, radhi Allahu anhu),
care a doua zi a născut într-un loc
numit Dhul Hulaifa (este Miqat -
loc fixat, de unde lumea se îm-
bracă în Ihram), să se scoale, să se
protejeze și apoi să meargă în
Ihram, ea rămânând în Ihram pâ-
nă la purificare, numai apoi ea a-
vând posibilitatea de a face tawa-
ful și parcursul între Safa și Mar-
wa.

Femeia care este în perioada
de menstruație are voie să recite
Coranul numai în caz de nevoie
sau de interes, dar nu pentru a se
ruga.

Plecând la Hajj, o femeie
poate avea ciclu menstrual la 5
zile după plecare. Când ajunge în

limita teritorială
(Miqat), își face abluțiunea, se
îmbracă, intră în starea de Ih-
ram, când ea încă nu a făcut
baie (ghusul), ca să se poată
purifica de menstruație.

Când ajunge la Mecca, ea
rămâne în afara Moscheei Sacre,
nefăcând nici Umrah, nici Hajj,
rămânând, de asemenea, două zile
și în Mina, înainte de a-și recăpăta
puritatea.

Ea se spală și îndeplinește
toate ritualurile de Umrah. Se
poate întâmpla ca sângerările să
revină - cu durerile specifice aces-
tei perioade - în timp ce ea este în
starea de Tawaf Al-Ifadha. În a-
cest caz, Tawaf Al-Ifadha nu este
valid, ea trebuind să se întoarcă la
Mecca, pentru a-l reface. Trebuie
să reintre în starea de Ihram, pen-
tru altă Umrah, începând cu ta-
waful și, bineînțeles, parcursul în-
tre Safa și Marwa, apoi tăiatul păr-
ului. Pe urmă, ea poate face Ta-
waf Al-Ifadha, pentru pelerinaj. *În
schimb, dacă sângerările nu co-
respund unui sânge tipic mens-
trual*, ci este, pur și simplu, o pre-
siune a unui șoc emoțional, Tawaf
Al-Ifadha este valid.

Toate aceste lucruri au fost
explicate de marii savanți, cu o e-
xigență deosebită pentru un ast-
fel de ritual.

Prin mărinimia lui Allah
subhana wa ta'ala, pentru cele
care nu pot reveni la Mecca,
deoarece locuiesc într-o țară
îndepărtată, pelerinajul este
valid, din cauză că nu

se poate face mai bine decât ceea ce s-a făcut (alhamdulillah Raby Al Alamin).

O femeie care ajunge în stare de Ihram pentru Umrah, iar când ajunge la Mecca îi vine ciclul menstrual, va merge cu soțul ei (sau tutorele legal - mahram), rămânând în stare de Ihram și revenind, apoi, după ce se purifică de menstruație, acest lucru fiind valabil pentru femeile din Regiunea Arabiei Saudite, deoarece întoarcerea lor nu necesită formalități administrative

și nici eforturi materiale.

Însă, dacă este vorba de o persoană străină, care întâmpină foarte multe dificultăți în a se întoarce în țara de origine, ea să se protejeze, să facă tawaful și parcursul între Safa și Marwa, terminând Umrah pe parcursul acestui voiaj. Tawaful ei, în acest caz de forță majoră, este autorizat, pentru că, în astfel de cazuri, interzisele devin autorizate (ceea ce sus-

țin savanții).

În caz că nu s-a făcut Tawaf Al-Ifadha, fiind în perioada de ciclu menstrual, se poate reîntoarce la Mecca și face numai acesta.

În ceea ce privește tawaful de adio (Tawaf Al-Wada), femeia este scutită de acesta, deoarece era în acea perioadă de ciclu menstrual, la plecarea din Mecca.

Ibn Abbas a spus: «Unei femei îi este permis să plece (să se întoarcă acasă), în cazul în care ea are menstruație (după Tawaf Al-Ifadha). Ibn Omar obișnuia, în trecut, să spună că ea nu ar trebui să plece dar, mai târziu, l-am auzit spunând: „Ea poate pleca, din moment ce Mesagerul lui Allah le-a dat permisiunea de a pleca, după Tawaf Al-Ifadha.”» (relatat de Bukhari)

Există un hadith relatat de Ibn Abbas, cum că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a ordonat ca ultimul contact (al pelerinilor) să fie cu Casa Sfântă, Ka'aba. Dar în același timp, el a precizat că femeile care sunt în perioada ciclului menstrual, să nu facă acest tawaf.

În caz că femeia a făcut, din ignoranță, lucruri interzise în Ihram, acesteia nu i se aduc prejudicii.

„Allah nu impune nici unui suflet decât ceea ce este în putința lui. El are ca răsplată ceea ce și-a agonisit [faptele bune] și împotriva lui ceea ce a dobândit [faptele re-

le]. Doamne, nu ne pedepsi pe noi, dacă am uitat sau am greșit! Doamne, nu ne împovăra pe noi cu grea povară, așa cum i-ai împovărat pe cei dinaintea noastră. Doamne, nu ne împovăra pe noi cu ceea ce nu putem îndura! Și șterge-ne nouă greșalele noastre și iartă-ne pre noi și fii milostiv cu noi! Tu ești Ocrotitorul nostru, ajută-ne pe noi să izbândim asupra celor necredincioși!”

(Sura Al-Baqara, 2:286)

Allah răspunde acestuia, printr-un hadith qudsi:

„Eu am făcut.”

Se poate citi, de asemenea, în Coran:

„...Și nu este nici un păcat pentru ceea ce săvârșiți voi din greșeală, ci numai pentru ceea ce inimile voastre săvârșesc cu bună știință. Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].”

(Sura Al-Ahzab, 33:5)

În consecință, toate interdicțiile care au fost impuse unei persoane în stare de Ihram nu necesită nimic, dacă este făcut din greșeală sau din uitare ori necunoaștere.

Dar persoana care nu are

nici o scuză, trebuie să pună capăt acestor acte interzise.

În caz că femeia are ciclu menstrual în Ziua de Arafat, ea continuă pelerinajul și face tot ceea ce fac ceilalți pelerini, cu excepția tawafului, întârziindu-l până la purificare.

Dacă o femeie este la menstruație în perioada aruncării pietrelor, înainte de Tawaf Al-Ifadha, și nu poate reveni la locurile sfinte după purificarea ei, devine un caz de forță majoră, și ea nu are nici un păcat, continuând restul ritualurilor de pelerinaj.

Sperăm să fi găsit în acest articol o bună întrebuintare acestor cazuri exclusive, inshaAllah.

Subiectul este sub forma unei povestiri, **dar toate îndrumările și afirmațiile pe care le-ați găsit în acest articol sunt explicate amănunțit, pe cunoscutul site „Islamika.com”.**

Fie ca Bunul Allah Preaînaltul să ne facă dintre cei mumineeni.

Ameen!

Allahu Alam.

COMPORTAMENTUL FEMEII MUSULMANE

ÎN PELERINAJ - HAJJ

~ de Yasmin Dorina ~

Adevărata femeie musulmană intenționează să înfăptuiască pelerinajul – Hajj-ul – la Casa lui Allah Preaînaltul. O femeie musulmană mumină nu merge la Casa lui Allah subhana wa ta'ala fără mahram.

Înainte de a pleca în această atât de importantă călătorie (care se mai numește și „călătoria vieții”), ea trebuie să studieze și să învețe regulile parcursului Hajj-ului.

Pentru a împlini ritualurile pelerinajului, ea trebuie să se bazeze pe adevărata știință, iar pelerinajul să se desfășoare conform Legii Islamice (Sharia).

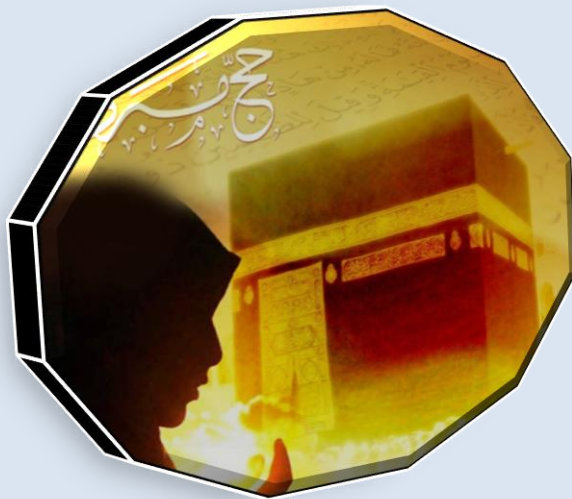
Pelerinajul femeii musulmane va fi echivalent cu o luptă sfântă, ca și Jihad-ul, pentru bărbați.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, spune într-un hadith relatat de Aisha, radihi Allah anha:

«Eu (Aisha) am spus: „O, Trimis al lui Allah, nu putem noi, femeile, să mergem în expediții militare și să luptăm în Jihad, alături de voi (bărbații)?” El a spus: „Voi, femeile, aveți cel mai bun Jihad, și acesta este pelerinajul (Hajj-ul), un pelerinaj binecuvântat.” Aisha

a spus: „Niciodată nu ar trebui să încetez să împlinesc pelerinajul, după ce am auzit acest lucru de la Trimisul lui Allah.”» (Fath Al-Bari, 4/72)

Surori în Islam, Hajj-ul este unul din marile scopuri ale vieții musulmanilor! El este un generator de evlavie, este obiectivul suprem. El inițiază sufletele spre devotamentul adevărat, iar când intenția este sinceră, el educă sufletul în chemarea lui Allah Preaînaltul.

Hajj-ul real, dragele mele surori, nu este realizabil decât dacă te conformezi în purtarea hijabului, a ținutei vestimentare curate și modeste și a pudorii.

Dragele mele surori în Islam, Hajj-ul nu este o excursie sau un hobby. Hajj-ul metamorfozează mentalitatea

și comportamen-
tul. Este un voiaj spre care
Allah subhana wa ta'ala, Marele
Creator, Marele Iertător, ne
cheamă, iar noi trebuie să-I răs-
pundem, cu inimile deschise și
pline de iubire pentru El. Acordă-
ne Tu, o, Allah, toate bunurile, în
conformitate cu sinceritatea noas-
tră!

Hajj-ul ne oferă o ocazie de
aur, unică în felul ei, pentru că pu-
tem colecta fapte bune și, de ase-
menea, prin el putem să îndepăr-
tăm toate greșelile și răutățile.
Hajj-ul este o perioadă de glorifi-
care, o simbioză între măreția lo-
cului și sacralitatea timpului.

În rândul femeilor care fac
Hajj-ul, sunt unele care ridică vo-
cile lor, invocând pe Allah subha-
na wa ta'ala, când, de fapt, El,
Preaînaltul, știe toate secretele
noastre, chiar și cele mai ascunse,
fără ca noi să ridicăm vocile noas-
tre.

Tot în acea mulțime, în apr-
opierea Ka'abei, ele își ridică bra-
țele, arătându-și podoabele lor
(ceea ce nu este permis), pentru a
face fotografii, ca și cum ar fi sin-
gure la casele lor, sau într-un
parc. Mai sunt printre ele și cele
care dezvăluie frumusețile lor,
afectând astfel pelerinii care fac
Tawaf sau Sa'y.

Acest comportament nu
este nicidecum unul adecvat,
atunci când vă aflați în locurile
cele mai sacre.

Allah Preaînaltul nu iu-
bește o astfel de conduită; o de-
testă și chiar o urăște.

Dragele mele surori în Is-
lam, trebuie să învățați că există o
etică morală și valori pe care tre-
buie să le conștientizăm foarte bi-
ne, înainte de a merge la Hajj.

Câte femei poartă un hijab
strâns și au o abordare provoca-
toare, mersul legănat și vorbesc a-
demenitor în fața bărbaților, ca și
cum nimic nu s-ar întâmpla?

Câte femei se comportă într-
o manieră ce contravine total eticii
Hajj-ului, crezând că efectuează în
mod corespunzător pelerinajul?

Hajj-ul, dragele mele surori
în Islam, este un mijloc de evlavie,
iar rapoartele de evlavie cer să fie
ascunse, păstrând castitatea. Hajj-
ul este o virtute și o sursă de mân-
drie. Femeia liberă nu acceptă ni-
ciodată să se umilească și nu imită
niciodată bărbații, pentru că acest
lucru devine un ilicit și o in-
fracțiune, care nu se potrivește
celor care aspiră la Paradisul
mult dorit și la iertarea păca-
telor. Allah Preaînaltul să ne
țină, inshaAllah, pe

calea cea dreaptă!
Dragele mele surori,
nu este un secret în vremea
noastră, în epoca noastră, fap-
tul că sufletele oamenilor s-au
schimbat foarte mult, iar inimile
au devenit insensibile și, din pă-
cate, există pelerini falși, cu cre-
dință slabă.

Dragele mele surori, feriți-
vă de tot ceea ce ar aduce mânia
lui Allah Preaînaltul. Noi trebuie
să urmărim linia de conduită a
Profetului Mohammed, salla Alla-
hu aleihi wa sallam, și a mamelor
credincioase - Allah Preaînaltul să
fie mulțumit de ele, căci au fost
pure și caste.

Trebuie să ne studiem com-
portamentul în timpul Hajj-ului,
conduita și valorile, aceasta fiind o
chestiune serioasă, deoarece gre-
șelile și păcatele comise în Mos-
cheea Sacră sunt mai grave decât
cele comise în altă parte.

„Acelora care nu cred și îm-
piedică de la calea lui Allah și de la
Moscheea Al-Haram, pe care Noi
am orânduit-o pentru oameni -
atât pentru cel băștinaș, cât și
pentru cel aflat în trecere -, pre-
cum și acelora care vor voi să o
pângărească întru nelegiuire, ace-
lor le vom da Noi să guste dintr-o
osândă dureroasă.”

(Sura Al-Hajj, 22:25)

Dragele mele surori în Is-
lam, feriți-vă de ceea ce urmea-
ză! Este un avertisment împo-
triva frecventelor greșeli făcu-
te în timpul Hajj-ului .

Islamul nu permite ca
femeile să se roage în fața bărbați-
lor dar, din păcate, multe surori
fac această greșală, având com-
plicitatea mahramului lor, dispă-
rând în mulțime pentru a ajunge
la piatra neagră.

Nu, dragele mele surori, nu
acesta este Hajj-ul. El trebuie
făcut cu pietate. Allah Preaînaltul
a spus:

„Pelerinajul are loc în lunile
cunoscute. Aceluia care s-a decis
să facă Pelerinajul în aceste luni, îi
sunt oprite în timpul Pelerinajului
împreunarea cu muierea, nesupu-
nerea și cearta. Și binele pe care îl
faceți, Allah îl știe. Luați cu voi
provizie, dar cea mai bună pro-
vizie este evlavia! Și să fiți cu frică
de Mine, voi cei care aveți minte!”

(Sura Al-Baqara, 2:197)

Hajj-ul, dragele mele surori,
este o responsabilitate pe care
trebuie să ne-o asumăm, fără a
ne gândi la relaxare sau excese.
Deci, pentru acesta trebuie să
fiți însoțite de un mahram
cunoscător și protector, să fiți
instruite și, nu în ultimul

rând, decente.

Asigurați-vă de puritatea și sănătatea inimilor voastre, astfel asigurându-vă și sănătatea corpului. Pentru că nimic nu este mai rău decât boala inimii, care aduce îmbolnăvirea corpului. Nimeni nu e mai rău decât moartea inimii, prin pierderea credinței și a modestiei, ele fiind mai rele decât pierderea cuiva drag.

Deci, dragele mele surori în Islam, cugetați la vorbele lui Allah subhana wa ta'ala. Coranul ne spune că o femeie musulmană trebuie să fie acoperită de o aureolă de demnitate și castitate. Astfel, ea va reflecta esența credinței și evlaviei, acestea manifestându-se în cuvintele și acțiunile sale.

În cazul în care femeia este sinceră, Allah Preaînaltul o va înconjura cu protecția Sa.

Fie ca obiectivul nostru să fie numai adorarea lui Allah Preaînaltul, împlinind Hajj-ul și păstrându-ne modestia și demnitatea. Numai așa Allah subhana wa ta'ala ne va ghida spre ceea ce El iubește și Îi place.

Dragi surori în Islam, acesta este adevăratul comportament al femeii musulmane la Hajj.

Fie ca Bunul Allah să aibă milă de sufletele noastre și să facem dua, pentru cei pelerinajul, ca acesta să le fie primit.

O, Allah, trimite pacea și binecuvântarea asupra Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, asupra familiei sale, companionilor săi și a celor care urmează calea sa, până în Ziua Judecății.

Ameen!

**MINUNI VĂZUTE DE PROFETUL MOHAMMED,
SALLA ALLAHU ALEIHI WA SALLAM**
~ de Gabriela Gharabli ~

Ne-a povestit Hilal Abu-Jabalah, după Sa'id ibn Al-Musaieb, după Abdul-Rahman ibn Sumrah, care a zis:

«A ieșit spre noi Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, și noi eram în Suffa, din Medina; și s-a ridicat printre noi și a spus: „Am văzut ieri minuni! Am văzut un bărbat din Ummati, căruia i-a venit Îngerul Morții, aleihi sallam, ca să-i ia sufletul. Iar apoi a apărut buna ascultare față de părinții săi și l-a îndepărtat pe Îngerul Morții, aleihi sallam.

Și am văzut un bărbat din Ummati, înconjurat de diavoli; i-a venit acestuia pomenirea lui pentru Allah Preaînaltul, și a îndepărtat diavolii de lângă el.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că

Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis: «Două cuvinte sunt ușoare pentru limbă, dar cântăresc greu, și sunt scumpe Celui Milostiv: „Slavă lui Allah și a Lui este lauda, și Slavă lui Allah Cel Puternic și fără de egal.”» (relatat de Bukhari)

Și am văzut un bărbat din Ummati, înconjurat de Îngerii Pedepsei, aleihum sallam; a venit rugăciunea lui și l-a salvat din mâinile lor.

Și am văzut un bărbat din Ummati, care respira greu din cauza setei. Cum încerca el să se apropie de lac (care era îndepărtat), s-a blocat în drum și nu putea ajunge până la el. Atunci, a venit postul lui din luna Ramadan și i-a dat de băut, până când s-a săturat.

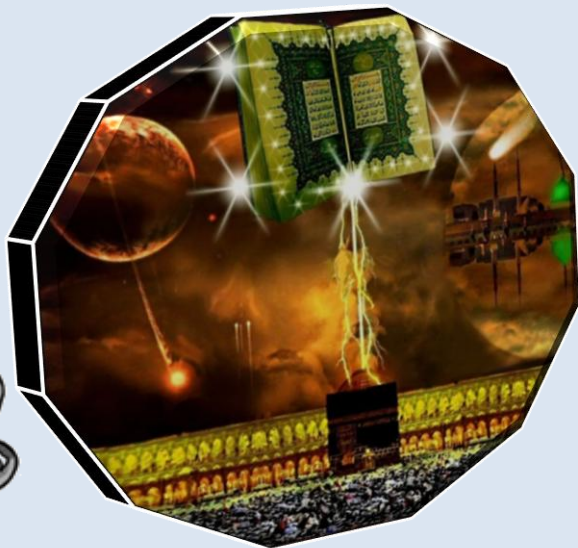
Sahl ibn Sa'd, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis: «În Rai este o poartă care se numește Rayyan, prin care doar cei ce țin post vor intra, în Ziua Învierii. Nimeni altcineva nu va intra cu ei. Se va întreba: „Unde sunt cei care au ținut post în mod regulat?” Ei vor pași înainte. Nimeni în afară de ei nu va intra. Când ultimul dintre ei va fi intrat, poarta se va

închide și atunci
nimeni nu va mai intra pe
acolo.» (relatat de Muslim)

Și am văzut un bărbat din
Ummati, care încerca să se
apropie de cercurile unde era
Profetul, salla Allahu aleihi wa
sallam, și de fiecare dată când se
aprofia (bărbatul) de un cerc, era
îndepărtat și oprit; și atunci a
venit spălarea sa după janabah
(ghusul), care l-a luat de mână și
l-a pus lângă mine.

Abu Huraira, radhi Allahu
anhu, a relatat că l-a auzit pe Tri-
misul lui Allah, salla Allahu aleihi
wa sallam, zicând: „Podoaba cre-
dinciosului în Rai va fi în locurile
unde a ajuns apa de abluțiune.”
(relatat de Muslim)

Și am văzut un bărbat din
Ummati, care avea în fața lui un
întuneric și în spatele lui un înton-
neric; și în dreapta sa un întu-
neric și în stânga sa un întuneric;
și deasupra lui un întuneric. Și el
era mirat și nu știa ce să facă. I-a
venit pelerinajul și Umrah sa, și l-
au scos din întuneric și l-au dus la
lumină.

Abu Hu-
raira, radhi Allahu anhu, a rela-
tat că Trimisul lui Allah, salla
Allahu aleihi wa sallam, a zis:
„Cine face pelerinaj pentru
Allah, fără să vorbească necu-
viincios și fără să păcătuiască, se
întoarce din pelerinaj la fel de cu-
vios ca și în ziua în care l-a născut
mama sa.” (relatat de Bukhari)

Și am văzut un bărbat din
Ummati, care se ferea de Foc și de
flăcările lui; i-a venit Dunya sa și a
făcut un val între el și foc și umbră
deasupra sa.

Abu Huraira, radhi Allahu
anhu, a relatat că a venit un țăran
la Trimisul lui Allah, salla Allahu
aleihi wa sallam, și a zis: «Trimis
al lui Allah, sfătuiește-mă către o
faptă prin care să am dreptul să
intru în Rai. La aceasta, Trimisul
lui Allah a remarcat: „Să venerezi
pe Allah și să nu-I faci asociați, să
faci rugăciunea obligatorie, să plă-
tești zakat și să ții postul din luna
Ramadan.” El a zis: „Pe Cel în mâ-
na căruia se află viața mea, nu voi
adăuga și nu voi scădea nimic la a-
ceasta.” Când s-a întors să plece,
Trimisul lui Allah, salla Allahu
aleihi wa sallam, a zis: „Cel ce se
bucură să vadă unul dintre lo-
cuiitorii Raiului, să se uite la el.”»
(convenit)

Și am văzut un bărbat din
Ummati, care vorbea cu drept-
credincioșii, dar ei nu vorbeau
cu el; și a venit buna relație
care a avut-o cu familia și a
zis: „O, dreptcredincioșilor!
Acesta ținea legături

bune cu familia sa, așa că vorbiți cu el!” Atunci dreptcredincioșii au vorbit cu el și l-au salutat, și el i-a salutat.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, relatează că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis: „**Nenorocit fie acela! Nenorocit fie acela care-și vede părinții îmbătrânind și nu-i slujește, și de aceea nu intră în Rai.**” (relatat de Muslim)

Și am văzut un bărbat din Ummati, pe care Îngerii Pedepsei, *aleihum sallam*, l-au legat; și i-a venit lui *al-amr bilma'ruf, annahi 'an al-munkar* (cererea lui de a se face bine și de a opri de la rău) și l-a salvat și l-a pus cu Îngerii Milei, *aleihum sallam*.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „**Dacă cineva îndeamnă pe alții să urmeze dreapta călăuzire, primește o răsplată egală cu a acelor care îl urmează, fără ca răsplata lor să scadă într-un fel; iar dacă cineva îndeamnă pe alții să urmeze calea greșită, păcatul de care se face vinovat este egal cu cel al căroră îl urmează, fără ca păcatele lor să scadă în vreun fel.**” (relatat de Muslim)

Și am văzut un bărbat din Ummati, stând în genunchi. Și între el și Allah Preaînaltul era un val; i-a venit bunul său comportament și l-a luat de mână și l-a dus spre Allah Preaînaltul.

Abu Darda relatează că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis: „**Lucrul cel mai greu care va atârna în balanța slujitorului credincios, în Ziua Judecății, este buna purtare. Allah urăște pe cel clevetitor.**” (relatat de Tirmidhi)

Și am văzut un bărbat din Ummati, la care-i venea cartea spre stânga sa; a venit frica lui față de Allah Preaînaltul, i-a luat cartea și i-a pus-o în dreapta sa.

Abu Sa'id Al-Khudri, radhi Allahu anhu, relatează că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis: „**Cum să mă simt ușurat, când Îngerul cu Trâmbița (Israfil) și-a lipit buzele de trâmbiță și așteaptă poruncă să sufle în ea?**” El și-a dat seama de lovitura pe care au primit-o tovarășii săi, așa că le-a spus să caute alinare, repetând: „**Allah ne este nouă de ajuns și El este un păzitor minunat.**”» (relatat de Tirmidhi)

Și am văzut un bărbat din Ummati, care avea greutate slabă la cântar; și au venit Afratii săi (copiii care mor înainte să se nască) și au îngreunat cântarul său.

Și am văzut un bărbat din Ummati, stând la marginea Gheenei; și a venit buna lui speranță în Allah Preaînaltul și l-a îndepărtat de acolo și au plecat.

Și am văzut un bărbat din Ummati, care a căzut în Iad și a venit lacrima sa, care s-a scurs de frică pentru Allah Preaînaltul și l-a salvat de acolo.

Și am văzut un bărbat din Ummati, care stătea pe Sirat (pod), tremurând precum tremură palmierul într-o zi cu vânt puternic; și a venit buna lui încredere în Allah Preaînaltul și atunci s-a calmat.

Abu Dharr, radhi Allahu anhu, relatează că l-a auzit pe Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând: «Atotputernicul Allah spune: „Oricine face o faptă bună, va avea de zece ori mai mult și Eu îi dau chiar mai

mult; iar oricine săvârșește un păcat, pedeapsa unui păcat este la fel de rea ca și ea, sau Eu îi dau iertarea; și oricine se apropie de Mine cu o palmă, Eu mă voi apropia de el cu un cot; oricine se apropie de Mine cu un cot, Eu mă apropii de el cu un stângen; și oricine vine la Mine mergând, Eu mă duc la el în fugă; iar oricine vine dinaintea Mea cu un pământ plin de păcate (fără să-I asocieze nimic lui Allah), Eu merg la el cu iertare.”» (relatat de Muslim)

Și am văzut un bărbat din Ummati, cum se târăște pe Sirat. Aluneca uneori și se ținea, alteori; și a venit rugăciunea și l-a pus în picioare și l-a salvat.

Ibn Masuud, radhi Allahu anhu, a relatat: «Un bărbat a sărutat o femeie. El a mers la Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, și i-a relatat despre aceasta. Apoi Allah a revelat acest verset:

„Și faceți rugăciunea la cele două capete ale zilei și la orele nopții, când ziua se apropie. Negreșit, faptele bune vor îndepărta faptele rele.”

Omul l-a întrebat pe Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, dacă aceasta îl privea anume pe el; și Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis: „Îi privește pe toți oamenii din Ummah mea.”» (relatat de Muslim)

Și am văzut un bărbat din Ummati, care a ajuns în fața porții Paradisului, iar ea s-a închis în fața sa; și a venit mărturisirea că nu este alt dumnezeu afară de Allah și i-a deschis porțile și a intrat în Paradis.”

Mu’adh ibn Jabal, radhi Allahu anhu, a relatat: «Călăream pe un măgar, în spatele Trimisului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, și el a zis: „Mu’adh, ști tu ce drept are Allah Preaînaltul asupra supușilor Lui și ce drepturi au supușii Săi asupra Lui?”

El, Mu’adh, a zis: „Allah și Trimisul Său știu mai bine.” La aceasta, Trimisul lui Allah, salla

Allahu aleihi wa sallam, a zis: „Dreptul lui Allah asupra supușilor Săi este ca ei să-L venereze pe Allah și să nu-I asocieze Lui pe nimeni; iar dreptul supușilor Săi asupra lui Allah este ca El să nu pedepsească pe cel ce nu asociază nimic cu El.”

Mu’adh a adăugat: I-am spus Trimisului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam: „Să-i vestesc, atunci, pe oameni?”

„Nu le da această veste bună, pentru ca ei să nu se bazeze numai pe ea.”»

Allahu Alam.

De câte ori se vorbește despre această minunată construcție a Ka'abei, este pentru narator o onoare deosebită. Allah subhana wa ta'ala a binecuvântat acest pământ, dar în special a binecuvântat această parte de lume, prin a-i îndruma pe robii Săi să construiască prima Casă și loc de rugăciune.

„Cea dintâi Casă [de închinare] ridicată pentru oameni este aceea din Bakka, cea binecuvântată și călăuzire pentru toate lumile. ~ În ea sunt semne limpezi, [printre care] locul unde a stat Avraam, iar acela care intră în ea este în siguranță. Este o datorie a oamenilor față de Allah [să împlinească] Pelerinajul la această Casă, dacă au mijloacele pentru aceasta. Cât despre aceia care tăgăduiesc, Allah nu are nevoie de

aceste lumi.”

(Sura Al-Imran, 3:96-97)

„[Și adu-ți aminte] când Noi i-am arătat lui Avraam locul casei [Al-Ka'aba], [zicându-i]: „Nu-Mi face Mie nimic ca asociat și curățește Casa Mea pentru aceia care o înconjoară și pentru aceia care stau în picioare [rugându-se] și pentru cei ce se închină sau se prosternează!” ~ Și cheamă-i pe oameni la Pelerinaj și ei se vor îndrepta către tine pe jos și pe cămile slabe, sprintene, venind pe toate drumurile din depărtări,”

(Sura Al-Hajj, 22:26-27)

Allah subhana wa ta'ala ne dezvăluie că Avraam, aleihi salam, părintele Profeților, aleihum sallam, și cărmuitorul celor care Îl slăvesc pe Unicul Creator, este cel care a înălțat luminoasa și sfânta Ka'aba, prima moschee înălțată pentru omenire.

«Și când Avraam și Ismail au ridicat temelile Casei, [au zis ei]: „Doamne, primește-o de la noi! Tu ești Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [As-Sami', Al-'Alim]! ~ Doamne, fă-ne pe noi supuși [musulmani] Ție și fă dintre urmașii noștri o comunitate musulmană [supusă Ție]! Și arată-ne nouă rânduielile noastre și ne iartă pre noi, căci

Tu ești Iertător,
Îndurător [At-Tawwab, Ar-Rahim]! ~ Doamne, trimite-le lor un Trimis dintre ei, care să le recite versetele Tale și să îi învețe Cartea și Înțelepciunea și să îi curățească pre ei. Doară Tu ești Atotputernic, Înțelept [Al-'Aziz, Al-Hakim]!”»

(Sura Al-Baqara, 2:127-129)

Allah subhana wa ta'ala a cerut Profetului Avraam, aleihi sallam, să înalțe această Moschee, pentru ca oamenii să Îl poată slăvi fără a-I face Lui asociați. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi sallam, a spus:

„Allah a sfințit acest loc în ziua în care a creat cerurile și pământurile și va rămâne astfel până în Ziua Judecății.” (relatat de Muslim)

Casa și zidurile, în timpul construcției, au depășit înălțimea Profetului Avraam, aleihi sallam, iar fiul său, Ismail, aleihi sallam, i-a adus o piatră pe care el să se ridice, atunci când construcția se va înălța. Această piatră a stat alături de zidul Ka'abei până în timpul lui Omar ibn Khattab, radhi Allahu anhu. Acesta a mutat-o pentru puțin timp, pentru a nu-i deranja pe cei care înconjurau Ka'aba în tawaf.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: „Dacă am face locul lui Avraam loc de rugăciune.” Și astfel a fost revelat versetul:

«Și am făcut
Noi Casa loc de revenire pentru oameni și refugiu [și am zis]: „Țineți locul lui Avraam ca loc de rugăciune!” Și am încheiat cu Avraam și Ismail legământ [cerându-le]: „Curățați Casa Mea pentru cei care o înconjoară și cei care se retrag pioși în Ea și cei care fac Rugăciunea și se prosternază!”»

(Sura Al-Baqara, 2:125)

Urmele piciorului Profetului Avraam, aleihi sallam, s-au imprimat pe acea piatră, ea rămânând și la ora actuală o urmă de netăgăduit. După înălțarea Casei, Profetul Avraam și fiul lui, Ismail, aleihum sallam, s-au rugat:

«Și când Avraam și Ismail au ridicat temeliele Casei, [au zis ei]: „Doamne, primește-o de la noi! Tu ești Cel care Aude Totul [și] Atoateștiutor [As-Sami', Al-'Alim]! ~ Doamne, fă-ne pe noi supuși [musulmani] Ție și fă dintre urmașii noștri o comunitate musulmană [supusă Ție]! Și arată-ne nouă rânduielile noastre și ne iartă pre noi, căci Tu ești Iertător, Îndurător [At-Tawwab, Ar-Rahim]!”»

(Sura Al-Baqara, 2:127-128)

Deci această înălțare luminoasă este unică în felul ei, cu o semnificație profund spirituală, pe care musulmanii mumini o vor aprecia până la ultima lor suflare. Allah subhana wa ta'ala spune în Sfântul Coran:

„Oare nu văd ei că Noi am făcut [locul în care trăiesc ei] un loc sacru și sigur, în vreme ce oamenii din jurul lor sunt răpiți? Și oare cred ei în deșertăciune și tăgăduiesc binefacerea lui Allah?”

(Sura Al-Ankabut, 29:67)

Profetul Avraam, aleihi sallam, s-a rugat la Allah Preaînaltul să ridice din neamul său pe cineva care să poată vorbi limba lor cu elocvență și să le poată aduce lor binecuvântările ambelor lumi. Allah subhana wa ta'ala a răspuns rugăciunilor sale, trimițând pece-tea tuturor Profetilor și Mesagerilor trimiși de El, Preaînaltul, acestei omeniri.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost și va rămâne simbolul bunătății și al binecuvântării Creatorului a tot și a toate. Întemeietorul Ka'abei, Avraam, aleihi sallam, a meritat cel mai bun loc și cea mai bună considerație, el fiind așezat în Baitul Ma'mur, casă trainică, situată în cel de-al șaptelea nivel ceresc, care este o Ka'aba a făpturilor cerești, în ea intrând în fiecare zi 70

de mii de Îngeri, aleihum sallam, astfel încât Îngerilor, aleihum sallam, care au înconjurat-o o dată să nu le mai vină rândul până în Ziua Judecății.

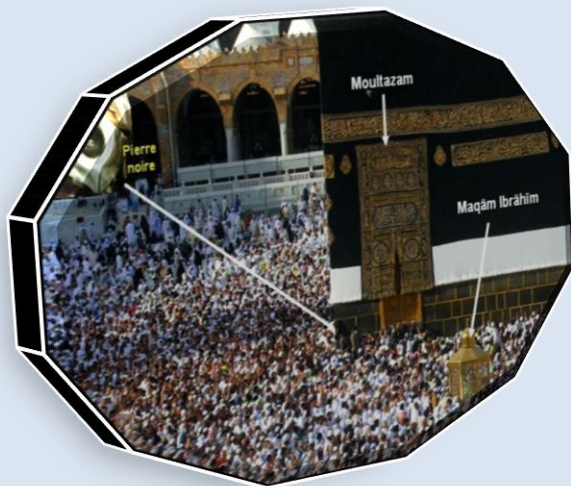
Când s-a terminat ridicarea Ka'abei, Profetul Avraam, aleihi sallam, a zis fiului său, Ismail, aleihi sallam: „Fiule, găsește-mi cea mai bună piatră pe care aș putea-o așeza în acest colț.” Ismail, aleihi sallam, a răspuns: „Tată, sunt obosit.” Profetul Avraam, aleihi sallam, a zis: „Du-te, nu contează cum te simți!”

Îngerul Jibril, aleihi sallam, i-a adus lui o piatră de culoare albă precum pomul Thaghama, dar păcatele oamenilor au în-negrit-o.

Ismail, aleihi sallam, a venit și el cu o piatră, apoi a plecat. Dar când s-a întors, a găsit acea piatră neagră în colț și a zis: „Tată, cine a adus-o?” Iar Profetul Avraam, aleihi sallam, a răspuns: „A fost adusă de cineva mai energic decât tine, cineva care niciodată nu obosește.”

O perioadă îndelungată, Ka'aba a rămas așa cum fusese construită de către Avraam, aleihi sallam. Apoi a mai fost reconstruită, pe fundația celei vechi, de către neamul Quraish, dar acesta a micșorat construcția, care a rămas, până în zilele noastre, neschimbată.

Allahu Alam.

Această călătorie a Profetului, *salla Allahu aleihi wa salam*, a avut loc, conform lui Ibn Ishaq și Ibn Hisham, în cel de-al 10-lea an al profetiei. Alți istorici musulmani au concis că aceasta a avut loc în cel de-al 12-lea an, alții spun că ar fi avut loc între aceste două perioade. Ceea ce este cert, din Coran și din hadithuri, este că ea a avut loc o singură dată.

Noaptea **Al 'Isra'** este călătoria făcută de Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, sub protecția Îngerului Jibril, *aleihi sallam*, de la casa lui Umm Hani (fiica unchiului său), care se găsea în Mecca (Moscheea Al-Haram) - la moscheea cea mai îndepărtată, situată în Ierusalim (Moscheea Al-Aqsa), în noaptea de 26-27 a lunii Rajab, din calendarul islamic.

Din Sura Al 'Isra', primul verset, care începe prin: „Mărire lui Allah”, pu-

tem înțelege măreția acestei călătorii:

„Mărire Celui care l-a dus pe robul Său în timpul unei nopți de la Moscheea Al-Haram la Moscheea Al-Aqsa, a cărei împrejurime am binecuvântat-o, ca să-I arătăm din semnele Noastre. El este cu adevărat Cel care Aude Totul [și] Cel care Vede Totul [As-Sami', Al-Basir]!”

(Sura Al-'Isra', 17:1)

În Sura An-Najm sunt explicate detaliile acestei întâmplări miraculoase:

„Oare vă îndoiiți de ceea ce a văzut? (11) ~ L-a mai văzut el la o altă coborâre (12), ~ La *Sidrat Al-Muntaha* (13), ~ Lângă care se află grădina Adăpostului (14), ~ Când îi vine lotusului (15) ce-i vine (16). ~ Privirea nu s-a abătut și nici nu a trecut mai departe. ~ El a văzut unele din semnele cele mai mari ale Domnului său (17)”

(Sura An-Najm, 53:12-18)

Dicționar pentru numerele trecute în paranteză:

11) De faptul că l-a văzut pe Înger

12) A Îngerului

13) În traducere, „lotusul sau jujubierul de la capăt”, un pom din al șaptelea cer

14) În care erau adăpostite sufletele celor apropiati

15) Sau jujubierul

16) Ce-i vine la acest lotus din marile porunci divine, cum ar fi scrierea destinelor, creația și toate ce se întâmplă în ceruri și pe pământ

17) Referire, probabil, la apariția arhanghelului Jibril cu înfățișarea sa adevărată)

În acea noapte minunată, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a călătorit pe Buraq (care nu era nici cal, nici măgar), ce fusese adus de Îngerul Jibril, *aleihi sallam*.

Când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a înșeuat, Buraq a început să tremure. Atunci Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, și-a pus mâinile aproape de el și i-a spus: „*O, Buraq, liniștește-te. Înainte de nobilul Profet, nici un alt profet nu te-a călărit, și după el nicicând altul asemenea lui nu o va face.*”

Apoi Buraq s-a liniștit și i-a

condus pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și pe Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, în această călătorie miraculoasă, *Noaptea Ascensiunii*, în care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a călătorit în ceruri, văzând corpuri cerești și întregul Univers, a vorbit cu Profetii, *aleihum sallam*, și s-a rugat împreună cu aceștia două unități de rugăciune, adică două rakaat. A cunoscut secretele Universului, grație lui Allah Preaînaltul.

Tot în timpul acestei călătorii, Allah *subhana wa ta'ala* i-a arătat Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, un loc magnific, numit *Sidrat Al-Muntaha*.

De asemenea, în timpul acestei călătorii, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a văzut Raiul și oamenii de acolo (care se bucurau de binecuvântările lui Allah *subhana wa ta'ala*) și Iadul, în care erau oameni ce suportau poveri și pedepse cumplite.

Strigătul femeii

În timpul călătoriei Al 'Isra', Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost strigat pe nume de o voce feminină, căreia nu i-a dat atenție. Apoi a fost strigat din nou și iar nu a luat-o în seamă. Apoi a văzut o femeie în brațele căreia erau toate podobaile acestei lumi, care i-a spus: „*Mohammed, stai,*

vreau să-ți spun
ceva!” Profetul, *salla Allahu
aleihi wa sallam*, nu i-a dat
atenție nici de această dată și
apoi a auzit un sunet care l-a
înfricoșat teribil, însă a mers mai
departe.

După un timp, Îngerul Ji-
bril, *aleihi sallam*, i-a spus să se o-
prească și să se roage, iar după ce
a terminat rugăciunea, Jibril, *alei-
hi sallam*, l-a întrebat: „*Știi unde
te-ai rugat?*”

Profetul, *salla Allahu aleihi
wa sallam*, i-a răspuns că nu știe și
Jibril, *aleihi sallam*, i-a spus: „*În
Tayybah-Medina*”; apoi au con-
tinuat călătoria.

După un timp, Îngerul Jib-
ril, *aleihi sallam*, i-a spus din nou
Profetului Mohammed, *salla Alla-
hu aleihi wa sallam*, să se oprească
și să se roage, iar atunci când a
terminat rugăciunea, Jibril, *aleihi
sallam*, l-a întrebat din nou: „*Știi
unde te-ai rugat?*”

Profetul, *salla Allahu aleihi
wa sallam*, i-a răspuns că nu ști-e
și Jibril, *aleihi sallam*, i-a spus:
„*Pe Muntele Sinai,
unde Allah
subhana wa ta'ala
i-a vorbit lui
Moise.*”

Au continuat că-
lătoria, apoi la fel,
Îngerul Jibril,
aleihi sallam, i-a
spus Profetului,
*salla Allahu
aleihi wa*

sallam, să se roage
și l-a întrebat din nou dacă știa
unde făcuse rugăciunea. Și i-a
spus Profetului, *salla Allahu
aleihi wa sallam*: „*La Bait Al-
Laham, locul unde s-a născut
Issa, locul cel mai apropiat de
Bait Muqqadas.*”

Apoi au părăsit Bait Muqqa-
das și i-a întâlnit pe Moise, pe
Ibrahim și pe restul profeților, *a-
leihum sallam*, care-l așteptau să
se roage împreună.

Profetul Mohammed, *salla
Allahu aleihi wa sallam*, a spus:
„*Nu am nici o îndoială că această
rugăciune a fost îndrumată de
Jibril, care de câte ori se forma
linia de salat, își punea mâinile
pe umerii mei și mă împingea în
față.*”

După aceasta, îngrijitorul
moscheii i-a adus Profetului
Mohammed, *salla Allahu aleihi wa
sallam*, trei vase și le-a pus în fața
lui; într-unul era apă, în altul vin
și în ultimul era lapte. Și a auzit o
voce spunând: „*Dacă vei lua va-
sul cu apă, neamul tău va pieri;*

*dacă vei lua va-
sul cu vin, nea-
mul tău va fi
abătut și co-
rupt; dacă vei
lua vasul cu
lapte, neamul
tău va fi în-
drumat.*”

Profetul
Mohammed,
salla Allahu

aleihi wa sallam, a luat vasul cu lapte și a băut din el, apoi Îngerul Jibril, aleihi sallam, i-a spus: „De cum ai fost călăuzit și neamul tău a fost călăuzit.”

Apoi Jibril, aleihi sallam, l-a întrebat pe Profet, salla Allahu aleihi wa sallam: „Ce ai văzut în călătoria ta?”

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a răspuns: „În partea dreaptă am auzit pe cineva strigându-mă.”

Jibril, aleihi sallam, l-a întrebat dacă a răspuns, iar Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a zis: „Nu.” Atunci Îngerul, aleihi sallam, i-a spus: „Acea persoană era evreu; dacă ai fi răspuns la chemare, neamul tău ar fi schimbat religia cu religia evreilor.” „Ce ai mai văzut?”, l-a întrebat Jibril, aleihi sallam, pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Iar el, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a răspuns: „În stânga m-

a strigat cineva, dar, din nou, n-am răspuns.” Atunci Jibril, aleihi sallam, i-a spus: „Era cineva care chema oamenii la creștinism; dacă i-ai fi dat atenție, atunci poporul tău, după moartea ta, ar fi devenit creștin.”

Apoi Îngerul Jibril, aleihi sallam, l-a întrebat: „Cine te-a întâmpinat?”

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a spus: „Am văzut o femeie cu brațele goale, larg deschise, în care erau toate frumusețile lumii, și care m-a chemat aproape, dorind să-mi vorbească.” „I-ai răspuns?”, l-a întrebat Jibril, aleihi sallam. Și Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a zis: „Nu.” Atunci Îngerul, aleihi sallam, i-a spus: „Această femeie era manifestarea fizică a lumii reale (a acestei vieți); dacă tu i-ai fi răspuns și ai fi vorbit cu ea, neamul tău ar fi preferat această viață, în locul Vieții de Apoi.”

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a povestit de asemenea lui Jibril, aleihi sallam, despre zgomotul auzit, care l-a înspăimântat teribil. Și el, aleihi sallam, i-a spus: „Acest zgomot a venit de la o piatră ce a fost aruncată în Iad, în urmă cu 70 de ani, și abia atunci a ajuns, așezându-se la locul ei.”

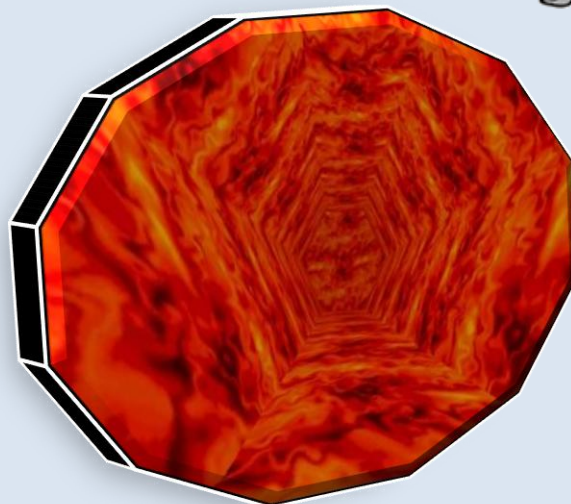
Khazin, aleihi sallam

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihu wa sallam*, povestește cum a călătorit părăsind stratul superior al atmosferei, unde a văzut pe Profetul Ismail, *aleihi sallam*. Sub supravegherea lui erau 70.000 de Îngeri, *aleihum sallam*, și în subordinea fiecăruia dintre aceștia erau alți 70.000.

Ismail, *aleihi sallam*, l-a întrebat pe Jibril, *aleihi sallam*: „*Cine este persoana care te însoțește?*” Și Jibril, *aleihi sallam*, i-a răspuns: „*Este Mohammed, care a fost numit Profet.*” Atunci Ismail, *aleihi sallam*, a deschis o ușă și au intrat în Rai. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a salutat și s-a rugat pentru iertarea lui, iar Profetul Ismail, *aleihi sallam*, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea lui. Apoi a spus: „*Bine ai venit, frate!*”

Un grup de Îngeri, *aleihum sallam*, l-a salutat în acest timp pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Toți zâmbeau și aveau fețe fericite, în afară de unul, a cărui înfățișare era înspăimântătoare. Numele său era Khazin, *aleihi sallam*. Acesta era mâhnit, supărat; nu i se citea nici un semn de fericire pe față. Doar la vederea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a putut citi pentru o clipă zâmbetul pe fața sa.

„*Nouă tuturor ne este teamă de el.*”, a spus Jibril, *aleihi sallam*. „*Acest Înger este cel care a a-*

prins focul Iadului, și de când Allah subhana wa ta'ala l-a desemnat să facă asta, până acum el niciodată nu a zâmbit. În fiecare zi el este furios pe dușmanii lui Allah subhana wa ta'ala și pe cei ce păcătuiesc; și prin el, Allah Preaînaltul îi va pedepsi pe păcătoși. Dar s-a poruncit ca el să aibă un zâmbet pe față, pentru că tu ai venit; însă după ce vei pleca, el niciodată nu va mai face asta.”, a continuat Jibril, *aleihi sallam*. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a salutat și Îngerul, *aleihi sallam*, la fel a salutat și a dat vești bune Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, despre Paradis. Khazin, *aleihi sallam*, l-a întrebat pe Îngerul Jibril, *aleihi sallam*: „*Îmi dai voie să-i arăt focul Iadului?*” Jibril, *aleihi sallam*, a aprobat: „*Da, arată-i Profetului focul Iadului.*”

Apoi, Khazin, *aleihi sallam*, a dezvelit ceea ce acoperea focul Iadului și a deschis poarta. Flăcările focului s-au ridicat până la cer, vuind și continuând să crească. La un moment

dat, flăcările au ajuns foarte aproape de Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, așa că acesta i-a spus Îngerului Jibril, *aleihi sallam*, să-i spună Îngerului Khazin, *aleihi sallam*, să acopere focul. Atunci el a acoperit focul și a închis poarta Iadului.

Profetul Adam, aleihi sallam

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a mers mai departe, iar în drumul său a întâlnit un om puternic, de statură athletică. L-a întrebat pe Jibril, *aleihi sallam*, cine este acea persoană, iar Jibril, *aleihi sallam*, i-a răspuns: „*Este tatăl vostru, Profetul Adam, aleihi sallam.*”

Acesta i-a prezentat Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, copiii săi și i-a spus: „O aromă îmbietoare vine din trupul tău curat (pur)”, apoi a recitat Sura Al-Mutaffifun.

«*Și atunci li se va zice [lor]: „Aceasta este ceea ce ați tăgăduit!” ~ Dar nu! Celor drepti le este scris*

că ei se vor afla în Illiyyin. ~ Dar de unde să știi tu ce este Illiyyin? ~ Într-o carte scrisă limpede!”»

(Sura Al-Mutaffifun, 83:17-20)

„*A cărui pecete este moscul. Și întru aceasta [se cuvine] să se întreacă cei care se întrec. ~ Iar amestecul lui este din Tasnim. ~ Un izvor din care beau cei apropiați [de Allah].*”

(Sura Al-Mutaffifun, 83:26-28)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea lui, iar Profetul Adam, *aleihi sallam*, la rândul său, s-a rugat pentru Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, pentru iertarea lui, spunându-i acestuia, *salla Allahu aleihi wa sallam*: „*O, copil cinstit, ce ai fost trimis la timpul potrivit.*”

Îngerul morții, aleihi sallam

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și-a continuat drumul, până ce a văzut un Înger, *aleihi sallam*, ce stătea jos și în mâinile căruia era o tablă luminoasă, pe care nota cu tristețe. Avea o față plină de întunecime, și nu dădea importanță la ceea ce se petrecea în jurul său, în afară de momentul în care cineva venea lângă el.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a întrebat pe Jibril, *aleihi*

sallam, cine era a-
cel Înger, iar Jibril, aleihi
sallam, i-a spus: „*Este Îngerul
morții, Malak Al Maut, și el
este preocupat cu luarea
sufletelor oamenilor.*”

Profetul, salla Allahu aleihi
wa sallam, i-a cerut lui Jibril,
aleihi sallam, să-l ducă mai aproa-
pe de el și Jibril, aleihi sallam, l-a
prezentat. Profetul Mohammed,
salla Allahu aleihi wa sallam, l-a
salutat și a fost salutat cu bun
venit. Iar Îngerul, aleihi sallam, i-
a spus Profetu-
lui, salla
Allahu aleihi wa
sallam: „*O,
Mohammed, ți s-
au dat vești bune
pentru neamul
tău; am auzit
pentru ei cuvinte
bune.*”

Profetul,
salla Allahu
aleihi wa sallam,
I-a mulțumit lui
Allah subhana wa ta'ala pentru că
a fost binecuvântat, și această
binecuvântare a fost posibilă doar
prin Grația lui Allah Preaînaltul.
„*Îngerul morții este conștiincios;
el are grijă să-și îndeplinească
responsabilitățile*”, a spus Jibril,
aleihi sallam. Profetul, salla
Allahu aleihi wa sallam, l-a
întrebat apoi pe Jibril, aleihi
sallam: „*Izrail este numele
Îngerului morții, cel care ia
sufletul oricărei persoane ce
moare?*” Și Jibril,

aleihi sallam, i-a
spus: „*Da.*”

Oamenii care consumă mâncarea interzisă

Profetul, salla Allahu aleihi
wa sallam, a continuat călătoria
sa, întâlnind un grup de oameni,
în mâinile cărora erau farfurii cu
mâncare bună și cu mâncare rea.
Ei luau întotdeauna din mâncarea
rea, astfel că Profetul, salla Allahu
aleihi wa sallam, l-a întrebat pe
Jibril, aleihi
sallam: „*Cine
sunt acești oa-
meni care mă-
nâncă întotdea-
una din mân-
carea stricată?*”
Și el, aleihi
sallam, i-a răs-
puns: „*Aceștia
sunt oamenii din
neamul tău, care
obișnuiesc să
mănânce mân-
care interzisă.*”

Îngerul care se ruga, aleihi sallam

După aceea, Profetul, salla
Allahu aleihi wa sallam, a văzut un
Înger, aleihi sallam, care arăta
foarte interesant: jumătate din
trupul lui ardea, jumătate era
din gheață; dar ceea ce era și
mai ciudat: căldura flăcărilor
nu topea gheața, și nici răceala
gheții nu stingea

flăcările focului.
Cu o voce abia șoptită, el a spus: „*Mă rog la Unicul, Cel care ne este de ajuns, ca așa cum nici căldura focului nu întâlnește gheața, tot așa nici răceala gheții să nu stingă focul. O, Allah, pune înțelegere și iubire între inimile robilor Tăi cei credincioși!*”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a întrebat pe Jibril, *aleihi sallam*, despre acest Înger, *aleihi sallam*, și el i-a spus: „*Allah, Gloriosul și Mărețul, l-a numit pe acest Înger ca Înger care-i sfătuiește pe credincioși pe pământ. El păzește cerurile și pământul. De când Allah l-a creat, el se roagă pentru oamenii de pe pământ.*”

Acolo mai erau doi Îngeri, *aleihum sallam*, care se rugau, fiecare: „*O, Allah, oricine face milostenii pentru Tine, binecuvântează-l!*” Iar celălalt zicea: „*O, Allah, distruge-i pe cei meschini și zgârciți!*”

Bârfitorii

Apoi, și-au continuat drumul și au întâlnit un grup de oameni, ale căror buze erau aidoma buzelor cămilelor - foarte largi și mari.

Ei tăiau carne cu niște foarfeci, și această carne pe care ei o tăiau era introdusă

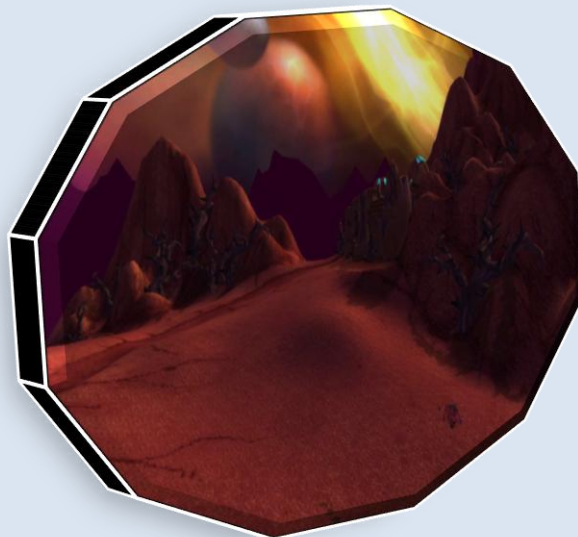
forțat în gurile lor.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a întrebat pe Jibril, *aleihi sallam*: „*Cine sunt acești oameni?*” Și el a răspuns: „*Sunt cei care o-bișnuiau să bârfească și că-utau greșeli în frații lor cre-dincioși.*”

Apoi Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a văzut oameni ale căror cranii erau acoperite cu pietre și creierele lor se scurgeau în afară. L-a întrebat, apoi, pe Jibril, *aleihi sallam*, ce au făcut aceștia, iar el, *aleihi sallam*, i-a spus: „*Aceștia sunt cei care obișnuiau să doarmă, fără ca ei să facă rugăciunea de noapte.*”

Cei ce îi nedreptățesc pe orfani

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a văzut un grup de oameni prin ale căror guri curgea foc, ce ieșea, apoi, prin spatele lor. Jibril, *aleihi sallam*, a explicat: „*Aceștia sunt cei care încalcă drepturile orfanilor și care mănâncă averile lor.*”

Apoi a văzut un alt grup de oameni, ale căror abdomene erau imense. Jibril, aleihi sallam, a spus: „Aceștia erau cei care se coordonau în viețile lor după interese proprii, și care urmau drumul necredincioșilor.”

Și flăcările veneau la ei în fiecare dimineață și seară, iar ei se rugau la Allah subhana wa ta'ala să le dea răgaz până în Ziua Judecării.

Femeile care comit acte rușinoase

În timpul călătoriei, au ajuns în fața unui grup de femei care erau atârinate de piepturile lor. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a întrebat pe Îngerul Jibril, aleihi sallam: „Cine sunt acestea?”, iar el i-a spus: „Acestea sunt femeile care mint, atribuind copiii făcuți cu altcineva soților lor, pretinzând apoi ca aceștia să-i moștenească.”

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: „Cea mai aspră pedeapsă a lui Allah subhana wa ta'ala este pentru femeia care atribuie un copil unei familii căreia el nu-i aparține, doar pentru a prelua averea soțului ei.”

Slăvirea Îngerilor, aleihum sallam

Au lăsat în urmă acești oameni, ajungând apoi la un grup de Îngeri,

aleihum sallam, pe care Allah Cel Slăvit și Măreț i-a creat și a căror întreagă existență reprezintă gloriificarea și slăvirea lui Allah subhana wa ta'ala.

Acești Îngeri, aleihum sallam, Îl slăveau și-I mulțumeau lui Allah subhana wa ta'ala cu voce tare și plâneau de dragoste și teamă.

Jibril, aleihi sallam, a spus: „Așa cum vezi, fiecare Înger stă la locul lui, unul lângă celălalt, și nu vorbesc unul cu altul. Ei doar Îl slăvesc și Îl preamăresc pe Allah Preaînaltul și Mărețul; nici măcar nu se uită în sus sau în jos.”

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a salutat Îngerii, aleihum sallam, iar aceștia i-au răspuns printr-o mișcare a capului, fără să-l privească. Jibril, aleihi sallam, le-a spus: „Este Mohammed, sigiliul profeților și Profetul îndurării, conducătorul tuturor profeților. De ce nu vorbiți cu el?”

Când au auzit acest lucru, l-au salutat, l-au felicitat și i-au dat vești bune despre Paradis, pentru el și neamul lui.

Profetul Yahya și Profetul Issa, aleihum sallam

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a intrat în cel de-al doilea cer, unde a văzut doi oameni care semănau unul cu altul, și l-a întrebat pe Jibril, aleihi sallam: „Cine sunt ei?” El i-a răspuns: „Sunt doi Profeți: Yahya și Issa, care sunt veri.”

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a salutat pe cei doi Profeți, aleihum sallam, și s-a rugat lui Allah subhana wa ta'ala pentru iertarea lor, și ei l-au salutat și s-au rugat pentru iertarea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, spunându-i: „Bine ai venit, bun și drept frate al nostru!”

Acolo erau Îngeri, aleihum sallam, care se prosternau cu modestie și umilință. Ei erau creați în diverse forme și aveau voci diferite. Și toți erau preocupați în a-L slăvi pe Allah subhana wa ta'ala.

Profetul Yusuf, aleihi sallam

Au intrat mai apoi și în cel de-al treilea cer. Acolo au văzut un om ce avea mai multe virtuți, cum nu mai văzuseră până atunci, care strălucea ca o lună, iar Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a întrebat pe Îngerul Jibril, aleihi sallam: „Cine

este el?” Iar Îngerul, aleihi sallam, i-a răspuns: „Este Profetul Yusuf, aleihi sallam, fratele tău.”

Apoi Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a salutat și s-a rugat lui Allah subhana wa ta'ala pentru iertarea lui. Și de asemenea, Profetul Yusuf, aleihi sallam, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, spunându-i: „Bine ai venit, bun și drept frate, Profet cu moralitate exemplară, Trimis la timpul potrivit.”

Acolo erau și Îngeri, aleihum sallam, care Îl slăveau pe Allah subhana wa ta'ala, căroro Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, le-a fost prezentat ca și celorlalți Îngeri, aleihum sallam, iar aceștia l-au tratat cu mare respect.

Profetul Idris, aleihi sallam

În cel de-al patrulea cer, au văzut un om, despre care Îngerul Jibril, aleihi sallam, i-a povestit Profetului, salla Allahu aleihi wa

sallam: „*Este Profetul Idris, cel pe care Allah subhana wa ta'ala l-a readus la o poziție înaltă.*”

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a salutat și s-a rugat lui Allah subhana wa ta'ala pentru iertarea lui, iar Profetul Idris, *aleihi sallam*, la rândul lui, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

În acest cer erau doi Îngeri, *aleihum sallam*, care i-au dat vești bune. Tot aici, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a văzut un Înger, *aleihi sallam*, care se închina în jurul Tronului, iar în subordinea lui erau 70.000 de Îngeri, *aleihum sallam*.

Profetul Harun, aleihi sallam

În cel de-al cincilea cer au văzut un om înalt, cum n-au mai văzut pe nimeni asemănător. Era foarte bătrân, avea ochii mari și stătea înconjurat de neamul său, despre care Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, a spus: „*Este Harun, aleihi sallam, fratele lui Imran, aleihi sallam, care a primit aprobare pentru neamul său.*”

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a salutat și s-a rugat lui Allah subhana wa ta'ala pentru iertarea lui, iar Profetul Harun, *aleihi sallam*, l-a salutat și s-a rugat pentru

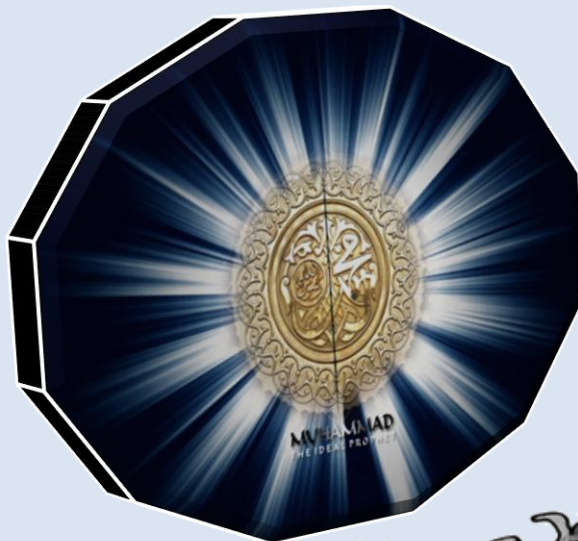
iertarea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

În acest cer erau trei Îngeri, *aleihum sallam*, care erau preocupați de slăvirea lui Allah subhana wa ta'ala.

Un om foarte înalt

Au continuat și au ajuns în al șaselea cer, unde au văzut un om foarte înalt, al cărui corp era acoperit cu păr, ca și cum ar fi purtat o haină din acel păr. El a spus: „*Poporul lui Israel spune că eu sunt cel mai apropiat de Allah Preaînaltul. Însă acest om, Nobilul Profet Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, este mult mai apropiat și într-o poziție mai bună în fața lui Allah subhana wa ta'ala decât sunt eu.*”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a salutat și s-a rugat lui Allah subhana wa ta'ala pentru iertarea lui, iar acesta, la rândul său, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Acolo erau Îngeri, *aleihum sallam*, care se pros-

ternau cu multă modestie și umilință.

După aceasta, au ajuns în cerul al șaptelea. În acest timp, un Înger, aleihi sallam, a venit la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și a zis: „Să te circumcizi și să poruncești și neamului tău să facă la fel.”

Profetul Ibrahim, aleihi sallam

Apoi Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a întâlnit un om a cărui culoare de păr era o combinație între negru și alb și l-a întrebat pe Îngerul Jibril, aleihi sallam: „Cine este acest om ce stă în ușa Bait Al Ma'mur?”

Și Îngerul Jibril, aleihi sallam, a răspuns: „Este tatăl tău, *Profetul Ibrahim, aleihi sallam*, și casa ta este în acest loc, la fel cum este și a oamenilor din neamul tău.”

În timpul acesta, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a recitat din Coran:

„Cei mai îndreptățiți oameni să se socotească apropiați de Avraam sunt aceia care l-au urmat pe el și pe acest Profet și aceia care cred. Iar Allah este Ocrotitorul credincioșilor.”

(Sura Al-'Imran', 3:68)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea lui și la fel și Profetul Ibrahim, aleihi sallam, l-a salutat și s-a rugat pentru iertarea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunându-i: „Bine ai venit, copil virtuos, tu, cel ales la timpul potrivit.”

În acest loc, Îngerii, aleihum sallam, se rugau în totală umilință. Și ei au transmis Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, vești bune pentru el și neamul său.

Râul cu întuneric și lumină

În cel de-al șaptelea cer, au văzut râuri de lumină care, din locul unde veneau, făceau privirea să orbească. Erau, totodată, și râuri de întuneric, acoperite cu ceață, și de acolo se auzeau tunete și trăznete. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost preocupat să privească acele râuri, când Jibril, aleihi sallam, i-a spus: „O, Mohammed, mulțumește-I lui Allah *subhana wa ta'ala* pentru grația și binecuvântarea Lui, pentru că te-a ales.” Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a rugat: „O,

*Allah, Dumnezeul
Adevărului și Gloriei, fă-mi
credința puternică.”*

Apoi, i-a spus Îngerului Jibril, aleihi sallam: „*Aceasta este o scenă uimitoare.*” Și Îngerul, aleihi sallam, i-a spus: „*Aceasta este doar o parte din creația Domnului tău, Cel care a creat totul, cele văzute și cele nevăzute până acum.*” Îngerul Jibril, aleihi sallam, a continuat: „*Între Allah subhana wa ta'ala și creațiile Sale există 90.000 de straturi ale împăcării; și cei mai aproape de creații sunt Israfil și cu mine, și între noi și Allah Preaînaltul sunt numai 4 paravane - lumina, întunericul, norii și apa.*”

O creatură uimitoare

Cea mai impresionantă creatură întâlnită de către Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în această călătorie, a fost o făptură care avea picioarele în cel de-al șaptelea pământ și al cărui corp se întindea în sus, sub comanda lui Allah subhana wa ta'ala, până la Marele Tron.

Era, de asemenea, un Înger, aleihi sallam, ale cărui picioare erau în al șaptelea cer, iar corpul acestuia se întindea în sus, până ce capul său atinge Marele Tron.

Au continuat drumul lor, până ce au ajuns la capătul celui de-al șaptelea cer. Acolo era capătul Raiului

și au văzut Tronul lui Allah subhana wa ta'ala. Apoi au văzut un Înger, aleihi sallam, care Îl slăvea pe Allah subhana wa ta'ala astfel: „*Oriunde aș fi, slava este numai a Domnului meu.*” Acest Înger, aleihi sallam, avea două aripi așa de mari, încât dacă le deschidea, putea acoperi Universul, de la Est la Vest. În fiecare dimineață își deschidea aripile și se ruga plângând: „*Slavă lui Allah, Regele, Cel Sfânt. Slavă lui Allah, Cel mai Mare și Cel mai Înalt. Nu există alt dumnezeu în afară de Allah, Cel Viu, Veșnicul.*”

Când Îl slăvește pe Allah subhana wa ta'ala prin această rugă, toți păunii care sunt pe pământ încep să se roage la Allah Preaînaltul, deschizându-și aripile, în semn de respect. Atunci când acest Înger din Rai, aleihi sallam, tace, toți păunii de pe pământ tac și ei. Îngerul din Rai, aleihi sallam, are părul verde și aripile albe; atât de albe, încât nimeni n-a mai văzut vreodată un astfel de alb. Sub părul său verde, sunt aripi verzi, de o frumusețe

nemaiîntâlnită.
Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „*N-am văzut nicicând un astfel de verde.*”

Bait Al Ma'mur

Apoi Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a apropiat cu Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, de Bait Al Ma'mur. Acolo era un grup de prieteni din prietenii săi. Erau împreună cu el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și cei mai mulți purtau haine noi; însă unii dintre ei aveau haine vechi și când încercau să intre în Bait Al Ma'mur, erau opriți, deoarece numai celor cu haine noi li se permitea să intre acolo. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a făcut aici 2 rakaat și a plecat.

În drumul său, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a găsit două râuri: unul era Al Kawthar și celălalt era râul Mercy (râul Îndurării). A băut din Kawthar și a făcut ghusl în Mercy. Apoi a fost călăuzit să intre în Paradis. Într-o parte a Paradisului și-a văzut casa și soția. Pământul și țărâna miroseau a mosc și amber. În râurile Paradisului au văzut supușii lui Allah Preaînaltul.

Păsările din Paradis erau precum cămilele lui Kurashan, iar rodiile atârnavă atât de mari, strălucind într-un mod de nedescris.

Acolo era un copac uriaș; atât de uriaș, încât dacă o pasăre ar fi zburat împrejurul lui, nici 700 de ani n-ar fi fost suficienți pentru a-l înconjura. Nu există nici o casă în Paradis, al cărei acoperiș să nu fie sub ramurile acestui copac. Jibril, *aleihi sallam*, a spus: „*Este pomul Tuba, despre care Allah a vorbit în Coran.*” Toate casele din Paradis sunt sub umbra acestui copac.

Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, a spus despre aceste lucruri minunate pe care le-au întâlnit: „*Acestea sunt pe diferite nivele; sunt între Allah Preaînaltul și creațiile Sale. Dacă n-ar fi aceste nivele, atunci Tronul lui Allah Preaînaltul ar fi vizibil peste tot; dar nu este posibil pentru creațiile lui Allah Preaînaltul să-I vadă lumina.*”

Au ajuns apoi la un loc numit Sidratul Muntaha, unde se găsea un copac a cărui unică frunză ar fi putut acoperi întreaga națiune. Pe urmă au mers până acolo unde în Coran se descrie:

„Încât s-a aflat la două băți de arc (9) sau chiar mai aproape.”

(Sura An-Najm, 53:9) și

„Oare vă îndoiiți de ceea ce a văzut? (11) ~ L-a mai văzut el la o altă coborâre (12), ~ La *Sidrat Al-Muntaha* (13), ~ Lângă care se a-flă grădina Adăpostului (14), ~ Când îi vine lotusului (15) ce-i vine (16). ~ Privirea nu s-a abătut și nici nu a trecut mai departe. ~ El a văzut unele din semnele cele mai mari ale Domnului său.”

(Sura An-Najm, 53:12-18)

Dicționar pentru numerele din paranteză:

9) Sau distanța de două arcuri, adică de doi coți; după o altă interpretare, metaforă folosită pentru a indica distanța foarte mică dintre două locuri

11) De faptul că l-a văzut pe Înger

12) A Îngerului

13) În traducere, „lotusul sau jujubierul de la capăt”, un pom din al șaptelea cer

14) În care erau adăpostite

sufletele celor a-propiați

15) Sau jujubierul

16) Ce-i vine acestui lotus din marile porunci divine, cum ar fi scrierea destinelor, creația și toate ce se întâmplă în ceruri și pe pământ

17) Referire, probabil, la apariția arhanghelului Jibril, cu înfățișarea sa adevărată.

Allah subhana wa ta'ala a spus:

«Trimisul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, asemenea și dreptcredincioșii. Fiecare [dintre ei] a crezut în Allah, în îngerii Lui, în scripturile Lui și în trimișii Lui. [Și ei zic]: „Noi nu facem nici o deosebire între vreunul dintre trimișii Săi.” Și ei au zis: „Noi auzim și ne supunem! Iertarea Ta [o implorăm], Doamne, și la Tine este întoarcerea!” ~ Allah nu impune nici unui suflet decât ceea ce este în putința lui. El are ca răsplată ceea ce și-a agonisit [faptele bune] și împotriva lui ceea ce a dobândit [faptele rele]. Doamne, nu ne pedepsi pe noi, dacă am uitat sau am greșit! Doamne, nu ne împovăra pe noi cu grea povară, așa cum i-ai împovărat pe cei dinaintea noastră. Doamne, nu ne împovăra pe noi cu ceea ce nu putem îndura! Și șterge-ne nouă greșalele noastre și iartă-ne pre noi și fii milostiv cu noi! Tu ești Ocrotitorul nostru, ajută-ne pe noi să izbândim asupra celor necredincioși.”»

(Sura Al-Baqara, 2:285-286)

Cu această rugă s-a rugat Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în noaptea Al 'Isra', pentru poporul său. Ea reprezintă ultimele 2 versete ale surei Baqara. Neamurile anterioare au primit pedepse aspre, și tocmai pentru a nu trece prin asemenea pedepse s-a rugat Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în călătoria lui. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a rugat pentru poporul său astfel: „*Revarsă și asupra noastră ceea ce Tu ai dat ca binecuvântare profeților de dinainte.*”

Allah subhana wa ta'ala i-a răspuns: „*Îți dau aceste două rugi, care stau sub Tronul Meu: «Nu este putere decât la ALLAH, nu există scăpare de Tine decât la Tine.»*”

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a condus pe Îngerii din Paradis, *aleihum sallam*, în rugăciune, chiar în Bait Al

Muqqadas. A condus rugăciunea, fiind imam peste ceilalți profeți, *aleihum sallam*. Când era în sejed, Allah Preaînaltul i-a spus: „*Am stabilit 50 de rugăciuni pe zi pentru profeții anteriori, iar tu împreună cu poporul tău aveți datoria să faceți 50 de rugăciuni pe zi.*”

Iar cum bine știm, după intervențiile Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și prin Mila și Mărinimia lui Allah subhana wa ta'ala, au rămas cele 5 rugăciuni fard, însă ele sunt considerate de Allah Preaînaltul ca fiind 50 de rugăciuni, *alhamdulillah*. La întoarcere, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a povestit toate acestea Quraishilor și le-a dovedit, prin dovezile aduse cu el.

Umm Hani, *radhi Allahu anha*, a spus: „Profetul a dormit la noi, în noaptea când miracolul Al-'Isra' a avut loc. Am observat absența sa în acea noapte și nu am putut dormi nici o clipă, de teamă că ceva rău s-a întâmplat cu el.”

La întoarcerea sa, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a explicat: „*Jibril a venit să mă vadă, m-a luat de mână și am ieșit din casă. La ușă am găsit un animal care arăta a fi între cal și măgar. Mi-a zis să mă urc pe el (cu toate că animalul era foarte agitat, dar Îngerul i-a vorbit și am reușit să-l încalec) și am plecat. Ajunși la Templul din Ierusalim, el mi-a arătat că Avraam, aleihi*

sallam, a avut aceeași constituție ca și mine. Mi l-a mai arătat pe Moise, aleihi sallam: era înalt, cu părul alb - semăna cu oamenii Azd Shanu'ah (un trib arab). Jibril mi l-a arătat apoi pe Isus, aleihi sallam, fiul Mariei. Avea un ten alb, cu o ușoară tentă de roșeață. El a fost ca Ibn Masuud Ath-Urwah Thaqafa. De asemenea, mi-a arătat și [impostorul] Antichrist. Orb de ochiul drept, era precum Qotn ibn 'Abd Al-'Ozzâ.

Atunci Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: «Vreau să merg să spun tot ce am văzut neamului Quraish. L-am ținut de haine pe Jibril, aleihi sallam, și el a zis: „Te implor, știi că te vor contrazice cei din poporul tău, și mi-e teamă că ar putea să te rănească.” A tras hainele din mâna mea și a ieșit. A plecat spre locul lor de reuniuni, și le-a spus povestea lui.»

Mu'tam ibn Udayy s-a ridicat și a spus: „O, Mohammed, dacă ai fi fost mai tânăr, și să fi

spus asemenea lucruri, nu ai fi plecat nepedepsit.”

Un alt om a spus: „Ai văzut în calea ta cămile care aparțin acelui loc?”

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a răspuns: „Da, au pierdut o cămilă și sunt în prezent în căutarea ei.”

Omul a întrebat: „Ai văzut turma vărului meu, așa și așa?” Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: „Da, l-am întâlnit în acel loc; era cu o cămilă roșie, care avea un picior rupt. El a avut un recipient cu apă, din care am băut.”

Ei l-au rugat să le spună numărul de animale din turmă și numele ciobanilor. El a răspuns că nu a observat, apoi, brusc, a adormit. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a văzut, atunci, turma în fața lui, a numărat animalele și a luat notă, de ciobanii care au fost cu turma.

Când s-a trezit, el le-a dat numărul de animale din turmă și le-a spus că păstorii au fost Ibn Abi Quhâfah și încă câțiva. Apoi le-a zis că vor reveni la Mecca a doua zi, și le-a indicat direcția.

În ziua următoare, au așteptat la locul indicat și au văzut cămilele venind. Ei au întrebat și au putut verifica totul, așa cum a descris Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam. Atunci când Abu Bakr a auzit această istorisire, a crezut în Profet, salla Allahu aleihi wa

sallam, și în ceea ce el, salla Allahu aleihi wa sallam, a povestit. Din acel moment, el a fost numit Siddiq (adică cei care cred).

Potrivit lui Abu Huraira, radhi Allahu anhu, Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«„Am văzut în vis, în incinta Ka'abei, în timp ce Quraish m-a întrebat despre călătoria mea de noapte. Acesta, apoi, m-a întrebat cu privire la detaliile Templului din Ierusalim, pe care eu nu le-am

reținut; apoi am leșinat, ceea ce nu mi s-a mai întâmplat până acum.” Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a continuat: „Allah a descoperit Templul Sfânt, pentru un moment, în ochii mei și așa am reușit să răspund la toate întrebările lor.”» (relatat de Muslim)

Allahu Alam.

Nu există lună mai binecuvântată decât luna Ramadan, nu există noapte mai bună decât Laylat Al-Qadr, nu există act de caritate mai apreciat decât Zakatul. Nu există mărturisire mai frumoasă decât Sheheda și nu există călătorie mai minunată decât Hajj-ul.

Allah subhana wa ta'ala a hotărât pentru musulmani ca unul din stâlpii acestei religii să fie Hajj-ul, pelerinajul la Mecca, la Casa cea Sfântă:

«[Și adu-ți aminte] când Noi i-am arătat lui Avraam locul casei [Al-Ka'aba], [zicându-i]: „Nu-Mi face Mie nimic ca asociat și curățește Casa Mea pentru aceia care o înconjoară și pentru aceia care stau în picioare [rugându-se] și pentru cei ce se închină sau se prosternează!”»

(Sura Al-Hajj, 22:26)

Povestea Hajj-ului este povestea unei călătorii, prin care musulmanul mumin caută iertarea și binecuvântările lui Allah subhana wa ta'ala. Este o călătorie pe care fiecare o face pentru sufletul său, fiind suficientă o singură dată în viață, cu speranța că Allah Preaînaltul să ne ierte păcatele și să ne asigure un loc în râvnitul Paradis.

„Și cheamă-i pe oameni la Pelerinaj și ei se vor îndrepta către tine pe jos și pe cămile slabe, sprintene, venind pe toate drumurile din depărtări.”

(Sura Al-Hajj, 22:27)

Există 4 condiții, pe care un pelerin trebuie să le îndeplinească, pentru a putea pași în această călătorie:

1. Să fie musulman;
2. Să fie în deplinătatea facultăților mintale;
3. Să fie matur (trecut de pubertate); de menționat că și copiii pot fi luați în pelerinaj, dar odată trecuți de pubertate, trebuie ca ei să își repete pelerinajul;
4. Să aibă posibilitățile financiare și sănătatea necesară, care să îi permită îndeplinirea acestui fapt.

**Femeile
trebuie însoțite de un
mahram, în efectuarea
pelerinajului.**

«Un om s-a ridicat și a spus: „O, Profetule, soția mea a plecat să facă pelerinajul, iar eu mă pregăteam să te însoțesc la război.” Profetul a spus: „Du-te și fă pelerinajul împreună cu soția ta.”» (relatat de Bukhari și Muslim)

Hajj-ul are o poveste cu totul și cu totul specială, care unește într-un singur loc de pe pământ milioane de oameni, care au un sigur scop: adorarea lui Allah subhana wa ta'ala, cerându-I iertare, aplecându-se în rugăciune doar la auzul cuvintelor *Allahu Akbar*.

Cei ce trăiesc povestea Hajj-ului vin din lumea întreagă, de pe tot globul, în orașul Mecca, mama cetăților, la moscheea Al-Haram, în ultima lună a calendarului islamic, Dhul Al Hajj.

Zona aflată în afara Haram, pământul Sfânt pe care se află orașul Mecca, se numește Al-Hill. Musulmanii care intră în zona Haram pentru afaceri sau pentru orice alt scop, nu trebuie să intre în starea de Ihram înainte de intrarea în orașul sfânt Mecca, cu excepția cazului în care intenționează să întreprindă Hajj-ul sau Umrah. Musulmanii care vin la Mecca cu intenția de a întreprinde Umrah sau Hajj nu trebuie să traverseze un Miqat, dacă nu sunt în sta-

re de Ihram, cu excepția cazului în care trăiesc în zona dintre Miqat și Haram. În acest caz, ei pot intra în starea de Ihram, la domiciliu sau chiar înainte de intrarea în zona Haram.

După specificarea acestor lucruri atât de importante, trebuie să știm că cei ce urmează să își îndeplinească datoria lor spirituală vor zice intenția lor pentru Hajj: „Labaika allahuma labaik.”

Mai trebuie specificat că rugăciunile făcute la moscheea Al-Haram valorează cât 100.000 de alte rugăciuni.

În prima zi, pelerinii înconjoară Ka'aba (Casa Sfântă a lui Allah subhana wa ta'ala), fac Tawaful Qudum (tawaful făcut de fiecare pelerin, atunci când vine prima dată în moschee), spun du-a-uri și-L preamăresc pe Allah subhana wa ta'ala, Creatorul a tot și a toate. Iar pentru cel ce face tawaf de șapte ori, și după aceea face două rakaat, este ca și cum ar elibera un sclav. Cel ce face înconjurul Ka'abei, apoi sărută piatra neagră, aceasta din urmă îi va fi martoră în Ziua de Apoi.

După aceea, vor parcurge drumul dintre colinele Safa și Marwa, de 7 ori, precum a făcut și Hajjar, radhi Allahu anha, mama Profetului Ismail, aleihi sallam. Apoi pornesc spre orașul Mina, unde vor rămâne de la rugăciunea de Dhuhr până la cea de Fajr din ziua următoare, între timp adunând pietri-

cele pentru lapidare.

A doua zi de Hajj cuprinde poposirea la Arafat, până la apusul soarelui, iar în Ziua Arafat, care este una dintre zilele pelerinajului, Allah Preaînaltul îi eliberează pe supușii Săi din flăcările Iadului.

Cea mai bună rugăciune este în această zi, când robii lui Allah subhana wa ta'ala ridică mâinile spre cer, se îndreaptă spre Qibla (Ka'aba) și se roagă Lui, din tot sufletul. După ce soarele apune, se înnoptează la Muzdalifa, unde pelerinii vor sta sub cerul liber, vor face rugăciunea de Maghrib și vor rămâne până după rugăciunea de Fajr. De aici se pot aduna pietricelele necesare pentru lapidare, iar când Soarele răsare, vor pleca spre Mina.

Cea de a treia zi a pelerinajului începe la Mina și cuprinde lapidarea stâncii, iar apoi sacrificarea unui animal și tunderea părului. După aceasta, starea de Ihram se încheie, anumite restricții rămânând, însă, valabile. Pelerinii se îndreaptă spre Moscheea Al-

Haram, unde vor efectua Tawa-ful Al-Ifadha, apoi parcurg din nou drumul dintre colinele Safa și Marwa, de 7 ori. Vor bea din prețioasa apă Zam Zam, pe care Allah Preaînaltul a lăsat-o ca binecuvântare pentru credincioșii musulmani.

Cu acestea, starea de Ihram s-a sfârșit, nemaexistând nici o interdicție, iar pelerinii se vor îndrepta spre Mina, oraș în care își vor petrece 2 sau 3 zile, unde vor înfăptui cele 3 lapidări.

Prin lapidarea mică, Jamrat-ul Ula, se vor arunca 7 pietricele în locul special amenjat. La fiecare aruncare se va spune „Allahu Akbar”, după care se vor îndrepta spre Qibla și vor face o dua. La fel, după lapidarea mijlocie, Jamrat Al-Uasat, se vor îndrepta înspre stânga, spre Qibla, și vor face o dua, iar apoi ultima lapidare, cea mare, Jamrat-ul 'Aqaba, care nu necesită o dua.

În a doua sau a treia zi, pelerinii se vor întoarce la Mecca, pentru a face tawaful de adio, iar apoi se vor întoarce la casele lor, crezând cu tărie că vor primi răsplată de la Allah subhana wa ta'ala și li se vor ierta toate păcatele, precum spune Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam: „Cine face pelerinaj pentru Allah, fără să vorbească necuviincios și fără să păcătuiască, se întoarce din pelerinaj la fel de curat ca și în ziua în care s-a născut.”

Profetul, **salla Allahu aleihi wa sallam**, i-a spus lui Amr ibn Al'As: „Nu știi că Islamul șterge tot ceea ce a fost înainte de el (păcatele dinainte)? Da, migrația (Hijra) șterge toate păcatele dinainte, și pelerinajul șterge toate păcatele dinainte.” (relatat de Muslim)

„**Pomeniți-L pe Allah în câteva zile statornicite! Cel care se grăbește [să facă aceasta] în două zile nu păcătuiește, iar cel care va poposi încă și mai mult, tot nu păcătuiește, dacă este cu frică. Și fiți cu frică de Allah și să știți că la El vă veți aduna!**”

(Sura Al-Baqara, 2:203)

Hajj-ul este unul din lucrurile pe care, dacă ne permitem să îl facem, îndeplinim al cincilea stâlp de bază al Islamului; facem un lucru ce ne definește ca musulmani, un lucru dintre cele mai bune în fața lui Allah subhana wa ta'ala.

«Odată, **Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam**, a fost întrebat în acest fel despre cele mai bune lucruri care se pot înfăptui: „Care este cea mai bună dintre fapte?” El, **salla Allahu aleihi wa sallam**, a răspuns: „Credința în Allah și în Trimisul Său.” A mai fost întrebat: „Și

după aceasta?” El, **salla Allahu aleihi wa sallam**, a zis: „Lupta pentru cauza lui Allah.” Ei au întrebat: „Și mai apoi?” Atunci **Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam**, a răspuns: „Pelerinajul primit.”» (relatat de Bukhari)

Pentru femei, a face Hajj-ul în mod corect reprezintă un jihad pe calea lui Allah subhana wa ta'ala.

Umm al muminin Aisha, radhi Allahu anha, a relatat: **Eu am zis: „O, Trimis al lui Allah! Noi credem că Jihad este cea mai bună faptă.”**

Trimisul lui Allah a zis: „Cel mai bun Jihad pentru femei este un pelerinaj acceptat.” (relatat de Bukhari)

Și ce răsplată frumoasă are jihadul în fața Creatorului nostru!? Pelerinul are răsplata pe care o are un luptător în numele lui Allah subhana wa ta'ala:

„**Jihadul este pentru cel mare; iar pentru cel mic, cel slab și pentru femei este pelerinajul.**”

(relatat de At-Targheeb)

Pelerinajul este un fapt mareț, minunat, atât spiritual - fiind o cale spre răsplata

cu Paradisul -, cât și social. Atâția oameni din atât de multe locuri ale planetei se întâlnesc într-un singur loc de pe pământ, pentru a-și preamări Creatorul: săraci și bogați, albi și negri deopotrivă, tineri, bătrâni, femei și bărbați de pe continente diferite, din societăți de multe ori opuse ca dezvoltare, cultură și civilizație, se prosternază toți, pentru că în inima fiecăruia vibrează aceeași credință. Toți speră același lucru, și cer de la Allah Preaînaltul, și Îi mulțumesc pentru mijloacele pe care le au. Toți, atât de diferiți, sunt egali în fața lui Allah subhana wa ta'ala. Și singurul lor scop este să Îl adore pe Allah Preaînaltul, să se apropie cât mai mult de Islamul practicat și împărtășit nouă de către Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Hajj-ul spune el însuși povestea adevăratei esențe a Islamului. Toți adoră același Allahu Ahad, Allahu Samad; Îl adoră prin efectuarea celor 5 rugăciuni zilnice fard, sunt generoși cu cei de lângă ei.

Un bun exemplu este când se efectuează sacrificul, dăruind celor săraci din carnea animalului sacrificat.

«Pentru a vedea unele avantaje ale lor și pentru a po-

meni numele lui Allah în zile hotărâte asupra vitelor cu care El i-a înzestrat. „Mâncați din ele și dați să mănânce și celui nefericit și să-rac!”»

(Sura Al-Hajj, 22:28)

Pentru un musulman mumin, Hajj-ul reprezintă o purificare spirituală, îndepărtarea păcatelor sale și întoarcerea către Allah subhana wa ta'ala, venind smerit la casa lui Allah Preaînaltul, la Ka'aba, pentru a cere iertare, sănătate, putere să lupte în continuare pe calea Islamului. Ajuns aici, își dă seama de măreția Islamului, de istoria și începuturile acestei religii care, acum, cuprinde întreaga lume. Unu din opt oameni de pe planetă a mărturisit sheheda, iar dintre aceștia, milioane se află în fiecare an la Mecca, pentru Hajj sau Umrah.

Fie ca Allah Cel Milostiv să primească căința și dua-urile tuturor celor ce au făcut pelerinajul și celor ce îl vor face, sau își doresc să îl facă, inshaAllah.

Allah Preaînaltul să le primească pelerinajul și să îi aibă ca oaspeți așa cum reiese din următorul hadith:

„Oaspeții lui Allah sunt trei: luptătorul, pelerinul și cel ce a făcut Umrah.” (relatat de Ibn Khuzaimah și Ibn Hibban)

Hajj Mabrrur!

Recitarea acestei sure în rugăciunile opționale

Acest lucru este confirmat în Sahih Muslim, de la Jabir, și anume faptul că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, recita Sura (Al-Kafirun) și «**Spune: „El este Allah, Cel Unic!”**» (Sura Al-Ikhlâs, 112:1), în două rakaat de tawaf.

De asemenea, este înregistrat în Sahih Muslim, într-un hadith a lui Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, recita aceste două sure în două rakaat (la rugăciunea opțională) și la rugăciunea de dimineață.

Imam Ahmad înregistrează de la Ibn Omar că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, recita în cele două rakaat dinaintea rugăciunii de dimineață și în cele două rakaat de după rugăciunea de apus, în aproximativ zece sau douăzeci de diferite ocazii: «**Spune: „O, voi, necredincioși!”**» (Sura Al-Kafirun, 109:1) și «**Spune: „El este Allah, Cel Unic!”**» (Sura Al-Ikhlâs, 112:1).

Ahmad, de asemenea, relatează că Ibn Omar a spus:

„L-am urmărit pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, de douăzeci și patru sau douăzeci și cinci de ori cum recita, în cele două rakaat înainte de rugăciunea de dimineață și în cele două rakaat, după rugăciunea de asfințit: «**Spune: „O, voi, necredincioși!”**» (Sura Al-Kafirun, 109:1) și «**Spune: „El este Allah, Cel Unic!”**» (Sura Al-Ikhlâs, 112:1).”

Ahmad relatează că Ibn Omar a spus:

„L-am urmărit pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, timp de o lună; și el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ar fi recitat în cele două rakaat înainte de rugăciunea de dimineață: «**Spune: „O, voi, necredincioși!”**» (Sura Al-Kafirun, 109:1) și «**Spune: „El**

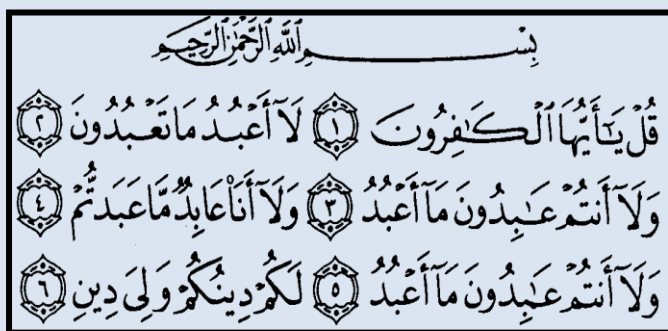
**este Allah, Cel
Unic!”** (Sura Al-Ikhlâs,
112:1).”

Acest lucru a fost, de asemenea, înregistrat de Tirmidhi, Ibn Majah și Nasa'i. Tirmidhi a spus că e *Hasan*.

A fost deja menționat într-un hadith anterior că Sura Al-Kafirun este echivalentul unui sfert din Coran și, de asemenea, și Az-Zalzalah este echivalenta unui sfert din Coran.

**«În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător**

- 1. Spune: „O, voi, necredincioși!**
- 2. Eu nu ador ceea ce adorați**
- 3. Și nici voi nu adorați ceea ce ador eu.**
- 4. Nici adorarea mea nu este asemenea adorării voastre,**
- 5. Și nici adorarea voastră nu este asemenea adorării mele!**
- 6. Voi aveți religia voastră, iar eu am religia mea!”»**

Declarația de Nevinovăție de la Shirk

Această sură este o sură de Negare a faptelor idolatriei, este o poruncă completă a acestei Negări.

Allah

subhana wa ta'ala spune: **«1. Spune: "O, voi, necredincioși!"...»**, aici incluzându-se fiecare om necredincios de pe fața pământului; totuși, această declarație este orientată în special spre necredincioșii din neamul Quraish.

S-a spus că, în ignoranța lor, aceștia l-au invitat pe Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, să se închine idolilor lor pentru un an și ei, la rândul lor, se vor închina lui Dumnezeu timp de un an. Prin urmare, Allah subhana wa ta'ala a revelat această sură și în ea, El, Preaînaltul, a poruncit Mesagerului, salla Allahu aleihi wa sallam, să nege totul din religia lor.

Allah subhana wa ta'ala, a spus: **„2. Eu nu ador ceea ce adorați”**, însemnând statuile și zeii rivali.

„3. Și nici voi nu adorați ceea ce ador eu.” Și El este Unicul Allah, care nu are nici un partener. Deci, cuvântul *Ma* (ce) înseamnă aici *Man* (cine).

Apoi, Allah subhana wa ta'ala a spus: **„5. Și nici adorarea voastră nu este asemenea adorării mele! 6. Voi aveți religia voastră, iar eu am religia mea!”**, însemnând „Eu nu ador ceea ce voi adorați, deci nu urmez și nici nu voi urma aceasta. Eu Îl ador doar pe Allah Preaînaltul, în modul în care El iubește acest lucru și este Mulțumit.”

Astfel, Allah subhana wa ta'ala spune: „**6. Voi aveți religia voastră, iar eu am religia mea!**”, însemnând „Voi nu urmați poruncile lui Allah și Legile Sale în adorarea Lui. Mai degrabă ați inventat ceva, din îndemnul propriilor voastre suflete.” Allah subhana wa ta'ala spune:

„**Ele nu sunt decât niște nume pe care le-ați dat voi și părinții voștri. Allah nu a trimis asupra lor nici o putere. Ei nu urmează decât bănuiala și ceea ce pofdesc sufletele, în vreme ce de la Domnul lor le-a venit călăuzirea.**”

(Sura An-Najm, 53:23)

Prin urmare, Negarea se referă aici la toate cele în care sunt ei implicați.

Cu siguranță, credinciosul trebuie să aibă un singur Dumnezeu la care să se închine, trebuie să efectueze acte de adorare și să le urmeze, pentru a ajunge la El.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam și cei care îl urmează, Îl adoră pe Allah subhana wa ta'ala, așa cum El, Preaînaltul, a poruncit. Acesta este motivul pentru care mărturisirea de credință în Islam este: „*Nu există nici un dumnezeu în afară de Allah și Moammed este Trimisul lui Allah.*”, aceasta însemnând că nu există (cu adevărat) nici un alt act de adorare permis decât adorarea lui Allah subhana wa ta'ala și nu există nici o altă cale către

El, Preaînaltul (de exemplu: modul de închinare Lui), decât ceea ce Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, ne-a învățat.

Acesta este motivul pentru care Mesagerul, salla Allahu aleihi wa sallam, le-a zis: „*Pentru voi va fi religia voastră și pentru mine religia mea*”, acest lucru fiind asemănător cu ceea ce Allah subhana wa ta'ala a spus:

«**Iar dacă te învinuiesc pe tine de minciună, atunci spune: „A mea este fapta mea și a voastră este fapta voastră! Voi nu sunteți răspunzători de ceea ce fac eu, iar eu nu sunt răspunzător de ceea ce faceți voi!”**»

(Sura Yunus, 10: 41)

Și El, Preaînaltul, a mai spus:

„**Noi avem parte de faptele noastre și voi aveți parte de faptele voastre!**”

(Sura Al-Qasas, 28:55)

Bukhari a spus:

«**A fost spus: „Pentru voi va fi religia voastră”, însemnând ne-credință, „și pentru mine religia mea.”, însemnând Islamul.**»

Acesta este sfârșitul Tăfsirului Surei Kafirun și toate mulțumirile și binecuvântările I se cuvin numai lui Allah subhana wa ta'ala.

Allahu Alam.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

KISWA - ÎMBRĂCAREA SFINTEI KA'ABA

~ de Ionela Noour ~

Ka'aba este singura clădire îmbrăcată cu o haină. Aceasta costă destul de scump, iar musulmanii o numesc **Kiswa**.

După aprecierea istoricilor, Ismail, radhi Allahu anhu, a fost cel care a inaugurat practicarea acestui obicei. Alte persoane dintre autoritățile respectate, susțin că a fost regele Tubba, din Hemir (la sud de Yemen), care a făcut-o în urma unui vis, în care i s-a revelat că trebuie să acopere Ka'aba cu foi uscate, de curmal.

Când Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a intrat în Mecca, în ziua victoriei, în al 8-lea an Hijra, el a purificat Ka'aba, distrugând cele 360 de statuete care erau acolo, și a îmbrăcat-o cu Kiswa. O femeie a încercat să o înmiresmeze cu bakhoor și, fără să vrea, a aprins-o. Profetul

Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a ordonat fabricarea altei Kiswa, în momentul în care a plecat de la Mecca, în pelerinajul de adio, acoperind Ka'aba cu un material numit Rawdan, din Yemen – aceasta fiind prima Kiswa islamică.

Două secole mai târziu, culoarea acestei Kiswa devine roșie, iar în anul 575 Hijra, ea devine verde. În urma acestui eveniment, califul Al-Nasser Al-Abbasi decide ca materialul să fie de culoare neagră - negrul fiind considerat o combinație a tuturor culorilor. Țări precum Egiptul, Irakul, Yemenul, Turcia, India și Pakistanul au deosebita onoare de a participa la fabricarea Kiswei.

În anul 1346 Hijra, regele Saud a decis să creeze în Arabia Saudită o fabrică, destinată nu-

mai pentru confecționarea Kiswei. La ora actuală, fabrica este situată la Umm Al-Jood, pe drumul care unește Mecca de Djeddah. Kiswa actuală este o operă artistică, la care participă specialiști din mai multe domenii, cum ar fi vopsitorie, croitorie și broderie manuală.

Kiswa este fabricată din 450 kilograme mătase naturală importată, care este vopsită manual. În acest material, este scris din broderie Kalima: „La illaha illa Allah, Mohammedan Rasul Allah.”

Pe acest fond negru al Kiswei se scrie cu fire de aur și de argint, această a doua caligrafie fiind vizibilă de departe.

Suprafața totală a Kiswei este de 658 metri pătrați, fiind compusă din 47 de piese. Fiecare piesă este de 14 metri lungime și de 95 centimetri lățime, iar partea brodată în fir de aur, care este de 45 metri lungime și 95

centimetri lățime, e împărțită în 16 piese. Perdeaua de la poartă - Burqua, a Ka'abei este de o suprafață de 22, 75 metri pătrați - 5/3,5 metri.

Același material din care este fabricată Kiswa - compus din 5 piese separate - este utilizat pentru asamblarea broderiei.

Perdeaua este încărcată cu texte coranice, înțelegându-se din ele: „Allah subhana wa ta'ala este Unic, este Singurul pe care Îl implorăm pentru ceea ce dorim noi. El nu zămislește și nu este născut și nu are pe nimeni egal.”

Prima perdea cu caligrafie a fost pusă la poarta Ka'abei, pentru prima dată, în anul 810 Hijra. Pentru a confecționa o singură Kiswa, fabrica lucrează în flux continuu și are nevoie de 300 de muncitori specializați. În fiecare an, când cei peste 3 milioane de pelerini merg la Arafat, a 9-a zi din Dhul Al-Hajj, se profită de absența excepțională de o zi a acestei „mări umane”, iar autoritățile reîmbracă Ka'aba cu această Kiswa, pe care pelerinii o

vor contempla la întoarcerea lor de la Arafat.

Kiswa care a fost folosită pentru îmbrăcarea Ka'abei este tăiată în bucăți și distribuită tuturor marilor moschei din lume

și câtorva personalități, pentru a fi binecuvântați. Binecuvântarea nu provine de la existența scrisului în aur și argint, ci de la purificarea sa naturală, sacră. Binecuvântarea vine de la cuvinte, de la esența caligrafiei care poate fi citită pe ea.

Fie ca Bunul Allah subhana wa ta'ala să ne binecuvânteze pe toți! Pe cei care nu au mers în pelerinaj, fie ca Allah Preaînaltul să-i strige și ei să meargă, iar cei care au mers, fie ca Bunul Allah să le primească Pelerinajul (Hajjul). Ameen!

PROMISIUNILE LUI ALLAH SUBHANA WA TA ALA
Tradus dintr-o prelegere a Imamului Anwar Al-Awlaki,
rahimahullah ta'ala
~ de Nadia Sayeh ~
...continuare din numărul precedent

În Coranul cel Sfânt, Allah subhana wa ta'ala, Cel mai Măreț, a spus:

„Aceia care cred și plinesc fapte bune, [să știe că] Noi nu lă-săm să se piardă răsplata aceluia care săvârșește fapte bune!”

(Sura Al-Kahf, 18:30)

Uneori simțim că timpul pe-trecut pentru a face Dawah este irosit, rezultat al faptului că nu se observă uneori nici o schimbare, iar alteori avem impresia că vor-bim la urechile unor oameni surzi.

Niciodată nu trebuie să lă-săm loc deznădăjduirii, pentru că răsplata este numai la Allah Preaînaltul și nici un efort de-al nostru nu va fi irosit, așa cum nici succesul nu se

măsoară în numere.

Mu'aath ibn Jabal, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Robul nu va merge mai de-parte în Ziua Judecății, până când el nu va răspunde la 4 întrebări: cu privire la vârsta lui și cum a trecut-o, despre tinerețea lui și cum a folosit-o, despre averea lui și cum a dobândit-o și cheltuit-o, și despre cunoștințele sale și ce a făcut cu ele.” (relatat de Bukhari)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, atunci când a făcut ascesiunea, a spus:

„Am văzut un profet cu 10 urmași, un alt profet cu 5 urmași, un alt profet cu 2 urmași, unii cu un urmaș, iar alții cu nici un urmaș.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Credința fiind atât de slabă, acești Profeți, aleihum sallam, au avut în urma lor puțini oameni, din cauza refuzului de a crede în vorbele lor. Allah subhana wa ta'ala ne va răsplăti cu mult mai mult decât facem noi. **Insha-Allah!**

Protecția de Sheitan, audhu billeh

În Sfântul Coran, Allah Cel mai Măreț a spus:

„El nu are nici o putere a-supra acelor care cred și care în Domnul lor se încred.”

(Sura An-Nahl, 16:99)

Puneți-vă încrederea în Allah subhana wa ta'ala și El, Preaînaltul, vă va proteja de Sheitan, audhu billehi minnu.

Iblis (Sheitan), audhu billeh, este foarte experimentat și nu renunță niciodată; el este puternic și de aceea noi nu putem să îl înfrângem, decât cu ajutorul lui Allah Az-Zawwajal.

Dreptcredinciosul se folosește de armele pe care Allah subhana wa ta'ala i le-a dăruit, pentru a-l înfrânge pe Sheitan, audhu billehi minnu. Un foarte bun exemplu este Ayatul Kursi, pe care, dacă îl recităm înainte de a merge la culcare, precum și în alte ocazii, prin el căutăm apărare la Allah Preaînaltul de Sheitanul neobosit, audhu billeh.

Invocațiile zilnice - precum rugăciunile, dua-urile de dimineață și de seară pe care Profetul Mohammed, sallallahu aleihi wa sallam, le-a menționat de mai multe ori în hadithurile sale - fac parte tot din aceste arme, oferite nouă de Allah subhana wa ta'ala. Ele au fost dăruite dreptcredincioșilor, împotriva lui Sheitan și a armatei sale, audhu billeh, atât

dintre djinni, cât și dintre oameni.

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, sallallahu aleihi wa sallam, obișnuia să zică:

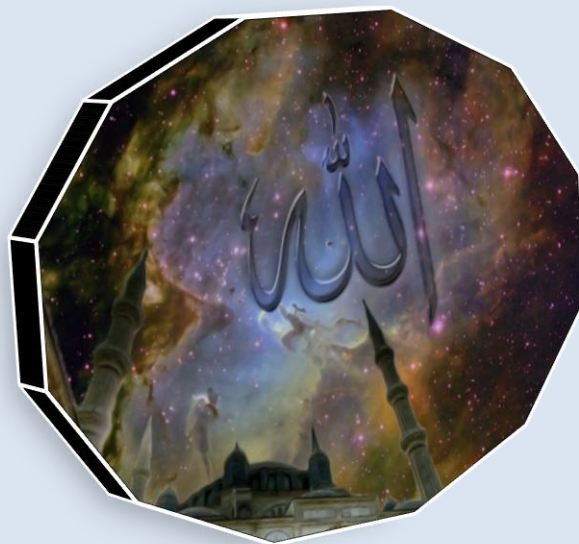
„O, Allah, mă supun Ție și cred în Tine; și m-am bazat pe Tine și mă întorc spre Tine; și am discutat (cu sensul de ceartă) pentru Tine. Caut refugiu la Măreția Ta - nu există alt dumnezeu în afară de Tine - de îndrumările greșite. Tu ești Cel care nu moare, în timp ce djinnii și oamenii vor muri cu toții.” (relatat de Muslim)

Statornicie și fermitate – Thibaat

Allah subhana wa ta'ala, Cel mai Măreț, a spus în Sfântul Coran:

„Allah îi întărește pe cei care cred cu vorbe hotărâte, atât în viața aceasta, cât și în Viața de Apoi. Allah îi duce în rătăcire pe cei nelegiuiți și Allah face ceea ce vrea.”

(Sura Ibrahim, 14:27)

Allah Az-Zawwajal oferă statornicia de care avem atâtă nevoie pentru a fi capabili să facem față tuturor încercărilor care ne așteaptă, iar El, Preaînaltul, prin Mila și Dragostea Sa pentru robii Săi dreptcredincioși, le oferă **Thibaat** (statornicie și fermitate). Având această statornicie și fermitate, ne va fi ușor să rămânem pe calea cea dreaptă. Însă vine întrebarea: Vom avea noi puterea de a rămâne pe această cale o perioadă foarte lungă de timp, fără să ne abatem de la ea?

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, de multe ori făcea această dua: „**O, Tu, Cel care răstorni inimile, fă ca inimile noastre să fie statornice în religia Ta!**”

Inimile se pot întoarce și schimba cu ușurință. Chiar și cuvântul din limba arabă „**Qalb**”, derivă de la cuvântul „**taqqalab**”, care înseamnă **răsturnare, întoarcere**.

Al-Bara ibn Azib a relatat că l-a auzit pe Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, zicând:

«Acest verset: „Allah acordă statornicie celor care cred cu cuvinte solide”, a fost trimis în legătură cu chinurile mormântului. I se va zice lui: „Cine este Domnul tău?” Și dacă el va răspunde: „Allah este Domnul meu și Mohammed este Trimisul Său, *salla*»

Allahu aleihi wa sallam, care este prin cuvintele lui Allah, Cel Slăvit. Allah îi păstrează statornici pe cei care cred cu cuvinte solide în această viață și în Viața de Apoi.”» (relatat de Muslim)

Fie ca Bunul Allah subhana wa ta'ala să facă ca inimile noastre să fie statornice în religia Sa. Ameen!

O întoarcere fericită și bună

În Sfântul Coran, Allah Cel mai Măreț a spus:

„**Cei ce cred și săvârșesc fapte bune, aceia vor avea parte de fericire și bună întoarcere.**”

(Sura Ar-Ra'd, 13:29)

De asemenea, Allah subhana wa ta'ala a menționat în Sfântul Coran ceea ce Profetul Musa, aleihi sallam, a spus popoului său:

«**Moise a zis către neamul său: „Rugați-vă lui Allah pentru ajutor și fiți răbdători, căci a lui Allah este pământul și El îl dă moștenire cui voiește dintre robii Săi. Iar sfârșitul [feri-**»

cit] este al celor
care au frică.”»

(Sura Al-'A'raf, 7:128)

Allah Preaînaltul și Cel
mai Măreț a promis dreptcre-
dincioșilor un sfârșit fericit.

Nu ar trebui să ne facem
griji pentru toate dificultățile prin
care trecem sau pe care le expe-
rimentăm, deoarece credincioșii
vor avea parte de un sfârșit fericit,
inshaAllah! Ameen!

Mântuirea lui Allah subhana wa ta'ala

Allah subhana wa ta'ala, Cel
mai Măreț, spune în Sfântul Co-
ran:

„Atunci îi vom mântui Noi
pe trimișii Noștri și pe cei care au
crezut. Așa este datoria Noastră,
să-i mântuim pe dreptcredin-
cioși!”

(Sura Yunus, 10:103)

Profetul Yunus, aleihi sal-
lam, a fost în burta balenei, în 3
întunecimi: în întunecimea sto-
macului balenei, în întunecimea
noptii și în întunecimea mării.

Cu toate acestea, când s-a
rugat la Allah Preaînaltul, zicând:

«Și [adu-ți aminte] de Dhu-
n-Nun, când el a plecat furios și
și-a închipuit că Noi nu vom mai
avea putere asupra lui. Atunci el
a strigat în întunecimi: „Nu
există altă divinitate în afară de
Tine! Slavă Ție! Eu am fost
dintre cei nelegiuți!”»

(Sura Al-'Anbiya',
21:87)

Allah

subhana wa ta'ala i-a auzit che-
marea din cele 3 întunecimi,
așa cum El, Preaînaltul, spune
în Coranul cel Sfânt:

„Și Noi i-am răspuns și l-
am izbăvit de mâhnire. Astfel îi
mântuim Noi pe dreptcredin-
cioși.”

(Sura Al-'Anbiya', 21:88)

Îndrumare - Hidayah

În Sfântul Coran, Allah Cel
mai Măreț a spus:

„Cei care cred și săvârșesc
fapte bune, pe ei îi va călăuzi
Domnul pentru evlavia lor. Vor
curge pâraie pe sub ei în Grădinile
plăcerii.”

(Sura Yunus, 10:9)

Avem nevoie de îndrumare
în orice aspect al vieții noastre.
Dreptcredincioșii care săvârșesc
fapte bune au și ei nevoie de în-
drumare. Cea mai frecventă dua
pe care o facem este:

„Numai pe Tine Te adorăm,
numai la Tine cerem ajutor,”

(Sura Al-Fatiha, 1:5)

Abdullah și Tareq, radhi

Allahu anhum, au relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Cea mai bună vorbă este Cartea lui Allah (Coranul) și cea mai bună îndrumare este îndrumarea lui Mohammed.” (relatat de Bukhari)

Oricât am încerca singuri să facem fapte bune, nu avem nici capacitatea, nici siguranța că vom putea face ceva, fără îndrumarea lui Allah Preaînaltul.

Binecuvântările - Barakah

Allah subhana wa ta'ala, Cel mai Măreț, spune în Sfântul Coran:

„Dacă neamurile acestor cetăți ar fi crezut și ar fi avut frică, atunci Noi le-am fi dăruit binecuvântări din cer și de pre pământ. Însă ei i-au socotit mincinoși și din această pricină Noi i-am apucat pentru ceea ce au agonisit.”

(Sura Al-'A'raf, 7:98)

Credința noastră în Allah subhana wa ta'ala și în Trimisul Său, salla Allahu aleihi wa sallam, nu trebuie să se rezume numai în scopul binecuvântărilor acestei vieți, dar trebuie să căutăm în special binecuvântările Vieții de Apoi. Allah subhana wa ta'ala binecuvântează Ummah, de câte ori consideră El, Preaînaltul, că este necesar. Unele din aceste momente deja consemnate în Sfântul Coran au trecut, iar altele care sunt

consemnate și nu au venit, cum ar fi venirea Profetului Isus, aleihi sallam, se vor întâmpla, acestea fiind lucruri de care un adevărat musulman nu trebuie să aibă îndoială.

Într-un hadith relatat de Bukhari, Umm Suleiman a povestit că într-o zi s-a dus la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam și i-a zis:

„O, Trimis al lui Allah, Anas este sclavul (servitorul, ajutorul) tău, și te rog roagă-te la Allah să trimită binecuvântări asupra lui!” Și Trimisul a zis: „O, Allah, înmulțește averea și urmașii lui și binecuvântează (pentru el) ceea ce Tu îi dăruiești!”

De asemenea și păcatele au un efect asupra binecuvântărilor. O persoană care păcătuiește poate fi lipsită de multe binecuvântări pe parcursul vieții sale. Păcatele locuitorilor Pământului fac ca binecuvântările să fie diminuate, dar cu toate acestea, când există un iman (credință) puternic și dreptate, atunci există și **barakah**.

În momentul în care Profetul Isus, aleihi sallam, se va întoarce, atunci Pământul va fi, inshaAllah, saturat cu foarte multă barakah.

Allahu Alam.

Pace și siguranță

În Sfântul Coran, Allah Cel mai Măreț a spus:

„Cei care cred și nu amestecă puritatea credinței lor cu nedreptatea, aceia sunt în siguranță și ei sunt bine călăuziți.”

(Sura Al-'An'am, 6:82)

Numai Allah subhana wa ta'ala poate să dăruiască pacea.

Sunt unii care susțin că au soluții care aduc pace în inimile noastre, **dar numai la Allah Preaînaltul se regăsește adevărata soluție.**

Această siguranță poate avea forme diferite, cum ar fi, de exemplu, Bătălia de la Badr: armata musulmană era de 300 de oameni, confruntându-se cu o armată de 1000 de oameni. Într-un astfel de moment, numărul mic îți poate produce acea neliniște; dar Allah subhana wa ta'ala a trimis asupra armatei musulmane liniștea și, odată cu ea, o ploaie răcoritoare, făcând ca pământul de sub picioarele lor să devină solid.

În acel moment, un lucru extraordinar s-a întâmplat, căci dintr-o dată au adormit.

«Apoi a pogorât El asupra voastră, după durere, o liniște, un somn, care i-a învăluit pe o parte dintre voi, iar o altă parte a fost cuprinsă de griji, bănuind despre Allah lucruri neadevărate, întocmai cum fuseseră bănuielile celor din perioada păgânismului

[Al-Jahiliyya], zicând: „Avem noi o parte în treaba aceasta?” Spune: „Această treabă în întregime este a lui Allah!”. Ascundeau în sufletele lor ceea ce nu voiau să lase să ți se arate ție, zicând: „Dacă noi am fi avut ceva în treaba aceasta, nu am fi fost omorâți aici”. Spune: „Dacă ați fi fost voi în casele voastre, a-celora cărora le era scrisă uciderea ar fi ieșit la locurile [morții] lor!”. Dar [toate acestea au fost] pentru că Allah a voit să ispitească ce se afla în piepturile voastre și să cerce ce se afla în inimile voastre. Dar Allah este Cunoscător al lăuntrului piepturilor!»

(Sura Al-Imran, 3:154)

Acest lucru este numai de la Allah subhana wa ta'ala.

Nimic nu poate înlocui și nimic nu poate fi mai benefic decât darurile de la Allah Preaînaltul.

Allahu Alam.

Mulți musulmani încep rugăciunea lor în khushua (خشوع) - concentrare -, dar numai în câteva secunde, din păcate, Sheitan, audhu billeh, le distrage atenția și începe așa-zisa „luptă”, până ajunge musulmanul la *Tashahud au-sât* (de mijloc) sau la ultimul *Tashahud (akhir)*, când sunt două rakaat, fiind în „năvodul” Sheitanului și musulmanul se gândește numai la când se va termina rugăciunea.

Musulmanul pierde cele mai frumoase momente ale rugăciunii, și asta pentru că se pierde momentele Tashahudului.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în călătoria lui (*Al 'Isra'*) cu Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, a observat că, la un moment dat, Îngerul, *aleihi sallam*, s-a oprit.

Rasul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a întrebat: „Aici îl lași pe prietenul tău?” Și Îngerul Jibril, *aleihi salam*, i-a răspuns: „Fiecare are un statut.” (adică Allah subhana wa ta'ala a dat fiecăruia un statut și Îngerii, *aleihum sallam*, sunt creații care execută; deci statutul Îngerului Jibril, *aleihi sallam*, era să se oprească acolo unde s-a oprit.

De aceea, el continuă și spune

Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„Tu dacă avansezi treci, eu dacă avansez iau foc.” Și Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, citea pe chipul Îngerului Jibril, *aleihi sallam*, frica pe care acesta o avea față de Allah subhana wa ta'ala.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a avansat spre Sidrat Al-Muntaha, apropiindu-se de ea.

Sidrat Al-Muntaha este un pin gigantic din Paradis, aflat în al șaptelea cer, ce își are rădăcinile în al șaselea cer; are atâta frumusețe, că nu poate fi descrisă de nici un om.

A spus Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

التحيات لله والصلوات والطيبات

(Attahiatu lillah wa assalauatu wa attaibat!)

„Saluturile lui Allah și

rugăciunile bune!”

La care Allah Prea-
înaltul răspunde:

، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله
وبركاته

(Assallam aleika ayuha-
nabi wa rahmatullahi wa
barakatuhu!)

*„Pacea fie asupra ta, Pro-
fetule, și mila lui Allah și bine-
cuvântările!”*

A răspuns Rasul, salla
Allahu aleihi wa sallam:

السلام علينا و على عباد الله الصالحين

(Assallam aleina wa ala
abed Allah assalahin!)

*„Pacea să fie asupra noas-
tră și a celor drepti, sclavii lui
Allah!”*

A zis Îngerul Jibril, aleihi
sallam și cu alți Îngeri apropiați,
aleihum sallam:

، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن
محمدًا عبده ورسوله.

(Ashadu an la illaha illa
Allah, wa ashadu anna
Mohammedan abduhu wa
rasuluhu)

„Mărturisesc că nu există

*alt dumnezeu de-
cât Allah și Mohammed este
robul și Profetul Lui!”*

Oare câți simt acest dia-
log unic prin excelență, care s-a
derulat în Paradis? Oare cât de
mult conștientizăm dialogul de la
Porțile Raiului?

De aceea, atunci când se
spune Tashahudul, să nu uităm să
simțim frumusețea cuvintelor!

Cât de frumos răspunde
Profetul Mohammed, salla Allahu
aleihi wa sallam, pentru noi:

*„Assalam aleina wa ala abed
Allah assalahin.”*

*„Pacea fie asupra noastră și
a celor drepti, sclavii lui Allah!”*

Îl rugăm pe Allah subhana
wa ta'ala să ne primească printre
cei pe care îi acoperă cu salutul
Profetului, salla Allahu aleihi wa
sallam.

O, Profetule, cât de mult ar
trebui să te iubim, cât de mult do-
rim să te visăm; chiar dacă ne
cerți, important este să ne um-
plem ochii cu vederea ta!

«Și Noi vom îndepărta din piepturile lor toată pizma și pe sub ei vor curge pâraie și vor zice ei: „Laudă lui Allah care ne-a călăuzit spre acestea! Și noi nu am fi fost îndreptați pe calea cea bună, dacă Allah nu ne-ar fi călăuzit. Trimișii Domnului nostru au venit cu Adevărul!” Și către ei se va striga: „Acesta este Raiul [pentru voi]! Ați fost făcuți sălășluitoari ai lui pentru ceea ce ați făcut”»

(Sura Al-'A'raf, 7:43)

Alhamdulillah, acest an a fost unul binecuvântat pentru familia noastră, din toate punctele de vedere. Nu există zi în care să nu Îi mulțumim lui Allah subhana wa ta'ala pentru tot ceea ce ne-a dat, pentru că atunci când noi am îndrăznit să facem un pas, El, Preaînaltul, ne-a deschis Poarta către Adevăr, iar acum suntem o

familie fericită și împlinită. Fiecare zi este o binecuvântare de la Allah Preaînaltul, dar cea mai mare dintre ele, pentru noi, a fost atunci când, pentru întâia oară, am primit cu emoții prima zi din luna sacră – luna Ramadan.

Ne întoarcem în timp numai cu un an, atunci când îi auzeam pe prietenii noștri că se bucură, că își transmit tot felul de urări, că citesc din Sfântul Coran; ne întrebam *ce poate fi, oare, atât de frumos, ce îi poate face pe acești oameni atât de fericiți?* Toate acestea nu le poate înțelege decât numai acela care, prin Mila și Binecuvântarea lui Allah subhana wa ta'ala, ajunge să le trăiască.

Alhamdulillah, am ajuns și noi să trăim această lună sacră și Destinul a făcut ca, în mare parte, să ne putem bucura împreună de toate binefacerile ei. Fiind la început de drum, am învățat totul pas cu pas.

Alhamdulillah, toate articolele acestei reviste, pregătite de surorile în Islam pentru luna sfântă, ne-au fost de mare ajutor, și cei care ne-au fost mereu alături ne-au oferit cu inima deschisă sfaturile de care aveam nevoie și răspunsul la ceea ce nu înțelegeam. Fiecare seară a fost o adevărată școală pen-

tru noi; efectiv în-
vățam ceea ce avem de făcut
în următoarea zi, din dorința de
a nu face greșeli.

Cea mai emoționantă zi a
lunii Ramadan a fost, pentru noi,
prima dintre ele; nu știam cum va
trece, cât de greu sau de ușor ne
va fi, dar alhamdulillah, a fost mai
ușor decât ne-am închipuit.

Încrederea în Allah subhana
wa ta'ala și dorința de a fi pe
placul Lui, Preaînaltul, ne-a aju-
tat. Nu am simțit setea în timpul
postului, decât, poate în ultimele
zile, când și munca la țară și-a
spus cuvântul. Foamea pe care,
poate, am simțit-o pe parcursul zi-
lei, o uitam foarte ușor atunci
când, seara, luam iftarul, stăteam
împreună la masă, pentru a ne
bucura de toate bunătățile date de
Bunul Allah Preaînaltul.

Rugăciunile au fost o adevă-
rată provocare pentru noi, un
adevărat test, greu la început.
Dar obișnuința fiecărei seri a
făcut din rugăciunea Tarawih
o plăcere, pentru că liniștea și
mulțumirea sufletească de
după aceea

nu o puteam com-
para cu altceva.

Alhamdulillah, datorită
faptului că eu, Yasmin, reușesc
să silabisesc din Coran, a făcut
ca postul lunii Ramadan să fie
mai împlinit decât mi-aș fi
închipuit. Am învățat, ascultând
de la cei „mai mari” decât mine,
cât de important este să și înțeleg
ceea ce citesc, așa că am luat-o
încetisor cu fiecare lucru pe care
voiam să îl știu.

Pentru copiii noștri, cele
mai fericite zile - după cum cred
că vă închipuiți deja - au fost cele
de Aid Al-Fitr. Am făcut tot ceea
ce a fost în puterile noastre,
pentru a simți și ei că luna
Ramadan este ceva special și că la
sfârșitul ei există o sărbătoare în
care copiii se bucură de cadourile
primite și de hăinuțele noi. Un
efort în plus pentru noi, dar o
bucurie mare în suflet, atunci
când ei au înțeles că, fiind
musulman, te bucuri în fiecare zi
de multe lucruri, dar există și zile
speciale pentru ei, în acest fel
nemaismțind lipsa a ceea ce a
fost.

Alhamdulillah, suntem una
dintre familiile cărora ni s-a dat
șansa să îndreptăm lucrurile, ni s-
a dat timpul în care să putem să
facem ceva bun pentru noi, pentru
copiii noștri și pentru cei din jur.
InshaAllah, să ne permită Bunul
Allah Preaînaltul să putem trăi
cât mai multe luni Ramadan.
Anul acesta a fost un an plin de
încercări, un an în

care fiecare lucru l-am făcut cu multă precauție, cu marea grijă de a nu face ceva greșit, iar inshaAllah, străduința noastră să fie răsplătită de Allah subhana wa ta'ala după intenția pură pe care am avut-o.

Urăm
tuturor celor care sunt la început de drum să aibă încredere în Allah subhana wa ta'ala, căci dacă intențiile sunt curate, faptele vor fi răsplătite, inshaAllah, în consecință.

Nu vom încheia mica noastră povestire înainte de a dori tuturor celor care citesc această revistă, să aibă și ei parte de a cunoaște deosebitele plăceri pe care le-am cunoscut noi în această minunată și mirifică lună Ramadan.

„Când vine biruința lui Allah și cucerirea ~ Și-i vezi pe oameni intrând în religia lui Allah în cete, ~ Atunci slăvește-L cu laudă pe Domnul tău și roagă-L pe El de iertare, fiindcă El este Iertător [cu cel care se căiește] [Tawwab]!”

(Sura An-Nasr, 110)

**„Și cheamă-i pe oameni la
Pelerinaj și ei se vor îndrepta către tine pe
jos și pe cămile slabe, sprintene, venind pe
toate drumurile din depărtări...”**

(Sura Al-Hajj, 22: 27)

~ de Yasmin Dorina ~

**El, Preaînaltul m-a chemat, eu m-am supus;
Inima mea este aici pentru Allah,
Unde îmi întorc fața către El, în rugăciune.
Allah mi-a dat încredere și putere,
Să mă pregătesc pentru această călătorie.
Pășesc încet în jurul Ka'abei
Și lacrimile-mi curg rând pe rând.
Alhamdulillah, sunt printre cei fericiți,
Care au ajuns aici în această zi.
Cred din toată inima că Allah m-a chemat aici;
Și pentru aceasta Îi mulțumesc neconținut.
Numai prin Mila Lui sunt azi aici
Și mă întorc, cu voia Lui, acasă, curățit!**

POVESTEA LUI HABIL ȘI QABIL - ABEL ȘI CAIN

~ de Manar Manar ~

Tradus din Ibn Khateer - *Story of the Qur'an*

Prima crimă de pe Pământ

Allah Preaînaltul spune în Coran:

«Istorisește-le lor povestea celor doi fii ai lui Adam, așa cum a fost ea cu adevărat! Când au adus ei ofrandă, cea adusă de unul dintre ei a fost primită, iar cea adusă de celălalt nu a fost primită. Și a zis [acesta din urmă]: „Voi să te omor!” I-a răspuns [primul]: „Dacă Allah primește jertfă numai de la cei cucernici! ~ De vei întinde tu mâna spre mine ca să mă omori, eu nu voi întinde mâna spre tine ca să te omor, căci eu am frică de Allah, Stăpânul lumilor. ~ Eu

voiesc să porți păcatul meu împreună cu păcatul tău și să ajungi printre oaspeții Focului, căci aceasta este răsplata celor nelegiuți!” ~ Însă sufletul său i-a înlesnit calea să-l omoare pe fratele lui și l-a omorât, intrând astfel în rândul celor pierduți. Și a trimis Allah apoi un corb, ca să scurme pământul, pentru a-i arăta cum să îngroape cadavrul fratelui său. Atunci el a zis: „Vai de mine! Oare sunt eu mai neputincios decât acest corb și nu sunt în stare să îngrop cadavrul fratelui meu?” Și a ajuns el astfel să se căiască.»

(Sura Al-Ma'ida, 5:27:31)

As-Sadiy a relatat, sub autoritatea lui Abu Malik și Abu Salih, după Ibn Abbas, radhi Allahu anhum, și sub autoritatea lui Ibn Masuud și a altor companioni, radhi Allahu anhum, că Adam, aleihi sallam, obișnuia să-l căsătorească pe fiul dintr-o naștere cu fiica dintr-o altă naștere.

Abel (Habil) a dorit să se căsătorească cu sora geamănă a lui Cain (Qabil). Acesta din urmă era mai mare decât el, iar sora sa geamănă era mai frumoasă. Din acest motiv, Cain a dorit să o păstreze pentru el. Adam, aleihi sallam, i-a cerut

să o mărite cu Abel, însă el a refuzat să facă acest lucru. Apoi le-a poruncit amândurora să ofere o jertfă și a plecat, apoi, la Mecca, pentru a înfăptui pelerinajul.

Înainte de a pleca, Adam, aleihi sallam, încercă să-și încredințeze problemele copiilor săi, cerului, pământului și, în sfârșit, munților, dar toți au refuzat să țină pe umerii lor greaua povară.

După ce Adam, aleihi sallam, a plecat, amândoi au oferit jertfe. Abel a oferit un miel gras, căci era păstor. Cain, însă, a oferit un snop dintre cele mai rele recolte pe care le cultivase. Mai târziu, un foc coborî din cer și consumă sacrificiul oferit de Abel și îl lăasă neatins pe cel al lui Cain. Cain deveni palid de furie și-i spuse fratelui său: „Te voi uide, ca să nu te căsătorești cu sora mea.” Abel a spus: „Dară Allah primește jertfa numai de la cei cucernici (Al-Muttaqun)!”

Abdullah ibn Amr, radhi Allahu anhu, a spus: „Pe Allah! Cel ucis (Abel) era mai puternic (decât ucigașul său, Cain), dar refuză să ridice mâna împotriva fratelui său, pentru a-l uide, din cauza supunerii și fricii sale de Allah subhana wa ta'ala.”

Abu Ja'far Al-Baqir a menționat că Adam, aleihi sallam, a fost prezent când ei au adus jertfa lor. După ce jertfa lui Abel a fost acceptată, Cain i-a spus tatălui său, Adam, aleihi sallam: „Doar jertfa lui a fost acceptată, deoarece

tu te-ai rugat la Allah pentru binele lui, și nu te-ai rugat și pentru mine.” Și, în secret, el a complotat împotriva fratelui său.

Într-o zi, Abel a întârziat, iar Adam, aleihi sallam, l-a trimis pe Cain să-l caute. Cei doi frați s-au întâlnit, iar Cain i-a spus: „Sacrificiul tău a fost acceptat, în timp ce al meu nu.” Abel a spus: „Dară Allah primește jertfa numai de la cei cucernici (Al-Muttaqun)!” Cain s-a înfuriat și l-a lovit pe fratele său cu un fier pe care îl avea în mână, omorându-l pe loc.

Se mai spunea: Cain l-a omorât pe Abel, dându-i cu o piatră în cap, în timp ce dormea. Și: Cain l-a asfixiat pe Abel și l-a omorât în bătaie.

Răspunsul pe care Abel l-a dat, după ce a fost amenințat de fratele lui, este un semn al caracterului său nobil și cucernic. El nu a răspuns tot printr-o amenințare, așa cum făcuse fratele său, după cum reiese din următorul verset:

„De vei întinde tu mâna spre mine ca să mă omori, eu nu voi întinde mâna spre tine ca să te omor, căci eu am frică de Allah, Stăpânul lumilor.”

(Sura Al-Ma'ida, 5:28)

Acest verset indică cinstea sa, frica lui de Allah subhana wa ta'ala, evlavie sa desăvârșită, în contrast cu intenția odioasă a fratelui său, Cain.

Pentru acesta, Abu Bakr, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah,

salla Allahu aleihi
wa sallam, a spus: «Când doi
musulmani luptă unul împotri-
va celuilalt cu sabia, și unul este
ucis, amândoi sunt condamnați
să meargă în Iad. Eu (Ahnaf) i-
am zis: „Trimis al lui Allah! În ce-
l privește pe cel ce ucide, este de
înțeles, dar de ce și celălalt?” El
(Profetul) a răspuns: „Și celălalt
dorea să-și omoare potrivnicul.”»

Allah Preaînaltul spune în Co-
ran:

„Eu voiesc să porți păcatul
meu împreună cu păcatul tău și să
ajungi printre oaspeții Focului,
căci aceasta este răsplata celor ne-
legiuiți!”

(Sura Al-Ma'ida, 5:29)

Ceea ce a vrut Abel să spună e
faptul că vrea ca fratele său să
poarte povara păcatului uciderii
sale, împreună cu păcatele pe care
le-a înfăptuit acesta (Cin). Așa au
spus Mujahid, Ibn Jarir și alții.

Aceasta nu înseamnă în nici
un caz că păcatele victimei se
vor transfera automat asupra
ucigașului, așa cum ar putea
crede unii. Este adevărat, se
poate întâmpla ca în

Ziua Judecății,
faptele bune ale ucigașului să
nu poată recompensa pentru
crima care a comis-o; victima
poate să ceară ca păcatele sale
să fie transferate asupra uci-
gașului. Așa se va întâmpla cu
toate cazurile de crimă și ne-
dreptate, pe care cineva le-a comis
împotriva altuia, în această lume,
așa cum hadithul a clarificat acest
lucru.

Sa'd ibn Abu Uaqqas a relatat
că a spus, în timpul asprelor în-
cercări ce au avut loc la sfârșitul
califatului lui Osman ibn Affan:
„Mărturisesc că Profetul, salla
Allahu aleihi wa salam, a zis: «Vor
veni încercări (fitna), foarte cu-
rând. Pentru cel ce va ședea va fi
mai bine decât pentru cel ce stă în
picioare. Și pentru cel ce va sta în
picioare va fi mai bine decât pen-
tru cel ce va merge. Și pentru cel
ce merge va fi mai bine decât pen-
tru cel ce aleargă.» El a zis: „Spu-
ne-mi ce să fac dacă cineva intră
în casa mea și vrea să mă ucidă?”
El a răspuns: „Fii precum fiul lui
Adam.”» (relatat de Musnad Ah-
mad, Abu Dawud și Tirmidhi)

De asemenea, imamul Muslim
a relatat aceeași versiune, preluată
de la Abu Dhar.

Într-o altă versiune a aceluiași
hadith, el a spus: „Fii precum cel
mai bun dintre doi din fiii lui A-
dam.”

Într-o altă relatare se spune
că imamul Ahmad a spus, de la
Abdullah ibn Masuud, că
Profetul, salla Allahu

aleihi wa salam, a zis: „Nici un suflet nu este ucis pe nedrept, fără ca primul născut al lui Adam să poarte o parte din acel păcat. Căci el a fost primul care a inițiat această tradiție de a ucide.” (relatat de Bukhari)

Cu toate acestea, este o peșteră - numită *Peștera Însângerată* -, situată într-un munte din partea de nord a Siriei. Se spune că acesta ar fi locul unde Cain l-a omorât pe fratele său Abel. Locuitorii acestor locuri au auzit despre ea de la Oamenii Cărții (creștinii și evreii) și doar Allah Preaînaltul știe dacă acest lucru e adevărat sau nu.

Allah subhana wa ta'ala spune în Coran:

„Și a trimis Allah apoi un corb, ca să scurme pământul, pentru a-i arăta cum să îngroape cadavrul fratelui său. Atunci, el a zis: „Vai de mine! Oare sunt eu mai neputincios decât acest corb și nu sunt în stare să îngrop cadavrul fratelui meu?” Și a ajuns el astfel să se căiască.”

(Sura Al-Ma'ida, 5:31)

Unii interpretează acest verset în felul următor: „După ce Cain l-a omorât pe fratele său, l-a cărat în spate un an întreg (neștiind ce să facă cu corpul său).” Alții spun: „L-a cărat în spate o sută de ani, până ce Allah Preaînaltul a trimis doi corbi, care au luptat unul împotriva celuilalt. Unul dintre ei a fost omorât, iar cel care l-a omorât (corbul ucigaș) a săpat în pă-

mânt, pentru a ascunde corpul celui mort.” Văzându-l ce face, Cain a zis: „Vai de mine! Oare sunt eu mai neputincios decât acest corb și nu sunt în stare să îngrop cadavrul fratelui meu?”

Apoi a îngropat cadavrul fratelui său și l-a astupat cu pământ.

Istoricii spun că Adam, aleihi sallam, s-a îmbolnăvit de tristețe, din cauza pierderii fiului său, Abel.

Mujahid a spus că „Pedeapsa lui Cain a fost pusă în aplicare chiar în ziua în care și-a ucis fratele. Gambele sale au fost legate de coapse. Fața sa a fost rotită în direcția soarelui, indiferent de poziția sa, drept pedeapsă pentru păcatul său și pentru că a greșit față de fratele și de părinții lui.”

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa salam, a spus: „Nici un păcat nu grăbește pedeapsa Divină pe acest pământ, cu toate că fiecare va suferi pentru păcatul comis, în Ziua de Apoi, în afară de păcatul răzvrătirii și desfacerea legăturii de sânge.” (relatat de Tirmidhi)

Allahu Alam.

Continuarea, inshaAllah, în numerele următoare.

DE CE NE ESTE FRICĂ DE MOARTE?

~ de Yasmin Dorina ~

Înainte de a începe comentariul acestui subiect, aş dori să vă istorisesc, inshaAllah, o poveste frumoasă.

Se povesteşte că a fost odată un pescar, care se numea Abdallah. Şi pescarul acesta avea de hrănit pe cei nouă copii ai săi şi pe mama lor. Şi era sărac... aşa de sărac, încât n-avea nici o altă avere, în afară de năvodul lui. Şi astfel, năvodul îi ţinea loc şi de prăvălie, şi de putinţa de a-şi agonisi pâinea necesară pentru fiecare zi.

Astfel, avea obiceiul să se ducă în fiecare zi, să pescuiască în mare. Ce pescuia vindea şi astfel, cu ce dobândea, cumpăra cele de trebuinţă pentru copiii săi, în măsura în care îl binecuvânta Allah Atoatedătorul. Dacă pescuia mai mult, atunci cu banii dobândiţi cerea soţiei sale să pregătească o masă minunată. Şi trăia aşa, de pe o zi pe alta, fără să-şi bată capul cu grija zilei următoare.

Într-o zi, soţia sa născu cel de-al zecelea băiat, ca şi ceilalţi nouă care erau tot băieţi, din mila lui Allah subhana wa ta'ala! Şi tocmai în acea zi nu era chiar nimic de mâncare, în casa cea săracă a pescarului Abdallah. Şi femeia

îi zise omului ei:

- „O, stăpân al meu, casa noastră s-a mai îmbelşugat acum cu un suflet, iar pâinea zilei de azi încă nu a venit! N-ai vrea să mergi să aduci ceva de mâncare?”

- „Tocmai voiam să ies, punându-mi credinţa în bunătatea lui Allah Preaînaltul, şi să mă duc la pescuit.”

Pescarul îşi luă năvodul în spinare şi plecă spre mare. Odată ajuns acolo, aruncă năvodul şi îl desfăşură în apă, într-un norocul acelui copil nou-născut, apoi spuse: „O, Domnul meu, fă ca viaţa să-i fie uşoară şi nu anevoioasă, îmbelşugată şi nu neîndestulată!”

Şi după ce aşteptă un timp, trase năvodul şi îl găsi plin de murdărie, cu nisip, cu mâl şi cu ierburi, dar nu văzu nici urmă de peşte, nici mic, nici mare.

Atunci se minună și se mâhni în sufletul lui, zicând: „Oare Allah Preaînaltul l-o fi zămislit pe micuțul acela fără să-i fi venit nici o parte și nici un noroc? Întrucât Acela care a dat fălci omului și i-a lăsat două buze drept gură n-a făcut treaba asta degeaba, ci a luat asupra-Și sarcina de a răspunde nevoilor sale, de vreme ce El este Atoateștiutor și Atoatedătător, Preamărit fie El!”

Pe urmă își luă năvodul în spate și se duse să-l arunce în alt loc. Și a stat, răbdător, o bună bucată de vreme, după care se căzni mult până să-l scoată, căci se dovedi a fi tare greu. Și găsi în el un măgar mort, umflat cu totul și împrăștiind o duhoare înfricoșătoare. Și pescarul își simți sufletul năpădit de silă. Dădu zor să curețe năvodul și, îndepărtându-se cât mai degrabă, a spus: „Nu este ajutor și putere decât întru Slăvitul și Falnicul Allah Cel Preaînalt!”

Și pescarul Abdallah rămase nemișcat vreme îndelungată, prădă mâhnirii sale amare. După care, se hotărâ să mai arunce o dată năvodul în apă, cerând iertare de la Allah subhana wa ta'ala pentru vorbele nesocotite pe care le grăise. După ce aruncă năvodul petru a treia oară, Abdallah așteaptă o vreme îndelungată și pe urmă începu să se pregătească să-l tragă afară. Întrucât năvodul era și mai greu decât de celelalte dați și atârna cu totul peste măsură, Abda-

llah se necăji amarnic cu el, până să-l scoată la mal. Și atunci rămase peste măsură de uluit.

Găsi prins în ochiurile năvodului o făptură omenească, un fiu al lui Adam, aleihi sallam, asemănător fiilor lui, doar că trupul acestuia se sfârșea cu o coadă de pește.

Când îl văzu, pescarul Abdallah nu mai avu nici o îndoială că acesta ar fi vreun efit dintre efriții care, în vremurile de demult, s-au răzvrătit împotriva poruncilor stăpânului lor, Soleiman (Solomon), fiul lui David, aleihi sallam și au fost închiși în vase de aramă roșii și aruncați în mare.

Pescarul o luă la goană pe țărm, fugind de să-și dea sufletul, urlând:

- „Aman! Aman! Fie-ți milă de mine, o, efrite al lui Soleiman (Solomon).”

Dar Adam-itul din năvod îi strigă:

- „Hei, pescarule! Nu fugi de mine! Căci sunt o făptură de om ca și tine. Nu-s nici mared și nici efit! Vino și ajută-mă să ies din năvodul acesta, și nu-ți fie teamă de nimic! Am să te răsplătesc din plin! Și Allah Preaînaltul are să ție seama de aceasta, în Ziua Judecării!”

La vorbele acestea, inima pescarului se domoli și se întoarse la năvod, întrebându-l:

- „Atunci nu ești un djinn din neamul djinnilor?”

Spuse Adam-itul din năvod:

„Nu sunt! Sunt o făptură omenească și cred în Allah subhana wa ta'ala și în Trimisul Lui, salla Allahu aleihi wa sallam.”

Abdallah îl întrebă: „Păi atunci, cine te-a aruncat în mare?”

El spuse:

- „Nimeni nu m-a aruncat în mare, pentru că eu în mare m-am născut. Căci sunt un fiu dintre fiii mării. Întrucât suntem multe noroade care locuim în adâncurile mărilor. Și toți suntem dreptcredincioși în Allah subhana wa ta'ala și în Profetul Lui, salla Allahu aleihi wa sallam; și suntem prietenoși și ajutători față de oamenii de pe pământ, căci ne călăuzim după poruncile lui Allah Preaînaltul și după învățăturile Cărții celei Sfinte! Și mă numesc Abdallah.”

Aceștia doi, Abdallah-de-pe-uscat și Abdallah-din-mare, s-au împrietenit și au făcut un legământ între ei: Cel-de-pe-uscat să-i aducă fructe, legume proaspete și alte bunătăți, și el, Cel-din-mare, îi dă în schimb tot felul de nestemate. Și tare se mai iubeau...

Într-o zi, când amândoi aveau mai mult timp liber,

se așezară la tafas. Abdallah-din-mare a spus:

- „O, fratele meu, se zice că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost îngropat la voi, pe pământ. Oare tu știi unde-i e mormântul?”

- „Da.”, îi răspunse pescarul.

- „Unde este?”, a întrebat Cel-din-mare.

Și pescarul i-a răspuns:

- „În cetatea care se cheamă At-Taiba.”

- „Este vizitat de oamenii de pe pământ?”, întreabă Cel-din-mare. Pescarul i-a răspuns: „Da.”

Atunci, Cel-din-mare a exclamat:

- „Ferice de voi, locuitori ai pământului! Dar tu l-ai vizitat, o, frate al meu?”

- „Nu!” a răspuns pescarul. „Eu am fost bolnav și n-am avut bani de drum. M-am îmbogățit numai după ce te-am cunoscut pe tine; tu mi-ai adus binele acesta. Acum sunt dator să-l vizitez și să fac Hajj la Sfânta Casă a lui Allah Preaînaltul. Dar m-a oprit de la

aceasta numai dragostea ce ți-o port, căci nu pot să mă despart de tine nici măcar o zi.”

- „Oare tu pui dragostea pentru mine mai presus de vizitarea mormântului lui

Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, care îți va lua partea în ziua când vei da ochii cu Allah subhana wa ta'ala și care te va scăpa de foc și te va ajuta să intri în Rai? Și oare, pentru dragostea pentru viața pământească ai să neglijezi să vizitezi mormântul Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam?”, spuse Cel-din-mare.

- „Nu! Jur pe Allah Preaînaltul, vizitarea lui este pentru mine lucrul cel mai de seamă, dar vreau să capăt de la tine încuviințarea de a ne despărți.”, a spus pescarul.

- „Îți dau încuviințarea.”, a spus Cel-din-mare. Iar când te vei afla la mormântul lui, să-i duci și un zălog din partea mea. Dar acesta se află la mine acasă, așa că vino cu mine în mare, la cetatea mea, să te poftesc în casa mea, la masa mea și să-ți dau zălogul meu, ca să-l pui pe mormântul Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, și să-i spui: „O, Trimisule al lui Allah, Abdallah-din-mare îți trimite salutările lui și acest zălog,

pentru ca în Ziua de Apoi să mijlocești pentru el, în fața lui Allah Preaînaltul.”

Pescarul i-a spus: „Îmi este cu neputință să fac acest lucru, deoarece eu nu știu să înot și nici să respir sub apă.”

Atunci, Abdallah-din-mare l-a uns cu o cremă și au plecat să ia zălogul și să viziteze ținuturile și minunățiile din mare. Multe a văzut și multe zile au petrecut aceștia doi, împreună. În drumul spre întoarcere, pescarul a văzut ceva foarte ciudat: a auzit cântece și a văzut un praznic împrejurul unei mese întinse, la care o mulțime de oameni mâncau și beau cu mare bucurie. Astfel, l-a întrebat pe Abdallah-din-mare:

- „De ce se bucură oamenii aceia așa de tare? Oare este vreo nuntă?”

- „Nu, nu este o nuntă”, a răspuns Cel-din-mare, „ci le-a murit cineva.”

- „Oare la voi, când moare cineva, vă bucurați și petreceți?”, l-a întrebat Cel-de-pe-pământ.

Cel-din-mare i-a răspuns:

- „Da! Dar voi, pământenii, ce faceți în astfel de împrejurări?”

- „La noi, când moare cineva, ne întristăm și plângem pentru el, iar femeile se bat peste față și își rup hainele de pe ele, de durere după cel mort.”

Atunci, Abdallah-din-mare a fost neplăcut surprins și a spus:

- „Dă-mi îndărăt zălogul!” Iar pescarul i l-a înapoiat. Pe urmă, Cel-din-mare l-a scos afară din mare și i-a spus:

- „Rup prietenia cu tine și legământul dintre noi, și de aici încolo nu ai să mă mai vezi, și nici eu nu te voi mai vedea!”

- „De ce asemenea vorbe?”, a întrebat Abdallah-de-pe-uscat.

Și Cel-din-mare i-a spus:

- „Oare voi, cei de pe pământ, nu sunteți zăloagele lui Allah subhana wa ta’ala?”

- „Ba da.”, i-a răspuns pescarul.

- „Păi voi vă mâhniți când Allah Preaînaltul își ia îndărăt zălogul și plângeți după el. Cum, astfel, să-ți dau eu zălogul meu pentru Profet, salla Allahu aleihi wa sallam? Iar atunci când vi se naște un copil vă bucurați, cu toate că Allah Preaînaltul pune zălog în el un suflet, iar când și-l ia îndărăt, vă pare rău și plângeți și vă întristați? Noi nu avem nevoie de prietenia cu voi!” Și l-a lăsat pe țărm și s-a scufundat în mare.

Iar de atunci, nu s-au mai întâlnit niciodată, cu toate că Cel-de-pe-uscat se ducea zilnic la malul mării și-l striga, dar nu i-a mai răspuns nimeni.

Această mică poveste ne dă multe de gândit și multe întrebări se învâlmășesc în mintea noastră, chiar dacă ea e doar o poveste.

Și prima întrebare este: **„De ce ne este frică de moarte?”**

Să-ți fie frică să te întâlnești cu Cel care te-a creat? Nu, nu trebuie să-ți fie frică!

Allah Preaînaltul nu l-a creat pe om pentru ca el să aducă stricăciune pe pământ, pretinzând că el s-ar fi creat singur și că natura, de asemenea, s-ar fi creat singură. Allah subhana wa ta’ala nu l-a creat pe om pentru ca el să născocoască minciuni pe seama Lui, fără știință și fără călăuzire, socotindu-l pe Isaa, aleihi sallam, a fi fiul lui Dumnezeu, tăgăduindu-L pe Allah Preaînaltul și ademenindu-i pe oameni, pretinzând că Dumnezeu Cel Unic ar fi parte a trinității și că cei trei ar fi unul singur.

Allah Preaînaltul nu l-a creat pe om pentru ca el să adore sufletul său nedrept și să născocoască doctrine rătăcite și propovăduiri mincinoase.

«Și când Stăpânul tău le-a zis îngerilor: „Voi să pun pe pământ un înlocuitor [khalifa]”, i-au răspuns: „Să pui pe cineva care să facă stricăciune pe el și să pricinuiască vărsare de sânge, când noi Ție îți aducem slavă și pe Tine Te venerăm cu sfințenie?”. Și a zis: „Eu știu ceea ce voi nu știți.”»

(Sura Al-Baqara, 2:30)

Nu de aceea l-a creat Allah Preaînaltul pe om, ci pentru a-l lăsa în urma Sa pe pământ, pentru a se supune poruncilor Sale și pentru a se o-

pri de la ceea ce El, Preaînaltul, i-a interzis.

Atunci, omului cu inima curată, care știe că a respectat și a dus mesajul lui Allah Preaînaltul mai departe, în această lume, cum, oare, poate să-i fie frică de moarte, de întâlnirea cu Allah Cel Milostiv?

Să-ți fie frică să te întâlnești cu Cel care ți-a dat adăpost, ți-a dat hrană? Să-ți fie frică de Cel care te-a învățat, de Cel care te-a călăuzit? De Cel care ți-a dat drept călăuzire și lumină Sfântul Coran, după care poți să te călăuzești în această viață, ca să știi ce primești în Viața de Apoi?

După ce îți pui în balanță faptele săvârșite, știi că inima ta nu cunoaște decât liniște, nu simte decât siguranță și tihnă, ca o confirmare a vorbelor lui Allah Preaînaltul:

„El este Cel care a pogorât liniște în inimile dreptcredincioșilor, pentru ca să le sporească și mai mult credința.”

(Sura Al-Fatiha, 1:4)

Allah

subhana wa ta'ala l-a creat pe om pentru un mesaj pe care el (omul) trebuie să-l împlinească și pentru un țel măreț și nobil.

„Oare credeți că v-am creat pe voi fără rost și că nu vă veți întoarce la Noi?”

(Sura Al-Mu'Minun, 23:

115)

Între dreptcredincios și Allah subhana wa ta'ala există o legătură puternică, nemărginită, o iubire infinită și o mulțumire fără asemănare.

„Allah este mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El.”

(Sura Al-Ma'ida, 5:119)

Fiecare dintre noi își cunoaște faptele, greșelile și păcatele, chiar dacă nu aveam curajul să le recunoaștem cu voce tare. Dar, cel puțin, să avem bunul simț, atunci când ne așezăm în fața Celui care ne-a creat, Allah Preamăritul, să ne recunoaștem păcatele săvârșite, să cerem iertare și să promitem că ziua de mâine va fi una curată sufletește, față de noi și de semenii noștri.

Și atunci, mă întreb: „Cui îi mai este frică de moarte?” Sau mai bine zis: „Cui îi mai este frică de întâlnirea cu Allah Preaînaltul, când știm că tot ce am făcut a fost după lumina și călăuzirea Celui Milostiv?”

Să ne rugăm lui Allah subhana wa ta'ala pentru bună îndreptare și călăuzire.

Istoria începe pe vremea Profetului Ibrahim, aleihi sallam.

Acesta, aleihi sallam, și soția lui, Hajjar, radhi Allahu anha, au plecat împreună cu fiul lor, Ismail, aleihi sallam, care pe vremea aceea era încă un sugar.

Profetul Ibrahim, aleihi sallam, a organizat această plecare, împins fiind de visul avut, prin care Allah subhana wa ta'ala l-a îndemnat să meargă într-un loc precis, care nu era altul decât Mecca de azi. El, aleihi sallam, a știut că va trebui să îi lase pe Hajjar, radhi Allahu anha, și pe fiul lor, Ismail, aleihi sallam, acolo, sub singurul arbore găsit în acea vale. De asemenea, lăsa lângă ei un sac în care erau curmale și o ploscă plină cu apă.

Hajjar, radhi Allahu anha, a simțit că-i va abandona pe ea și pe fiul lor sub acel arbore și când el a plecat, i-a spus: „Unde te duci și ne lași abandonați aici, în această vale fără viață?”

Ea, radhi Allahu anha, a repetat aceasta de foarte multe ori, dar el nu s-a întors să-i răspundă. Apoi ea îi zise: „Este Allah subhana wa ta'ala Cel care ți-a comandat să faci asta?”

Într-un final el, aleihi sallam, îi răspunse: „Da!” Iar ea zise: „Atunci Allah subhana wa ta'ala NU NE VA ABANDONA!”

Profetul Ibrahim, aleihi sallam, când a ajuns pe drumul dinspre munte, acolo unde soția sa, radhi Allahu anha, nu putea să-l mai vadă, s-a rugat ridicându-și mâinile:

„Doamne, eu am așezat o parte din urmașii mei într-o vale fără verdeață, în apropiere de Casa Ta cea Sfântă. Doamne, pentru a împlini ei Rugăciunea [As-Salat]! Și fă inimile unor oameni să incline cu dragoste către ei și dă-le lor din roade spre viață, poate că ei vor fi mulțumitori.”

(Sura Ibrahim, 14:37)

Hajjar, radhi Allahu anha, a început să-l alăpteze pe fiul ei, însă din cauza

căldurii, apa pe care o aveau s-a terminat foarte repede și au început să sufere de sete. Lui Ismail îi era și lui foarte sete și începuse să se rostogolească din pricina suferinței. Mama lui, radhi Allahu anha, era foarte îndurerată, nemaivând forța de a-l privi. Disperată, se urcă pe muntele din fața sa, As-Safa, crezând că va vedea pe cineva trecând, dar privirea ei era înspre vale, la fiul său.

Odată ajunsă în vârf, observă că nimeni nu trece pe acolo și alergă disperată la vale, urlând și ținându-se de rochia ei, apoi se urcă și pe celălalt munte, Al Marwa, la fel căutând oameni care ar putea trece pe acolo.

A repetat acest drum de 7 ori (drum pe care pelerinii îl efectuează în pelerinajul lor la Mecca).

Când a ajuns a 7-a oară sus pe muntele Al Marwa, a auzit o voce care i s-a adresat: „SAB!” (care înseamnă liniște).

După puțin timp, a auzit a doua oară aceeași voce. Ea a răspuns: „Eu pot auzi. Dar tu ne poți ajuta?”

Dintr-o dată apărură în fața ei un Înger, aleihi sallam, exact în locul unde urmă să fie apa Zam Zam. Îngerul, aleihi sallam, a bătut în pământ cu aripile, până ce **apa a țâșnit din pământ.**

Când apa a început să curgă, Hajjar, radhi Allahu anha, de frică că aceasta se va risipi, a început să blocheze apa cu pământ de jur

împrejur. Apoi cu mâinile sale a început să umple plosca; iar apa scădea de fiecare dată când ea lua cu mâinile ei apă, pentru a umple plosca. Ibn Abbas a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Dacă ea nu bloca apa Zam Zam sau nu umplea cu mâinile plosca sa, Zam Zam era o sursă de abundență.” (relatat de Bukhari)

În același hadith:

«Îngerul, aleihi sallam, i-a zis: „Aici va fi Casa lui Allah subhana wa ta'ala, care va fi construită de acest băiat și de tatăl lui, și Allah subhana wa ta'ala nu-i abandonează niciodată pe ai Lui.”» (relatat de Bukhari)

Dispariția apei Zam Zam

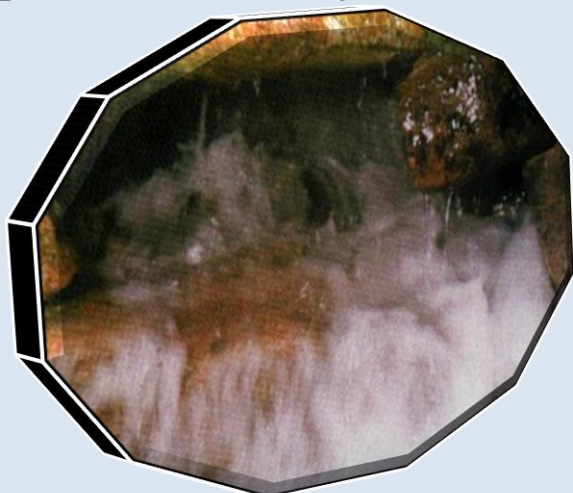
Cu timpul care trecea, apa Zam Zam dispărea, iar puțul se afunda în pământ, până ce nu a mai rămas nici urmă de existența lui. Abdul-Muttalib a fost cel care a săpat din nou puțul de apă Zam Zam. Apa Zam Zam rămăsese uitată, iar locul era de nerecunoscut. Abdul-Muttalib avea ca sarcină aprovizionarea cu apă a pelerinilor care veneau la Mecca. Într-o seară, în visul său, auzi: „Sapă Tibah!” El zise: „Ce este acela Tibah?”

Noaptea viitoare, la fel, auzi: „Sapă Barrah!” El zise: „Ce este acela Barrah?”

A treia seară visul se repetă și auzi din nou: „Sapă Al-Madnounah!” El zise: „Ce este acela Al-Madnounah?”

Apoi i se spuse: „Sapă Zam Zam!” El zise: „Ce este acela Zam Zam?”

Apoi auzi: „Este puțul în care apa nu se va termina și nici o persoană nu va putea să îi aducă prejudicii; și ea va satisface toți pelerinii. Când o persoană o va bea, va fi o onoare pentru el și pentru descendenții săi.”

Meritele apei Zam Zam

Sunt multe hadithuri care confirmă meritele extraordinare ale apei Zam Zam. Îngerul Jibril, aleihi sallam, folosind apa Zam Zam, ne-a demonstrat miraculozitatea ei, spălând cu ea inima Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. În hadithul relatat de Anas, radhi Allahu anhu, se spune:

«Îngerul Jibril, aleihi sallam, l-a luat pe Profetul

Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, din mijlocul copiilor cu care se juca. L-a ținut și l-a întins pe spate, scoțându-i inima, din care a scos un punct negru, zicându-i: „Aceasta este partea care aparține lui Sheitan.” A aruncat acea bucată și a spălat inima Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, cu apa Zam Zam.» (relatat de Muslim)

Ibn Abbas ne relatează că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus despre apa Zam zam:

„Cea mai bună apă care curge pe suprafața pământului este apa Zam Zam, pentru că ea nu este numai o apă, ci și o mâncare completă, și ea vindecă toate bolile; iar apa cea mai rea care curge la suprafața pământului se numește Wadi Barahout. La suprafață este plină de viermi care au picioare ca cele de lăcuste; dimineața curge, iar seara se usucă.” (Al Fakihi- Akhbar Makkah /1117)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a mai spus:

„Ipocriții, când beau din apa Zam Zam, niciodată nu sunt satisfăcuți (sătui).” (relatat de Ibn Majah)

Allahu Alam.

ÎMPIETRIREA INIMII ~ de Gabriela Guettat ~

Robul lui Allah Preaînaltul nu poate avea o mai mare pedeapsă decât „împietrirea inimii”, acest lucru ducând la îndepărtarea omului de Allah subhana wa ta’ala.

Focul a fost creat pentru a înmuia inima împietrită - acea inimă care s-a îndepărtat de încrederea în Allah Preaînaltul. Dacă ea este dură, ochiul devine sec și sufletul nu își mai găsește nici bucuria, nici liniștea.

Există patru cazuri de înmuieră a inimii, atunci când limitele sunt depășite:

- mâncarea;
- somnul;
- vorba;
- relațiile sexuale.

Dacă un corp este răpus de boală, nu mai asimilează nici mâncarea, nici apa; tot așa și inima bolnavă - nu

mai beneficiază nici de recomandări, nici de îndrumări.

Oricine dorește purificarea inimii sale, trebuie să creadă în Allah Preaînaltul, lăsându-se de instinctele lui înjositoare.

Allah subhana wa ta’ala iubește inimile tandre și pure, rezistente la deviații.

Cei care încalcă aceste legi sunt aceia a căror inimi sunt preocupate cu cele existente în această lume. Dar dacă s-ar fi preocupat de ceea ce Allah subhana wa ta’ala a zis - cu pregătirea pentru Viața de Apoi -, nu ar fi căutat semnificațiile unor cuvinte sau semne, ci ar fi înțeles, inshaAllah, adevăratul sens al menirii lor pe acest Pământ. Doar atunci inimile ar sta în piepturile credincioșilor, frumoase ca perlele și pure ca lacrima.

Când inima este hrănită cu dhikr, când setea este potolită cu contemplație, atunci inima este curățată și îndepărtată de la corupție, și va fi martoră la lucruri remarcabile, minunate, străpunsă de liniștea sufletească mult dorită.

Distrugerea inimii este a celor care ajung să fie posedați de sentimentul de încredere, de securitate (de neatins), precum și din neglijență.

Numai inima celor cu frică de Allah subhana wa ta'ala și a celor a căror dhikr poate fi întărit de Allah subhana wa ta'ala. Acela care își iubește inima, stabilește un contact direct între ea și Allah

Preaînaltul, numai așa găsim starea de pace și liniște interioară. Iar aceia care preferă ca inima lor să aleagă numai iubirea pentru oameni și iubirea acestei lumi, vor fi perturbați și deranjați.

Să privim la un superb glob de argint, admirându-i strălucirea. Dacă îl neglijăm, el se înnegrește. La fel și mica, dar atât de puternica inimă - neglijată de dhikr, se înnegrește și se atrofiază.

Fie ca Bunul Allah subhana wa ta'ala să ne întărească încrederea în El și să aibă milă de sufletele noastre, inshaAllah!

Ameen!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ZIUA DE ARAFAT ~ de Gabriela Gharabli ~

Este ziua a 9-a din Dhul Al Hajj, din calendarul islamic. E o zi foarte importantă pentru musulmani, și în special pentru pele-rini. Această zi este, prin excelența sa, ziua de invocare a Preabunului Allah subhana wa ta'ala, Stăpânul Universului, zi în care faptele bune și actele de adorare trebuie să fie înmulțite: rugăciunile, dhikr și citirea Coranului.

Pe toată această mică, dar extraordinar de importantă perioadă, se aude „Allahu Akbar” (tak-bir), „La illaha illa Allah” (tahlil) și „Alhamdulillah” (tahmid), deoarece Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus: „Nu există nici o zi mai mare, după Allah Preaînaltul, și în care lucrările sunt cele mai iubite de El, ca pe parcursul acestor 10 zile. Deci, se repetă frazele Allahu Akbar, La illaha illa Allah,

Alhamdulillah.” (relatat de Tabar-rani, în Al-Mu’jam-Kabir)

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a mai spus: «**Cele mai bune invocații sunt în ziua de Arafat. Cele mai bune cuvinte – pronunțate de mine și de Profeții care au fost înaintea mea - sunt: «Nu există nici o divinitate în afară de Allah, Lui Îi aparțin domeniile (Stăpânul Lumii) și numai El merită lauda și doar El e capabil de orice. La illaha illa Allah, wah-dahu la sharakallah, la hul mulku wa la hul hamd, wa huwa’ala qulisi qadir.”**» (relatat de Imam Tirmidhi și Imam Al-Bayhaqi)

Este ziua în care religia a fost finalizată și perfecțiunea Ha-rului Divin a coborât peste Um-mah. Potrivit unui hadith sahih, Omar ibn Al-Khattab a relatat:

«Un evreu a spus: „O, conducător al credincioșilor! Ai reci-tat un verset în cartea voastră, că vom sărbători, dacă ne-a fost des-tinat să o facem!” Omar, radhi Allahu anhu, a întrebat: „Despre ce verset este vorba?” Evreul a răspuns: „**În ziua aceasta, am de-săvârșit religia voastră și am îm-plitit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi!**” (Sura Al Ma’ida, 5:3) Omar a răspuns:

„Fără îndoială, noi cunoaştem ziua şi locul de revelaţie al acestui verset. A fost o zi de vineri, în care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era la Arafat.”» (relatat de Bukhari)

Este o mare zi de sărbătoare, pentru persoanele aflate în acel loc, pe muntele Arafat.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis „Zilele de Arafat, ziua sacrificiului şi următoarele trei zile sunt un moment de sărbătoare pentru noi, musulmanii, zile în care se mănâncă şi se bea.” (relatat de naratori din Sunna)

Se mai relatează că Omar Ibn Al-Khattab a zis: «Acest verset: „În ziua aceasta, am desăvârşit religia voastră şi am împlinit harul Meu asupra voastră şi am încuviinţat Islamul ca religie pentru voi!” (Sura Al Ma’ida, 5:3) a fost revelat într-o vineri, la Arafat. Iar aceste două ocazii sunt sărbătorite de noi.»

Este Ziua cu care Allah Preaînaltul S-a jurat. Iar Cel mai Mare nu se jură decât pe ceva ma-

re.

Este Ziua menţionată în cuvintele lui Allah subhana wa ta’ala:

„Si pe Ziua făgăduită!”

(Sura Al-Buruj, 85:3)

Abu Huraira a zis: „Ziua promisă este Ziua Învierii, ziua atestată este Ziua de Arafat, iar ziua martoră este Ziua de vineri.” (relatat de Tirmidhi)

Este Rugăciunea de Witr, pe care Allah Preaînaltul se jură:

„Pe cel care are pereche şi pe cel fără pereche”

(Sura Al-Fajr, 89:3)

Ibn Abbas a zis: „Ash-Shaf este Ziua sacrificiului şi Al-Witr este Ziua de Arafat”. Aceeaşi opinie o are Ikrima şi Ad-Dhahhak.

Este Ziua în care celor ce țin post (cei care nu sunt în pelerinaj) şi celor care sunt la Hajj le sunt iertate păcatele anului care a trecut şi ale anului ce va veni, inshaAllah.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus: „Ținerea postului în Ziua de Arafat şterge păcatele anului care a trecut şi ale anului care urmează.” (relatat de Muslim)

Este Ziua în care Allah Preaînaltul a făcut legământul cu descendenţii lui Adam, aleihi *sallam*.

«Şi când Domnul tău a scos urmaşi din fiii lui Adam, din coastele lor, şi le-a cerut să mărturisească ei înşişi, [zicându-le]: „Nu sunt Eu Domnul vostru?”, au răspuns ei: „Ba da, facem

mărturie!”, pentru
ca voi să nu spuneți
în Ziua Învierii: „Noi am fost fă-
ră grijă de aceasta!” ~ Sau să nu
spuneți „Părinții noștri au fost
politeiști mai înainte, iar noi
suntem urmași după ei.” Vrei Tu
să ne pierzi pentru ceea ce au fă-
cut cei mincinoși?» (Sura Al-
'A'raf, 7:172-173)

Ce importantă Zi, ce angaja-
ment minunat!

Aceasta este Ziua iertării
păcatelor și a salvării din Iad; și
mai este manifestarea mândriei,
ce o inspiră adunarea oamenilor.

În Sahih Muslim, Aisha,
radhi Allahu anha, a relatat că
Rasul, salla Allahu aleihi wa
sallam, a zis: «Nu există nici o zi

în care Allah eliberează mai
multe persoane din foc, decât
Ziua de Arafat. Într-adevăr, El
se apropie și arată Îngerilor
mândri, starea oamenilor și îi
întreabă: „Ce vor aceștia?”»

După Ibn Omar, radhi
Allahu anhu, Rasul, salla Allahu
aleihi wa sallam, a spus: «Sigur
Cel mai Măreț se arată Mândru în
fața Îngerilor, în seara Zilei de
Arafat, din cauza adunării oame-
nilor pe Arafat. El zice: „Uitați
robii Mei, au venit spre mine
prăfuiți și cu părul ciufulit.”» (re-
latat de Ahmad)

Allahu Alam.

SĂNĂTATEA PELERINILOR ESTE IMPORTANTĂ

~ de Ionela Noour ~

Fiecare pelerin care-și vede visul devenind realitate trebuie să se pregătească pentru această călătorie „de-o viață”, sănătatea sa fiind foarte importantă.

Într-adevăr, Hajj-ul este reuniunea musulmanilor, care provin de pe toate continentele, cu stiluri de viață diferite; iar acest lucru poate duce la boli eterogene, chiar și prin simpla respirație. Iar cum omul nu poate trăi fără a respira, va trebui să întreprindă unele măsuri de precauție.

În primul rând, este importantă verificarea vaccinurilor, de preferabil cu cel puțin două săptămâni înainte de plecare. Cei fragili și vârstnicii își pot face de asemenea, vaccin antigripal.

Ca regulă generală, pentru o astfel de călătorie trebuie accentuată atragerea atenției asupra folosirii toaletei, spălării mâinilor, băutului apei de la robinet și nu în ultimul rând spălarea legumelor și a fructelor (în general a crudităților).

Carnetul vaccinării și teste de sânge pe care le-ați făcut vă pot fi de mare ajutor. Luați-le și păstrați-le, fiind foarte posibil să mai aveți nevoie

de ele, pe parcursul pelerinajului.

Este recomandat ca și pelerinii care sunt într-o excelentă stare de sănătate să facă un control medical, înainte de voiaj.

Pentru cei care suferă de anumite boli, ei trebuie să consulte un specialist și să se informeze despre medicamentele pe care vor trebui să le ia cu ei.

De obicei, organizatorii pelerinajelor pregătesc, încă din țară, cutii cu medicamentele necesare, și le primesc la sosirea lor în Arabia Saudită. Grupurile în general, au fiecare, la plecare, medicul lor. Nu uitați să-i dați acestuia lista de medicamente pe care le luați.

Întotdeauna este bine să aveți o mică rezervă personală, compusă din câteva aspirine, antinevralgice, Furazolidon, o mică sticlută cu alcool dezinfectant, pansamente ste-

rile, bandaje și leucoplast. Dacă suferiți de o boală congenitală, nu uitați să luați un surplus de medicamente.

Referitor la haine

Călătoria Hajj-ului este o călătorie lungă și plină de necunoscute, deci trebuie să vă „înarmați” cu foarte multă răbdare și, bineînțeles, cu haine lejere și practice.

Vă aducem aminte că nopțile în deșert sunt reci și pentru aceasta vă invităm să puneți în bagaj un sacou, o pelerină de lână subțire, o pătură, un pantalon mai grosuț și câteva perechi de șosete în plus, acestea fiindu-vă foarte necesare, având în vedere diferențele de temperatură pe care le veți întâlni.

Călătoria în sine provoacă unele deranjamente. Cele stomacale, cu dureri de burtă, dureri de cap, sunt cele mai întâlnite.

Cea mai frecventă boală, în timpul pelerinajului, este diareea, din cauza apei, căldurii, stresului. Toate la un loc dau o stare de disconfort.

Odată sosiți la Moscheea Al-Haram, dacă problemele intestinale persistă - chiar dacă sunt sau nu însoțite de febră -, consultați medicul; iar dacă există urme de sânge, consultați medicul de urgență. Nu uitați să-i spuneți acestuia despre toate medicamentele pe

care le luați.

În Mecca, unii vor să-și viziteze familiile, cunoștințele. Acest lucru se va face cu o atenție mărită, luându-se toate măsurile de precauție înainte de a pleca în căutarea lor. Au fost multe cazuri când pelerinii s-au pierdut, unii dintre ei rămânând și două săptămâni departe de grupul lor. Cel mai bine este să evitați depărtarea de grup, chiar și când veți efectua Tawaful.

Pentru a vă proteja de soare, puteți utiliza umbrelele.

Referitor la băutul apei, un lucru pe care îl puteți observa singuri este culoarea galben-închisă a urinei, aceasta însemnând că nu beți apă suficientă pentru căldura la care vă expuneți. Este foarte important consumul de apă!

Alte sfaturi:

- Atenție la toaletele aglomerate.

- Evitați supraalimentarea, pentru a putea păstra abluțiunea și a nu vă deplasa mult.

- Persoanele în vârstă trebuie să aibă o atenție sporită la medicamentele care le produc somnolență.

- La fel de necesare sunt și cremele pentru țăntări, cremele pentru ciuperci, picăturile nazale.

- Atenție sporită celor cu boli precum diabetul, sau cu probleme cardiace, sau celor care, de obicei, au o

sensibilitate ridicată și le curge sânge din nas.

- Și încă un sfat foarte important, valabil tuturor femeilor care merg la pelerinaj : consultați-vă medicul ginecolog, înainte de a pleca, luând precauții pentru tot ceea ce s-ar putea întâmpla pe parcursul acestei călătorii.

Dorim tuturor pelerinilor să aibă parte de un pelerinaj în pace și inshaAllah, să fie acceptat de Allah subhana wa ta'ala. Iar în-

toarcerea lor acasă să le fie ușurată și binecuvântată de Allah Preaînaltul. Fie ca pacea și binecuvântarea lui Allah Preaînaltul să fie asupra Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a celui care a ținut promisiunea, confidentul!

Fie ca Bunul Allah să ușureze tuturor pelerinajul, apărându-i de boli și rele și, inshaAllah, să aibă un pelerinaj acceptat!

Ameen!

FRIPTURĂ DE MIEL, CU GARNITURĂ DE CARTOFI

~ de Gabriela Gharabli ~

- * 1 pulpă de miel, de aproximativ 1,5 kg
- * 2 căței de usturoi, zdrobiți
- * 1/2 linguriță mică semințe de chimen
- * 3 linguri mari de unt
- * 1/2 linguriță mică de boia de ardei
- * un vârf de cuțit de coriandru, piper

Pentru garnitură

- * 500g-1 kg cartofi
- * Sare

Pentru a pregăti rețeta de friptură de miel cu garnitură de cartofi prăjiți:

- Trebuie să eliminăm excesul de grăsime apoi, pentru a se face bine carnea, facem mici adâncituri de cuțitul, pe diagonală, pe ambele fețe.

- Combinăm untul cu chimen, usturoi, boia de ardei, piper și sare. Se introduce acest amestec în micile creștături făcute. Se lasă minim 2 ore sau preferabil, o lăsăm toată noaptea.

Preîncălziți cuptorul la 220° sau la numărul 7. Puneți friptura pregătită într-o tavă. Se coace 15 minute, în poziția de mijloc. (Untul va arde, dar rezultatul este delicios.) Se reduce apoi temperatura la 180° sau la numărul 4. Timpul de coacere este de 1 h:30 - 2 h. Carnea, foarte fragedă, trebuie să se desprindă de pe os.

Se garnisește cu coriandru proaspăt și se servește cu cartofi prăjiți.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

GRĂTAR DIN PULPĂ DE MIEL

~ de Gabriela Gharabli ~

- * 1 pulpă de miel 2 kg
- * 1/2 linguriță praf de chili
- * 1/2 cană cu ulei de măsline
- * 2 lingurițe coriandru
- * 2 lingurițe chimen
- * 2 căței de usturoi

Pregătirea grătarului din pulpă de miel:

Se amestecă coriandrul, ardeiul iute, chimenul și sarea. Se adaugă usturoiul tocat. Se amestecă mirodeniile în ulei de măsline. Se pune carnea de miel într-un vas, se unge cu peria specială pe ambele părți și se pune, apoi, în proțap.

Se servește cu legume și cu sos barbecue.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BATOANE CU ARAHIDE

~ de Gabriela Gharabli ~

- * 500 g de alune prăjite
- * 150 g făină
- * 300 g zahăr pudră
- * 150 g unt
- * 50 g zahăr pudră pentru beza
- * 1 pachet de zahăr vanilat
- * 1 praf de sare
- * 2 ouă

Sirop:

- * 1 pahar mic cu apă
- * 100 g zahăr pudră
- * 4 pahare mici de ceai, cu apă de flori de portocal

Pregătirea arahidelor - batoane:

Într-un castron se pune făina, zahărul, vanilia, sarea, gălbenușurile de ou (albușuri de rezervă) și untul. Se amestecă bine, până când aluatul este neted. Se pune aluatul pe o foaie de hârtie pergament, într-o formă dreptunghiulară.

Pregătirea siropului:

Pregătirea siropului se face la foc mic; se pune apa împreună cu zahărul, iar când se topesc, se adaugă apă de flori de portocal. Se mai fierbe 3 minute, amestecând continuu. Se ia de pe foc și se toarnă siropul peste arahide. Se amestecă și se lasă să se răcească.

Puneți peste aluat, răspândind, amestecul de alune. Bateți albușurile de ou și zahărul pudră în beza, adăugându-l, apoi, peste arahide.

Se taie totul în dreptunghiuri mici și se aranjează pe foaia de pergament. Se coace în cuptorul preîncălzit (180° C).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

GOGOȘI CU VANILIE

~ de Gabriela Gharabli ~

- * 500 g făină
- * 3 ouă
- * 1/2 litru lapte
- * 2 plicuri zahăr vanilat
- * 1 linguriță praf de copt
- * 20 g drojdie
- * sare
- * ulei pentru prăjit
- * zahăr pudră, pentru decor

Pentru a pregăti rețeta de gogoși cu vanilie:

Într-un castron se amestecă făina, ouăle bătute, praful de copt, zahărul, vanilia, laptele, drojdia diluată în puțină apă și sarea. Se frământă până se face o pastă moale.

Dati-vă cu ulei pe mâini și rupeți o bucată de aluat, cât un ou. Faceți o gaură în mijloc și întindeți aluatul, pentru a obține o brățară. Repetați, până când terminați tot aluatul.

Introduceți, apoi, aceste brățări de aluat în uleiul fierbinte. Serviți gogoșile pudrate cu zahăr pudră.

22. Sura Al-Hajj
(Medinită [103]; 78 versete)
**În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător**

**25. Acelora care nu cred și împiedică
de la calea lui Allah și de la
– Moscheea Al-Haram, pe care Noi am
orânduit-o pentru oameni - atât pentru
cel băstinaș, cât și pentru cel aflat în
trecere -, precum și acelora care vor voi
să o pângărească întru nelegiuire,
acelora le vom da Noi să guste dintr-o
osândă dureroasă.**

Jazakom Allahu Khairan

DICȚIONAR EXPLICATIV AL TERMENILOR ISLAMICI

Allah, unul dintre numele Singurei Divinități, Singur în divinitatea Sa, Cel pe care cu adevărat trebuie Să-L venerăm, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens. Sheikh Uthaymeen afirmă că însuși numele „Allah” indică toate celelalte 99 de nume perfecte (cunoscute nouă), precum și mărețele attribute (ale căror număr nu ne sunt încă cunoscute nouă, oamenilor). Ne indică toate caracteristicile Divinității, împreună cu negarea opozițiilor acestora. Attributele Divinității sunt attributele perfecțiunii. Numele și attributele lui Allah subhana wa ta’ala nu au nici o imperfecțiune, sunt perfecte

Aleihi sallam, pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet sau al vreunui Înger, cum ar fi Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allahu aleihi wa sallam”

Alhamdulillah, mulțumiri lui Allah subhana wa ta’ala

Allah subhana wa ta’ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Allahu Alam, Allah subhana wa ta’ala știe cel mai bine

Audhu billeh, caut adăpost la Allah subhana wa ta’ala

Bakhoor, îl găsim în două feluri: sub formă de parfum și sub forma unor mici bucațele de lemn, care se folosesc la parfumarea hainelor și a locuințelor.

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, în numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Dunya, această lume, Universul fizic, viața lumească - în opoziție cu Viața Veșnică (Akhirah)

Hadith, plural **ahadith**, literal înseamnă relatare, spuse, discurs; reprezintă spusele Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam* și comportamentul său

Hadith qudsi - *Hadith sacru*, reprezintă cuvântul lui Allah Preaînaltul numai ca sens. Allah *subhana wa ta'ala* îi dă lui Jibril, *aleihi sallam*, ideea *hadith*-ului sacru, iar Jibril, *aleihi sallam*, alege cuvintele cu care exprimă acest sens trimis de Allah Preaînaltul; Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îl ia de la Jibril, *aleihi sallam*, și-l transmite oamenilor

Hajj, pelerinajul la Mecca; este cel de-al cincilea stâlp al Islamului.

Ghusul, abluțiunea cea mare, spălarea generală (după întreținerea relațiilor intime, terminarea perioadei de menstruație, lăuzie, etc.)

Janabah, stare de impuritate majoră

Jihad-ul, lupta sfântă

Jamarat, lapidarea cu pietre, care se face la Mecca, la locuri bine stabilite

InshaAllah, numai dacă Allah Preaînaltul voiește

Ihram, două bucăți de material: una dintre acestea se înfășoară în jurul brâului, iar cu cealaltă se acoperă umărul drept, fără a se acoperi umărul stâng și capul (este numai pentru bărbați)

Kalima, cuvântul

Kiswa, este materialul care acoperă *Ka'aba*

Ka'aba, este o clădire de formă cubică, în *Al-Masjid Al-Haram* (Moscheea din Mecca). În jurul acestei clădiri, pelerinii efectuează 7 ture de Tawaf (înconjurarea clădirii Ka'aba). Prima dată a fost construită de către Profetul Adam, aleihi sallam, fiind prima casă a lui Allah Preaînaltul pe Pământ. Apoi a fost reconstruită de către Profetul Ibrahim și fiul său, Ismail, aleihum sallam. Pentru o perioadă foarte lungă de timp, Ka'aba a fost simbolul religiei monoteiste, pe care populațiile beduine au transformat-o într-un loc de venerare a statuilor, pe care le vizitau o dată pe an, în „pelerinaj”

Mahram, un bărbat cu care o femeie nu se poate căsători, datorită gradului de rudenie (frate, tată, unchi, etc); soțul femeii este Mahram pentru ea

Miqat, locul unde se face *ihram*-ul, în vederea efectuării pelerinajului;

Mumin, plural ***Mumineen***, toți cei care cred în Unicitatea lui Allah subhana wa ta'ala, în trimisiile Săi, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Ziua de Apoi, în Destin, se numesc musulmani. Cei care, pe lângă toate acestea, și aplică ceea ce este scris în Coran și în Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, se numesc mumineen

Mutawakilun, cei care contează numai pe Allah subhana wa ta'ala

Niyya, intenția

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah subhana wa ta'ala să fie mulțumit de ea/el

Radhi Allahu anhum/anhunna, fie ca Allah subhana wa ta'ala să fie mulțumit de ei/ele

Raka, unitate de rugăciune

Talbiya, a accepta o invitație (Allah subhana wa ta'ala te invită la Hajj)

Tashahud, ceea ce se spune când stăm pe vine în timpul rugăciunii, și atunci când ținem degetul arătător al mâinii drepte întins, deasupra genunchiului

Tawaf, înconjurarea Ka'abei, de 7 ori. Oamenii, de obicei, îl efectuează în timpul Umrei și Hajj-ului

Tawaf Al-Ifadha, înconjurarea Ka'abei de 7 ori, după ce intri în starea de ihram.

Circumulațiune (tawaf) Ka'aba, înconjurarea Ka'abei, de 7 ori

Tawaf Al-Wada, înconjurarea de adio de, 7 ori, a Ka'abei

Sa'y, drumul dintre colinele As-Safa și Al-Marwa

Shahada, mărturisirea de credință, că nu există altă divinitate în afară de Allah și că Mohammed este robul și Trimisul Său.

Zakat, (dania) taxa islamică obligatorie, care constă în 2,5% din suma tuturor banilor deținuți anual de un musulman. Este al treilea stâlp al Islamului.

Ummah, o comunitate, un popor. Este folosit cu referire la comunitatea de musulmani din întreaga lume, deoarece aceștia sunt frați și surori în Islam

Ummati, poporul meu – așa i-a numit Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, pe oamenii care îl urmau.

**AID
MUBARAK**

